ī domo iuſti:cꝰ edificatō ꝑtinꝫ ad bonoꝝ opm
ꝑfctōꝫ. foſſio ad ɔtēptū ṫrenoꝝ ſiue paupṫatē
fūdatō ad meditatōeꝫ celeſtiū ⁊ amorē. īpulſio
ad tēptatōnū īpugnatōꝫ. imobilitas ad finaleꝫ
ꝑſeuerātiā. Domꝰ īpij ē mala ɔſcīa. de q̄ in mi-
chea. adhuc igīs ī domo īpij:cꝰ ṫrēa edificatō ꝑ
tinet ad ṫrenoꝝ amorē. fūdamēti ꝓuatō ad mē
tis īſtabilitatē. fluīs inūdatō ad carnaliū delīti
aꝝ fluxibilitatē. caſꝰ celeritas ad peccādi ꝓni-
tatē ruīe magnitudo ad eṫnā dānatōeꝫ. Domꝰ
etiā ɔcutiṫ ī tēptatōe. īclinaṫ ī delcṫatōe. cadit
ī ɔſenſu. Et ē caſꝰ magnꝰ ī ɔſenſu. q: ſic cadit a
grā. maior ī ope. q: ſic cadit a vita. maxīꝰ ī ob-
ſtinatōe. q: ſic cadit a miſcōia. Sapiēs ḡ q̄ au
dita ope ɔplet ⁊ ꝑficit. ſtructurā firmā erigit.
q: ꝑ cumulū bonoꝝ opm deꝰ grāꝫ dat. q̄ nr̄a me
rita abſq; ruīa caſꝰ ɔſolidat ⁊ firmat. Per grāꝫ
eī bn̄ opando meremur ꝑſeuerātiā in bono. vt
ſpūale nr̄m edifitiū ī peṫ fidei fūdatū. ꝑ ſpem
erectū. ꝑ caritatē ſolidatū. nec pluuia. nec flu-
minib9. nec vētis poterit euerti. xp̄o ſuā grām do
nāte. Stultꝰ v̄o q̄ audit ⁊ n̄ opaṫ. ſꝫ audita diſ-
ſimulās. obliuioſꝰ auditor fcṫꝰ. tāq̄ ſup arenā
opꝰ edificatōis īpēdit. ⁊ q: auē ꝑceptū opꝰ n̄ fir
mat ſtatī tēptatōib9 ſupuenīētib9 ruit ⁊ euane
ſcit. Nō. n. auditōes legis iuſti ſūt apō deū ſꝫ fa
ctores. Sūt aṫ tria genera hoīm edificātiū.
Sūt eī q̄ amāt ſolū deū. et hi edificāt auꝝ. ar-
gētū ⁊ lapides ꝑcioſos. ī amoē v̄tutis auꝝ. ī co
gnitōe v̄itatis argētū. ī cooꝑatōe boni opis la
pides p̄cioſos. Sūt alij q̄ amāt q̄dā p̄ṫ deuꝫ. tn̄
nil ɔ̄ deū. nec aliq̄d pluſq̄ deū. ⁊ ī his fūdamētū
q̄dē maēt. q: amor dei n̄ d̄ſtruiṫ. tn̄ q: ex affcṫu
eoꝝ q̄ ꝑiṫ amāṫ. q̄daꝫ corruptō ɔ̄hiṫ lignū ⁊ fe-
num ⁊ ſtipula ſupedificaṫ. ī ligno pcṫm illiciti
opis. ī feno ſiue ope pcṫm ꝓue delectatōis. ī ſti-
pula pcṫm illicite cogitatōis. Sūt alij q̄ amāt
q̄dā ɔ̄ deū. ⁊ ī his oīno deſtruiṫ fūdamētū. q: a
mor dei eē n̄ p̄t. vbi vel solꝰ vł ſūmꝰ n̄ ē. Igiṫ ad
prīos ꝑtinꝫ laudari ⁊ ſaluari. ad ſcd̄os corripi
⁊ liberari. ad ṫcios argui ⁊ dānari. Itē ſr̄ fū-
damētū fidei q̄dā edificāt auꝝ ɔtēplatōis. argē
tū p̄dicatōis. q̄dā lapides p̄cioſos bonoꝝ opm.
Iſti q̄dē ſaluāṫ ⁊ mēito fūdamēti ⁊ bonoꝝ opm
Alij v̄o edificāt ligna. ſ. amorē ardētiorē tpali
um. alij fenū. ſ. fimū delectatōnū carnaliū. alij
ſtipulā. ſ. ocioſoꝝ v̄boꝝ ⁊ opm infirmorū. Iſti
etiā ſaluāṫ merito fundamēti. ⁊ tn̄ q̄ſi ꝑ ignē q̄
exuriṫ edifitiū: tāto fūdamēto n̄ ꝑ̄doneū. Deīn
ad ɔcluſionē oīm p̄cedētiū ſubiūgiṫ. Et factū ē
cū ɔſumaſſet ih̄s v̄ba hec. ſ. ſmōes iſtos ī mōte
hitos. q̄ bn̄ dicūṫ ɔſumati. q: nihil īpfectōis ha
bēt. ⁊ oīa ſaluti nccīa ɔtinēt. admirabāṫ tur-
be ſup doctrīa eiꝰ ⁊ ō excellētia ſapie eiꝰ. q: nū
q̄ ſic hō ē locutus. Et bn̄ admirabāṫ. q: (vt ait
Criſ) q̄cq̄d digne laudaē n̄ poſſūꝰ admiramur
Vbi oñdiṫ eminētia doctrīe xp̄i. q: admirabāṫ
turbe. eo q̄ eminētiſſīas v̄tutes docebat ⁊ īpfe-
ctōem legis ſupplebat. ⁊ n̄ ſolū ṫrena bona: ſꝫ ce
leſtia ꝓmittebat. ac doctnā ſuā mirabiliṫ ɔfir-
mabat. Vn̄ cāꝫ admiratōis ſb̄dit. dicēs. Erat eī
docēs eos ſic p̄tātē hn̄s. ſ. ꝑ ſeipm ī ſmōe p̄ferē

do ɔſilia p̄ceptis. ⁊ q̄ minꝰ videbāṫ ī lege addēdo
obſcuritates legis explanādo. ī iure ɔdēdo ⁊ ad
libitū ſuū ſic auctor ⁊ ɔditor iuris ſui mutādo
vł illō ſic nemī ſubiectꝰ cū vellet reuocādo. vel
ſic p̄tātē hn̄s īfirmos ſanādi. ⁊ miracła faciēdi
vel ſic p̄tātē hn̄s īpmēdi. ⁊ corda audientiū ad
ſe ɔuertēdi. n̄ ſic ſcribe ⁊ phariſei eoꝝ. q̄ ea q̄ ꝑ
legē didicerāt p̄cepta ꝑplīs dabāt. nec eis aliq̄d
de his mutare licebat. Sic nec etiā moyſes aliō
q̄ dn̄s iuſſerat patuit loq̄. ⁊ nihil de p̄ceptis eiꝰ
mutare vł ſb̄tīcē. Vbi Criſ. Admirabāṫ v̄o eiꝰ
īnṫ młta alia p̄cipue p̄tātē. Nō eī q̄ſi ex alterīꝰ
ꝑſona p̄cepta pōebat ſic moyſes fecerat ⁊ ꝓphe
ſꝫ fere vbiq; ſe īdicabat eē q̄ īpandi auc̄tātē te-
nēt. Deniq; cū p̄cepta ipa ſāciret. ſepe dicebat
ego aṫ dico vob. Et ṫribił illīꝰ iudītij faciēs mē
tōem. ſe mōſtrabat eē iudicē de p̄mijs atq; ſup-
plitijs. hec Criſ. Cōſpice nūc ⁊ ɔſidera dn̄m ih̄m
ī ſmōe iſto q̄uo affcṫuoſe benigne ⁊ efficaciṫ lo
q̄ṫ auditorib9. ⁊ eos ad actꝰ v̄tutū īducit. ɔſpice
etiā diſciplōs q̄uo reuerēṫ huiliṫ ⁊ cū tota mē-
tis ītētōe eū aſpiciūt. ⁊ v̄ba illa mirifica auſcul
tāt. ⁊ ea meōrie ɔmēdāt. et cū iocūditate mag̃
tā ī v̄bis q̄ ī aſpcṫu fruūṫ. erat eī ſpecioſꝰ forā
p̄ filijs hoīm. ⁊ diffuſa ē grā ī labijs ſuis. in hac
aṫ ɔſideratōe iocūderis ⁊ tu aſpiciēdo ⁊ auſcul-
tādo ac ſi eū vidēs ⁊ loquētē audiēs. ⁊ approxi-
mādo eis ſi forte vocatꝰ fuēis. ⁊ īmorādo ibideꝫ
vt dn̄s tibi dabit. Deīn ɔſpice eū vna cū diſci-
plīs de mōte deſcēdētē. ⁊ cū eis familiariṫ etiā ꝑ
viā eūdo loq̄ntē. ⁊ q̄uo ille ſīplitiū cetꝰ gregati
ſeq̄ṫ eū n̄ curioſe ordīati. ſꝫ ſic pulli pꝰ gallinā
⁊ q̄lib; vt meliꝰ audiat magis eidē nitiṫ approxī
q̄re. Seq̄re ⁊ tu p̄cioſū illū theſauꝝ vł alōge ſi
forte micas vł reliq̄as aliq̄s īde cadētes pꝰ ter-
gum taꝫ pij mgr̄i valeas colligē. Orō
Dmīe ih̄u xp̄e clemētiſſīe. fac me ꝑ arṫā
viā iuſtitie ⁊ āguſtaꝫ portā ꝑnīe ītrare
ad aulā ſalutis. ⁊ vitā gl̄ie. doce me vitare dece
ptoꝝ fallatiā. ⁊ da mihi imitari ſpūał ouis ſim
plicitatē ⁊ īnocētiā. fac me radicē cordis celo
n̄ terre affligē. ne ī folijs v̄boꝝ tm̄ ſꝫ potꝰ ī fru
ctib9 bonoꝝ opm fidelł merear inueniri: fac vt
volūtatē pr̄is celeſtis faciā. ⁊ v̄ba tua audiens
ope adīpleā vt ī te firmatꝰ nullꝰ a te ſeparer tē-
ptatōib9 Amē.

De curatōe leproſi. Ca. XLI.

LEge ḡ euāgelica in mō-
te data. ɔſequēter poniṫ eiꝰ ɔfirma
tio ꝑ miracula: q: boni mgr̄i eſt do
ctrinā ſuā ɔprobare ꝑ facta. Cum
itaq; ɔpleto ſmone dn̄s aſcēdiſſet ō mōte. ſecu
te ſūt eū turbe multe. ꝓpter q̄ꝝ edificatōnem ⁊
rogātis ꝓplī deuotōem. mouebaṫ ad faciendu3
miraculū. Vn̄ Hiero. pꝰ p̄dicatōem atq; doctri
nā ſignoꝝ offerṫ occaſio. vt ꝑ virtutū miracła
p̄teritꝰ apud audiētes ſmo firmeṫ. Et Chriſo.
Poſt ſmonē imediate ꝑcedit ad miracula. vt ō
bis p̄cedentib9 auctoritatē p̄ſtaret. vt mirabił ī
verbis mirabił apparēt ī ope. Et Theophilus.
Doctrīe aūt opatōeꝫ īmiſcuit. niſi eī oñderet
miracula. eiꝰ ſmoni nō crederēṫ. Sic ⁊ tu pꝰ do

ctrinã opare vt nõ ſit in te vacuus tuus ſmo.
Miſtice. Cũ deſcẽdiſſet ihs de mõte. ſ. diuine
excellẽtie in vallẽ hũanitatis. manẽdo qd erat
aſſumẽdo qd nõ erat. tũc eñ de mõte deſcẽdit.
qñ ſe exinaniuit formã ſui accipiẽs. tũc pᷓ de-
ſcenſũ ſecute ſũt eũ turbe multe. qꝛ niſi deus de
ſcẽdiſſet hõ ad ſeqlã ſuã nõ aſcẽdiſſet. qꝛ magna
glia ⁊ dignitas ẽ hoĩ ſequi hũc dñm. Et ſm Au-
guſti. prio leproſũ mũdauit. vt ex hoc apparẽt
nouũ teſtamentũ ĩ monte datũ. ⁊ grãm euãge
lij ſup legẽ eſſe. q leproſũ excludebat ñ ſanabat
Videt aũt hic ꝯrietas in eo qd math. dicit. Cũ
deſcẽdiſſet de mõte. Lucas do dicit. Cũ eſſet in
vna ciuitatũ. Ad hoc dicendũ ſm glo. ꝙ pᷓ de-
ſcenſũ de mõte fuit aliqd interualli añq̃ intraret
ciuitatẽ. ⁊ ĩ illo interuallo fuit ſanatꝰ leproſꝰ.
qd math. ſuo loco ponit. Lucas do dicit. Cũ eſ-
ſet in vna ciuitatũ. ſ. capharnaũ. qꝛ erat ibi ꝓpe
ad leucã ⁊ dimidiã contra orientẽ. leproſꝰ g̃ ve-
niẽs nõ tam paſſibꝰ corpis q̃ fide cordis genu
flexo ꝓcidẽs in faciẽ ſuã adorabat eũ cũ hũili-
tate corpis ⁊ rogauit eum cũ oꝛone oris. Ubi
tria iſta ꝯcurrũt. ſ. fides. hũilitas. oꝛo. nihil ne
gat a deo. ꝓcidit ĩ faciem ſicut hũilis maculas
ſuas nõ tegẽs: ſz hũiliẽ ꝯfitẽs ⁊ publicãs: iõ ex-
audiri meruit ⁊ mũdari. Sic et tu hũilieris vt
exaudiri ⁊ mũdari merearis. Uñ Ambro. Qꝛ ĩ
faciẽ ꝓcidit hũilitatis eſt ⁊ pudoris. vt vnuſq̃ſq̃
de vite ſue maculis erubeſcat. ſz cõfeſſionẽ ve-
recũdia nõ repſſit. vulnus oñdit. remediũ po-
ſtulauit. Adorabat g̃ eũ dicens. Dñe ꝑ quẽ oĩa
facta ſũt. ſi vis potes me mũdaẽ. Uolũtas tua
opꝰ ẽ. ⁊ opa tue voluntati obediunt. Nõ dixit.
Mũda me: ſz in volũtate ei ſicut deo pᷓtatem ⁊
auctoritatẽ curãdi tribuit. ⁊ ei totũ cõcedit q̃ſi
diceret. Quicqd vis potes. ſicut omĩpotẽs. Ubi
textus. Addiſcamꝰ ex verbis leproſi corpaliũ ĩ-
firmitatũ medelã nõ q̃rere: ſz diuino bñplacito
totũ ꝯmittere: q nouit oportuna ⁊ oĩa iuditio
diſponit. Leproſus g̃ ꝯfitendo ĩ xp̃o diuinã po-
tentiã ⁊ pᷓtatis auctoritatẽ ac ſuã oñdendo fidẽ
⁊ deuotõem. meruit curatõez. Ihs eñ miſer-
tus eiꝰ ꝑ cõpaſſionẽ ⁊ affectũ. ⁊ extendens ma-
nũ ſuã qd fuit liberalitatis cõtra auaros. teti-
git eũ qd fuit hũilitatis cõtra ſupbos: dicens.
Uolo qd fuit pietatis cõtra inuidos. mũdare qd
fuit pᷓtatis cõtra incredulos. Ubi notandũ ꝙ
leprã corpalẽ quiq̃ modis curatã legimꝰ. Pri-
mo ꝑ ablutõem ſicut patet in naaman. ⁊ ſigni-
ficat lacrimaꝝ effuſionẽ. Secũdo ꝑ oñſionẽ ſi-
cut pꝫ in decẽ leproſis q eundo ad oñdendũ ſe
ſacerdotibꝰ mũdati ſũt. ⁊ ſignificat cõfeſſionẽ.
Tertio ꝑ ſepatõez ſicut pꝫ ĩ maria ſorore moy-
ſi ⁊ ſignificat excõmunicatõez. q inſtar cauterij
debet eſſe medicinal. Quarto ꝑ incluſionẽ ſicut
pꝫ in manu Moyſi. q de ſinu extracta leproſa
apparuit. ſz in ſinũ repoſita curata fuit. ſic mlᵗ-
ti q in ſeculo ſpũaliter erãt leproſi: mũdantur
clauſtrũ ingreſſi. Quinto ꝑ tactũ ſicut pꝫ hic.
vbi manꝰ xp̃i carnẽ leproſi tetigit ⁊ mundauit.
Ubi notandũ ꝙ triplex ẽ dei tactus valde vir-
tuoſus. ſ. tactus pure corpalis. et tactus pure
ſpũalis. ⁊ tactus ꝑtim corpalis ⁊ ꝑtim ſpũalis.
Tactus pure corpalis ẽ. ĩ q ⁊ qd tangit ⁊ qd tã
gitur ẽ pure corpale. ⁊ iſte fuit ĩ xp̃o valde vtu
oſus. qꝛ omẽm infirmitatẽ ſanabat [illegible]. ſicut de
multis pꝫ in euãgelio. Tactus ꝑtim ſpũalis et
ꝑtĩ corpalis ẽ. in q qd tãgit ẽ ſpũs: ſz qd tãgiẽ
ẽ corpale vl ſpũale. Hic ẽ tactꝰ tribulatõis. ⁊ iſte
tactus ẽ ſilr valde virtuoſus: valet nãq̃ ad cõ-
ſtringẽdũ pctoꝝ duritiã ⁊ ad reprimendũ car
nis ꝯcupiſcentiã. ⁊ ad ꝓbandũ iuſtoꝝ patiam.
Tactus pure ſpũalis eſt. in q ⁊ qd tangit et qd
tangiẽ eſt ſpũs. ⁊ hic ẽ tactus interne inſpiratõ
nis. ⁊ iſte ſilr ẽ valde virtuoſus. Uirtus autẽ
eius ad ſeptẽ effectꝰ eſt ſm ſeptẽ dona ſpũſſãcti
Primꝰ effectꝰ eſt boni ꝓpoſiti iſpiratio ſiue cõce
ptio. ⁊ h ꝑtinet ad donũ timoris a q ꝯcipiẽ ſpũs
ſalutis. Scdus ẽ ꝑ grãm pctoꝝ remiſſio. ⁊ hic
poterit referri ad donũ pietatis. ſm illud dañ.
pctã tua elemoſinis redime. Tertiꝰ ẽ vtiliũ ſi-
ue nccioꝝ ad ſalutẽ inſtructõ. ⁊ hoc referẽ ad
donũ ſcie. q docz recte ꝯuerſari. Quartꝰ ẽ ad bñ
opandũ ⁊ ardua aggrediendũ roboratõ. et hoc
q̃tũ ad donũ ꝯſilij qd reſpicit maxie opa ſupe-
rogatõis. Quintꝰ effectꝰ ẽ in tribulatõe ꝯſolatõ
ꝑ quã aĩa fortificaẽ ad tolerãdũ aduerſa. ⁊ hoc
q̃tũ ad donũ fortitudis. q p̃cipue attẽdiẽ ĩ tole-
rãtia aduerſoꝝ. Sextus ẽ caritatis ⁊ dilectõis
dei inflãmatõ. ⁊ hoc q tũ ad donũ ĩtellectꝰ q do-
cet intelligẽ. i. intꝰ legẽ dei bñficia. ꝑ q aĩa in eiꝰ
amorẽ accendiẽ ⁊ inflãmaẽ. Septimꝰ ẽ a terre
nis eleuatio ⁊ celeſtiũ ꝯtẽplatio. ⁊ hoc q̃tũ ad
donũ ſapie. q ẽ de eternis. ſ. donis q ſurſũ ſũt ſa
pere nõ q ſup terrã. Et ꝯfeſtim mũdata ẽ lepra
eius ad dñi impiũ ⁊ voluntatẽ ſtatim opꝰ ẽ ſecu
tum. ſm Cirillũ. iſta dictio ꝯfeſtim tardius ꝓ-
ferẽ opꝰ ſanatõnis fuerit factũ. Cũ aũt hic ma-
gna appareat dñi pᷓtas. nõ minor eius declaraẽ
humilitas. leproſũ eñ quẽ lex extra caſtra eij-
ciebat. quẽ ſcribe ⁊ phariſei vix reſpicẽ digna-
banẽ. ipe tangere nõ recuſauit. nõ ſolũ ꝓpter oc
cultũ rei miſteriũ: ſed vt nobis formã hũilita-
tis p̃beret. ⁊ cõpaſſionis exemplũ. ne quis ho-
minẽ ꝓ quacunq̃ corpis maculatõne vel infir-
mitate ſperneret vel obhorrẽt. Item tetigit eũ
vt ſe nõ eſſe ſub lege: ſz ſupra legem que lepro-
ſum tangere prohibuerat: nec ſeruũ ſed domi
num legis oſtenderet: qui cum ſm legem am-
bulaſſet: etiam ſupra legem ſanaret eos. quos
remedia legis nõ ſanauerant. Itẽ vt lepra que
contaminare tangentẽ ſolebat. econtra tactu
domini fugareẽ ⁊ recederet: neq̃ eñ manus a
lepra facta ẽ immũda: ſz corpus leproſũ a ma-
nu tactũ eſt mundatũ. Lex namq̃ q facere ñ
potuit vt lepra tangentez nõ ſordidaret. iõ le-
prã tangi ꝓhibuit. nõ vt leproſi nõ ſanarenẽ:
ſz vt tangentes nõ inquinarenẽ. nõ aũt inqui-
nari a lepra potuit. q eam mũdauit. ⁊ iõ q̃uis
lrãm legis ſoluerit. tñ ꝓhibitõni legis nõ obuia
uit: nec ꝓpoſitũ eius ſoluit: qꝛ nõ erat prohibi-
tum tãgere leproſũ ei qui ex tactu ſuo poterat

curare eum. ſicut helyas ⁊ helyzeus nõ fecerũt
contra legẽ. tangẽdo mortuũ ad reſuſcitandu;
Licet etiã dñs poſſet ſolo verbo curare lepro⸗
ſum. tñ appoſuit manũ: q: humanitas xp̃i erat
quaſi inſtrumentũ ipſi⁹ diuinitatis. ⁊ iõ ſicut ar⸗
tifex mediãte inſtrumẽto opaẽ. ſic virtus diui⸗
na in xp̃o p applicatõnem humanitatis aliq̃ fa
ciebat. vt eam cõiunctã diuinitati declararet.

Et p̃cepit ei dñs q᷑ miraculũ factu; nemini
diceret. ne iactanẽ ſe ſanatũ eſſe p̃dicaret. vt da
reẽ nobis exemplũ. ⁊ nos doceret non diligere
oſtentatõe; ⁊ honorẽ ⁊ bona q̃ facimus nõ eſſe
diuulganda: ſ; ſubticenda. vt nõſolũ abſtinea⸗
mus a mercede pecunie ſ; etiã gracie ac laudis
hũane ⁊ vane glorie. ⁊ iſta nõ queram⁹ in opi⸗
bus noſtris. ne vnq̃ aliqua ſiniſtra man⁹ ſe ad
miſceat dextere ĩ eis. Vñ (ait Chriſo) Et nulli
hoc eum iuſſit fateri. docens q᷑ eſſet alienus ab
aura glorie ⁊ pompa iactantie. Et certe noue⸗
rat ille q: nõ eſſet taciturus: ſ; paſſim tamgrã⸗
de benefitiũ p̃dicaturus. ⁊ tñ quantũ ĩ ipſo ẽ fu
git oſtentare qd fecerat. Et alubi publicari ta⸗
lia ipe p̃cepit. nõ contra ſe veniẽs: ſ; curatos a
ſe gratos eſſe p̃cipiens. Nõ enĩ ſemetip̃m p̃dica⸗
ri iuſſit: ſ; dari gloriã deo. vt ⁊ p leproſum nos
nõ eſſe inane glorioſos. ⁊ glorie ac iactãtie re⸗
nũciandũ doceret. ⁊ p illũ quẽ a legione mũda⸗
uerat nõ eſſe ingratos: ſ; grãs nos deo referre
cõmonerat. eiuſq; bñficia ↄfiteri. atq; vt oñde⸗
ret ſemp ex mirabilib; ſuis. laudẽ nõ niſi deo re
ferendã. Quia enĩ hoĩes q̃diu egritudine deti
nenẽ. dei ſemp meminerũt. a morbo aũt libera
ti grauius obſidenẽ longuore deſidie. idcirco p̃
cipiens. vt ⁊ egroti ⁊ ſani deũ iugiter recorde⸗
mur. ei quẽ curauerat: ait. da gloriam deo Hec
Chriſo. Ubi notandũ q᷑ triplex ẽ p̃ceptu;. ſ.
cautele. pbatõnis ⁊ obediẽtie. In primo nõ in
terdiciẽ actus qui optim⁹ eſt: ſ; gloria q̃ immi⸗
ſcet ſe bonis actib; ⁊ honeſtis. tale p̃ceptũ fuit
hic. In ſecundo nõ vult deus actũ: ſ; oñſione;
virtutis q̃ latet in eo cui daẽ p̃ceptum. ⁊ ẽ vtil'
ſibi et alijs oñſio virtutis eius. ſicut in p̃cepto
facto abrahe de immolatõne filij. cui diciẽ nũc
cognoui. i. te ⁊ alios cognoſcere feci. q᷑ timeas
dñm. In tertio autẽ vult deus actũ vt p; Exo⸗
di. xx. p totum. Uel iuſſit vt nemini diceret. p⸗
pter credentiũ ſponte maiorẽ vtilitatẽ: q: meli
ores ſũt q̃ ſpontanee q᷑ qui ſperatis bñfitijs cre
dunt. Uel vt nemini diceret. ſ. anteq̃ ea que in
lege ſunt compleret: q: pri⁹ expectandũ erat iu
ditium ſacerdotum. ad quos ſ᷑m legẽ ptinebat
iudicare d lepra. Vñ Chriſ. Uel nõ ſimpliciter
phibet. vt nõ alicui dicat: ſ; vt añq̃ oñderet ſe
ſacerdoti nemĩ diceret. ne forte ſi añ alicui nũ⸗
ciaret audirẽt ſacerdotes. ⁊ occaſionẽ hñtes le
prẽ ppter odiũ ⁊ inimicitias xp̃i. expellerẽt eu;
de pp̃lo quaſi leproſũ. nõ recipiẽtes mandatum
Hec Chriſ. Et huiliẽ miſit eu; ad ſacerdotes
quoꝝ erat leprã diſcernere. p̃cepitq; ſ᷑m legem
munus ei⁹ offerre. Hoc aũt. Primo iõ fecit q:
licet eſſet mũdat⁹. nõ tñ reputabaẽ mund⁹ nec
debebat ſ᷑m legem reſtitui ad cõmunẽ habita⸗
tõem hoĩm. niſi prius p ſacerdotũ iuditiũ mũ⸗
datus eſſe demonſtrareẽ. et munus dño p eius
mundatõne offerreẽ. Vñ ſicut ad eoꝝ arbitriu;
ſepabaẽ. ita nõ ſñ eoꝝ arbitrio ad ↄſortiũ alio
rũ admittebaẽ. Secundo ppter huilitatẽ. vt ſa⸗
cerdotib; deferẽs nõ videreẽ eoꝝ gloriã rape vl'
honorẽ. ⁊ vt oñderet exhibendã ſacerdotib; re⸗
uerentiã. Tertio vt qd in eo ſepe criminabanẽ
oñderet ſe nõ legis tranſgreſſorẽ nec legẽ ſoluẽ
ſ; implere ſ᷑m legẽ gradiẽs ⁊ ſupra legẽ curans
Quarto vt intelligerẽt eũ nõ legis ordine ⁊ con
ſuetudine: ſ; dei grã ⁊ opatõne ſup̃ legẽ curatũ
eſſe. ⁊ ſe maioris virtutis eſſe q᷑ legẽ vel ſacerdo
tes. q: leprã cognoſcebãt: quã mũdare nõ pote
rãt. Itẽ vt ſacerdotũ aĩos ad credulitatẽ puo⸗
caret. ⁊ nõ credentib; oẽm excuſatõem auferr;
offerri munus voluit in teſtimoniũ illis. i. cõ⸗
tra illos. ſi viſo miraculo nõ crederẽt: ſ; p illis
in teſtimoniu; ſalutis ſi crederẽt. vt. ſ. videntes
leproſũ mũdatũ. ſi crederẽt mũdatori ſalui fie⸗
rẽt. ⁊ ſic credentib; eſſet teſtimoniũ ⁊ cauſa ſa
lutis eoꝝ. ſi nõ crederẽt inexcuſabiles eſſẽt. eo
q᷑ viderĩt ⁊ nõ crediderĩt: ⁊ ſic nõ credentib; fie
ret accuſatio ⁊ teſtimoniũ dãnatõis eoꝝ. Per
hoc etiã q᷑ eũ ad ſacerdotẽ miſit. figurare ⁊ do
cere voluit. q᷑ pctõr qui p leproſũ ſignaẽ. licet
ſit mũdatus a lepra pctĩ p ↄtritõem. tñ adhuc
teneẽ ſe ſacerdoti oñdere p ↄfeſſionẽ. ⁊ ad eius
ↄſiliũ ſubire ſatiſfactõem. Vñ dñs iſtũ leproſũ
tangendo mũdauit. ⁊ poſtea vt ſacerdoti ſe re⸗
pñtaret ⁊ ſacrifitiũ offerret: p̃cepit. Tũc enĩ le
proſus a deo tangiẽ: qñ pctõr ↄpungiẽ: tũc ſa⸗
cerdoti ſe repñtat. qñ peccatũ ↄfitendo manife
ſtat: tũc ſacrifitiũ offert. qñ ſatiſfactõe; ↄplet
Piger quippe expectat donec ſacerdos eũ q̃rat.
ſ; tu p̃ueni ſacerdotẽ. ⁊ leprã aĩme oñde p oris
cõfeſſionẽ. Que cõfeſſio q̃tuor cõditõnes debet
habere. Prima ẽ q: debet eſſe volũtaria. vñ di⸗
cit: vade. nõ ductus. nec tract⁹ nec coact⁹. ſicut
q̃ tormẽtis afflict⁹ vel timore mortis ĩ vltimis
ↄfiteẽ pctã. Scda ẽ q: cõfeſſio debet eſſe nuda
⁊ apta. Vñ dicit. oñde qd. ſ. egiſti. qd cogitaſti.
qd locutus es. nõ dicit: abſcõde. ſ. excuſatõnib;.
aut verboꝝ palliatõib;. vel mẽtiendo aut etia;
muſitando vel nõ plene oĩa pctã cũ debitis cir
cũſtantijs recitando. Tertia ẽ q: cõfeſſio debet
eſſe pura. Vñ dicit. te. ſ. oñde. ⁊ nõ alios. Cõtra
qd aliqui dupliciẽ faciũt. vel alioꝝ facta reci⸗
tando. vel eos cũ q̃bus peccauerũt reuelando.
Quarta ẽ q: cõfeſſio debet eſſe ordinaria. Vñ
dicit ſacerdoti. q: nõ cuicũq; faciẽda ẽ. ſ; ſacer
dotib; q̃ hñt clauẽ ſciẽtie ⁊ auctoritatis. Ty⸗
pice leproſus ſignificat genus hũanum. lepra
originali interfectũ. et p hoc ad varia peccata
pnũ. Per leprã enĩ que morbo contagioſ⁹ ẽ. ori
ginalis culpa ſignificaẽ. q̃ p carnalẽ generatõ
nem ad poſteros diriuaẽ. q̃ manu xp̃i tact⁹ ſa⸗
naẽ. q: btute ei⁹ p baptiſmũ emũdaẽ. Per obla
tõnẽ aũt muneris ⁊ diuulgatõem opis ſignifi⸗
caẽ q᷑ baptizat⁹ teneẽ deo fideliẽ ſuire et eũ iu⸗

giter collaudare. Un̄ Beda. Typice aūt lepro-
ſus hūanū gen⁹ lāguidū pc̄tis ſignificat plenū
lepra. qm̄ oēs peccauerūt ⁊ egent grā dei. illa. ſ.
vt extenta manu. i. incarnato dei vbo. hūanāqꝫ
contingente naturā. a priſci erroris varietate
mūdent̄. ⁊ offerant ꝓ ſua emūdatōne corpa ſua
hoſtiā deo viuā Hec Beda. hoc idem dn̄s mira-
culū ꝑ grām ſuā facere q̄ttidie nō dedignatur
Quotieſcūqꝫ em̄ aliquē impiū iuſtificat. recte
leproſū mūdat. Moraliter q̄ppe ꝑ leproſū ſi-
gnificat̄ peccator pluribꝫ de cauſis. Primo qꝛ
lepra ē morbꝫ cōtagioſus. ⁊ ꝑiculoſū ē cōmora
ri leproſis. ſic pc̄tores ꝯtagioſi ſūt et inficiunt
alios ad peccandū. ⁊ iō ꝑiculoſum eſt ꝯuerſari
cum eis. Scd̄o qꝛ lepra ē morbus ꝑiculoſus. i-
ficit em̄ totū corp⁹. nō tm̄ ꝑtem ei⁹: ſꝫ pc̄m eſt
periculoſi⁹. qꝛ corpus ⁊ aīam inficit ⁊ corrum
pit. ⁊ iō valde timendū ⁊ fugiendū ē. Tertio qꝛ
lepra ē morbus fetid⁹ ⁊ abbhomiabilis. ſic pecca
tores fetētes ſūt ⁊ abbomiabiles deo ⁊ angelis.
Quarto qꝛ leproſi ſeparant̄ ab alijs hoībꝫ ⁊ lo-
cantur extra alios. ſic peccatores poſiti ſūt ex-
tra grām dei ⁊ extra cōmunionē fideliū ⁊ eccle
ſie. ⁊ ſeparant̄ a bonis. hic q̄ntum ad meritum:
ſꝫ in futuro q̄ntum ad cōſortiū ⁊ q̄ntum ad locū
⁊ q̄ntum ad premiū. Quinto qꝛ ſicut lepra variū
exprimit colorē in cute. ſic pc̄m varias habet
ſpecies in mēte. Illa em̄ aīa leproſa ē. q̄ ſupbia
ira. auaritia. accidia. gula. inuidia. vel luxuria
ſordeſcit. Nā ſignificat̄ in carnis tumore ſuper
bia. in exuſtione iracūdia. in ſiti auaritia. ī pō
deroſitate accidia. in prurigine gula. in putre-
dine inuidia. ī fetore anhelitus luxuria. Talis
leproſus ꝯfidēter currat ad ihm. feſtinet ad me
dicū nō dſperet. vere peniteat. ⁊ mūdari deſide
ret. Cū fideli leproſo ex huilitate ⁊ pudore in fa
ciem ꝓcidat. vt de ſue vite maculis erubeſcat.
Sꝫ cōfeſſionē verecūdia nō reprimat. vulnus
oñdat. ac cū lacrimis ⁊ gemitibꝫ ſe peccatorē
recognoſcat. detecto vulnere remediū querat.
⁊ dn̄i miſcdiam cōpuncto aīmo ⁊ corde implo-
ret ⁊ remediū poſtulet. Deo ſe huiliet. ⁊ dep̄cet̄
eū vt ſua gracia ſe tangat ⁊ ſanet. Cōfiteat̄ ſe-
ſe immūdū. ⁊ xp̄m potentē ad ſe mūdandum. ⁊
apud ipm̄ cū leproſo clamet ⁊ dicat. Dn̄e ſi vis
potes me mundare. Si enim hoc egerit. certus
ſit de miſcdia. nō deſperet de venia: qꝛ benign⁹
eſt dn̄s. qui neminē ad ſe venientē repellit. ſed
oībꝫ ſinū ſue miſcdie apit ⁊ expandit. Non eget
ſpacio annoꝝ vel longitudine tp̄is in pn̄ia. ſed
cor ꝯtritū ⁊ huiliatū req̄rit. ⁊ digne penitenti-
bus pc̄ta ꝑ miſcdiam relaxat. Tali em̄. manus
diuine miſcdie ꝓtendit̄. cui⁹ tactu ⁊ impio cun
cta eius crimina relaxant̄. Extendit em̄ dn̄s
manū qn̄ diuine miſeratōnis impendit auxili-
um. ⁊ ſtatim cōſequit̄ remiſſionē delictoꝝ. Nec
dꝫ eccleſie recōciliari tal̄ niſi iudicio ſacerdotis
A pc̄tis aūt mūdatus. debet deo offerre mun⁹
id ē ſacrifitiū laudis. ⁊ eū vbiqꝫ laudare. qꝛ de-
bet deo valde grat⁹ eſſe. ei ſemꝑ grās referēdo. et
ꝓximis bona q̄ pt̄ faciēdo. ſuans erga deū ⁊ er

ga ꝓximos caritatē. Nihil em̄ nob̄ ꝑ vanā glo-
riā debem⁹ attribuere: ſꝫ oīa deo offerre. De oī
bus em̄ opibꝫ nr̄is deus vult. vt habeam⁹ totū
meritū. ⁊ ꝓxim⁹ habeat bonū exēplum: ſꝫ deus
vult hr̄e laudē ⁊ gloriā. Tria em̄ deus ſibi ſpā-
liter reſeruauit. ⁊ nulli creature vnq̄ cōmuni
care voluit. ſ. gloriā. vindictā ⁊ iudicij ꝑtatem
Gloriā aūt auferūt vane glorioſi. vindictā ſu-
ꝑbi ⁊ iracūdi. qui de iniurijs ſibi illatis vīdica
re ſe cupiūt. iudiciū temerarij ⁊ p̄ſumptuoſi. q̄
de occultis alioꝝ iudicare volūt. Et qꝛ (vt dicit
hic textus) oportet bn̄ficiatū gratum eſſe. grās
reddere. etiāſi bn̄ficiās nō indigeat. Iō licet p̄-
cepiſſet dn̄s leproſo mūdato. vt de ſua curatōe
taceret. tn̄ egreſſus ⁊ recedens. ſermonē. i. oꝑa
⁊ verba dn̄i diffamabat. ⁊ ſermo ſanitatis ⁊ do-
ctrine de illo magis ꝑambulabat. qꝛ hoc ipo ꝙ
homo fugit famā et gloriā: acq̄rat eā. Naꝫ (vt
ait Bern̄) Hoc ſolū habꝫ mūdi gloria glorioſū
qd̄ inſequētes ſe fugit. ⁊ fugientes inſequit̄. Et
iō compat̄ vmbre. quā ſi ſecut⁹ fueris. nō ap-
p̄hendes. etſi p̄curreris non effugies. Ille itaqꝫ
functus offitio euāgeliſte cepit p̄dicare. ⁊ ſe in-
terius exteriuſqꝫ ſanatū docere. ita ꝙ vni⁹ ſal-
uatio multos ad deū cogeret venire. et ihs iam
nō poſſet manifeſte ꝓpter turbā ⁊ p̄ſſurā hoīm
ad querendū ſanitates ⁊ videndū miracula cō-
currentiū in ciuitatē ad orandū introire. Un̄
ſecedebat in deſertū vt ſecretius oraret. Sanat
vt de⁹: ſꝫ orat vt hō. Et ꝯuertebāt ad eū vndiqꝫ
turbe. vt ei⁹ doctrinā audirēt. ⁊ ſanitates ꝑcipe
rent. Strepitū igit̄ ⁊ tumultū dn̄s fugit. et ſe-
cretū locū q̄rit. vt oſtendat ſe magis q̄etam ⁊
ſcl̄i curis remotā diligē vitā: qꝛ tumultū ⁊ car
nales mētes d̄clinat. ſecretas v̄o a mūdanis cu
ris viſitat. In q̄ etiā oñdit. ꝙ p̄dicatores v̄bi di
uini debēt fugē applauſū ꝓp̄li. ⁊ aliqn̄ ſe retrahē
a multitudīe vt vacent oroni. Ubi Hiero. Qd̄
at̄ nō poterat ihs manifeſte ī ciuitatē introire
ſꝫ foris in deſertis locis eſſe. ſignat̄ ꝙ nō omibꝫ
manifeſtat̄ ihs. q̄ latis atqꝫ plataneis ſeruiunt
laudibꝫ ⁊ ꝓprijs voluntatibꝫ: ſꝫ his q̄ cū petro
foris exeunt ⁊ in deſertis locis ſūt. q̄ elegit dn̄s
ad orandū ⁊ reficiendū ꝓp̄lm. q̄ deſerūt delecta-
tōnes mūdi. ⁊ omia q̄ poſſident. vt dicāt: portō
mea dn̄s. Glīa v̄o dn̄i manifeſtat̄ his q̄ vndiqꝫ
ꝯueniūt. i. q̄ ꝑ plana ⁊ ardua ad eū veniunt. q̄s
nihil p̄t ſepare a caritate xp̄i. Ubi ⁊ Beda. Qꝛ ī
vrbe miracula facit. ī deſerto v̄o vel mōte orā-
do ꝑnoctat. vtriuſqꝫ nob̄ vite ⁊ actiue. ſ. ⁊ ꝯtem
platiue documēta p̄mōſtrat. vt nec ꝯtemplatōis
ſtudio q̄s ꝓxioꝝ curā negligat. nec cura ꝓximo
rū imoderati⁹ obligat⁹ ꝯtēplatōis ſtudia dereli-
quat. q̄ten⁹ nec amorē dei p̄pediat amor ꝓximi.
nec amori ꝓximi obuiet amor dei. In mōte q̄p-
pe orare. ē relictis īfirmaꝝ cogitatōnū curis.
tota mēte quēlibꝫ ad eēna ſupne ꝯtemplatōnis
gaudia feſtinare. In deſertū ſecedē ⁊ orare. ē ex
urgentē intrinſec⁹ ſtrepitū ēnoꝝ deſiderioꝝ
p̄mere. ⁊ q̄dda ſibi cū dn̄o int̄ ſe ſecretū q̄rere.
vbi cū illo exteriore ceſſāte tumultu. ꝑ eterna

deſideria ſilēter loq̄tur. Vn̄ etiā Greg⁹. Redem
ptor nr̄ ꝑ diem miracula in vrbib⁹ exhibet. ⁊ ad
orōnis ſtudiū in mōte ꝑnoctat. vt ꝑfectis vil3
p̄dicatorib⁹ innuat. q̄tenus nec actiua3 amore
ſpeculatōnis funditꝰ deſerāt. nec ꝯtemplatōnis
gaudia opatōnis nimietate ꝯtemnāt: ſ3 quieti
cōtēplantes ſorbeāt. qꝺ occupati erga ꝓximos
loq̄ntes ꝓfundant Hec Greg⁹. Qꝺ aūt hic ſm
marcū ⁊ lucā dicit̄. q: ih̄s nō poſſet manifeſte
in ciuitatē introire: ſ3 ſecedebat in deſertū. nō
intelligit̄ de illa die q̄ curauerat leproſū. q: illo
curato intrauit ip̄a die capharnaū ciuitate3 ſe⸗
cūdo miliario ibi ꝓximā. an̄q̄ ſermo ſeu fama
ad multos ꝑueniret. Vn̄ et Matheus hoc mira⸗
culū de leproſo cū ſequenti de centurionis ſuo
ſimul cōtinuat. Oratio.

Domine ih̄u xp̄e q̄ de monte paterni ſo⸗
lij ⁊ virginalis vteri deſcēdiſti. vt ſana⸗
res leprā generis hūani. ecce ego lepro
ſus varijs pctoꝝ maculis aſperſ⁹. adoro te do⸗
mine ſi vis potes me mūdare. Extende manu3
grē ⁊ pietatis. tāge interiora ⁊ exteriora lepro
ſi te inuocātis. miſerere mihi penitēti. et impa
morbo pctī. Deus me⁹ ⁊ miſcdia mea. q̄ nō vis
mortē pctōris: ſ3 vt cōuertat̄ ⁊ viuat. ꝑfice hec
in me pctōre. vt in aīa nō moriar: ſ3 ꝯuertar ⁊
viuā tecū ineternū Amen. Capi. XLII.

De ſeruo Centurionis paralitico.

Deinde cepit ih̄s appro⸗
pinq̄re ciuitati capharnaū. q̄ vt di
ctum ē ibi ꝓpe erat. et tūc Centurio
ſeu tribunus. i. princeps centū mili
tum poſitus ibi a romanis ꝑ collectōne tributi
⁊ cuſtodia galilee. ne forte vellent cōtra roma⸗
nos (q̄bus tota illa terra ſubiecta erat) rebella
re. ꝓpter qꝺ manebat in capharnaum que erat
metropolis illius terre. tūc ciuitas glorioſa: ſ3
nūc valde abiecta. Acceſſit ad eū fide. deſiderio
⁊ deuotōe potiuſq̄ greſſu corꝑalis p̄ntie. Vnde
Origen̄. Acceſſit alienigena generatōne. ſ3 do⸗
meſticus corde. alien⁹ natōne. ſ3 primus fide. et
princeps militū. ⁊ ſoci⁹ angeloꝝ. Iſte non erat
iude⁹ ſ3 gentilis. ⁊ ideo ꝑ ſeip̄m nō eſt auſus ad
ih̄m corꝑaliter accidere. reputans ſe indignu3
p̄ntia xp̄i eſſe. ſ3 primo ꝑ ſeniores iudeoꝝ q̄ſi ꝑ
familiares et dilectos ih̄u acceſſit. quos miſit
ad eū rogans ꝑ eos ⁊ dicens. Dn̄e in cui⁹ p̄tate
eſt morbus et ſanitas. mors ⁊ vita. puer me⁹. i.
ſeruus ⁊ ſubditus quem curialit̄ loq̄ns vocat
pueꝝ ab etate vl̄ familiaritate potiuſq̄ ꝯditōe
contra ſuꝑbos q̄ dedignant̄ famulos. iacet pa⸗
raliticus in domo. contra inhūanos dn̄os q̄ de
domo ſua expellūt īfirmos. ⁊ ad hoſpitale mit⸗
tunt eos. ⁊ male torquet̄ ꝓpter mlt̄a incōmoda
q̄ patit̄. Tria ṽba hec. ſ. iacet. paralitic⁹. ⁊ tor⸗
quet̄. dicit vt ⁊ aīe ſue anguſtias indicet. ⁊ do⸗
minū ad miſcdia3 flectat. Vn̄ Chriſo. Infirmi
tatē tm̄modo expoſuit. ſ3 remediū ſanitatis in
p̄tate miſcdie ei⁹ dimiſit. Diuīa aūt ꝓuidētia iu
dei ſūt miſſi. vt inexcuſabiles fierēt. ſi viſo mi⸗
raculo ⁊ credēte gentili nō crederēt. Iſte q̄dem

centurio auditis xp̄i miracul̄. firmiter credidit
q̄ poterat ſanare ſeruū ei⁹. q̄ erat ſibi carus ⁊
moritur⁹. niſi ꝑ xp̄m fuiſſ3 ſanat⁹. ⁊ iō de ei⁹ ſa⸗
natōne erat ſolicit⁹. In hoc ḡ facto centuriōis
tantā curā et ſolicitudinē ꝓ ſuo ſ̄ui͞s. diſcere
debem⁹ ꝯmiſereri ſeruis nr̄is ⁊ ſubditis. ac ſoli
citudinē ⁊ curā hr̄e de eis. Nō erat ip̄e ſicut mul
ti ſūt hodie q̄ vidētes ſubditos ſuos infirmari
eos negligūt. ⁊ pl⁹ de ſeip̄is ſanis q̄ de ſubditis
infirmis ſoliciti ſūt pluſq̄ ſibip̄is in voluptati
bus q̄ ſubditis ī neceſſitatib⁹ condeſcēdūt. Ro⸗
gauit ꝗ̄nquā affectās vt veniret ad domū ſuam
min⁹ plene p̄ anguſtia ſui ⁊ deſiderio cure cogi
tans xp̄i maieſtatē ⁊ reuerentiā. Ih̄s aūt ſciēs
deuotōe3 ei⁹. r̄ndit ꝑ ip̄os internūcios. Ego ve⸗
niā. ecce huīlitas. ⁊ curabo eū. ecce pietas. Ve⸗
nit aūt potentia ſanādi nō p̄ntia corporali. Et
ibat cū illis. Alteriuſmodi erat iſte medicus. q̄
ſūt illi. qui nō pauperes ſ3 diuites viſitare ſunt
pati. Et cū iam eſſ3 ꝓpe domū. centurio pleni
us. cogitans ⁊ ꝑ actū fidei ſe cōuertens ad xp̄i
eminentiā ⁊ maieſtatē. acceſſit an̄ reditū alio⸗
rū ꝑ amicos ſibi magis domeſticos. quos miſit
ad eū rogās vt nō veniret ⁊ dicēs. Dn̄e noli ve⸗
xari. nō em̄ ſū dignus. vt intres ſub tectū meū
Nō dicit palatiū nō domū. licet princeps eſſet.
ſ3 tectū p̄ huīlitate ſui ⁊ ꝯſideratōne magnitu⸗
dinis xp̄i. ꝓpter gentilis vite conſcientiā time⸗
bat offendere xp̄m. quē credebat deū. ſi corpora
li p̄ntia intraret ad eū. Sed ſm Augu. dicendo
ſe indignū p̄ſtitit ſe dignū. nō ītra cui⁹ parieteſ
ſ3 in cui⁹ cor xp̄c intraret. Vnde ⁊ Chriſ. Quia
indignū ſe fecit ſuſcipiēdi xp̄m in domo. dign⁹
factus ē regno. Et ad maiorē ſui humiliatōem
adiecit dicēs. ꝓpter qꝺ ⁊ meip̄m arbitratus nō
ſum dign⁹ vt venirē ad te. et internūcios ſub⸗
miſi ꝓ me. Sed tm̄ ſine p̄ntia corporali hic ver⸗
bo. ꝑ quod omīa creant̄. regunt̄ ⁊ ſanant̄. ⁊ ſa
nabit̄ puer ⁊ ſeruus meus. ip̄e em̄ dixit ⁊ facta
ſūt. vt dicit hic Beda. Magna ē fides. q̄ dicē cre
dit eſſe facere. Vbi petrus cantor pariſien̄. Hic
argue meli⁹ eſſe abſtinere ab ordine a ꝯfectōne
vel ſūptōne eukariſtie. niſi plurimū ad hoc vel
illud accedente3 conforter bona conſcientia. q̄
ordinari vl̄ cōficere vel ſumere cū ꝯſcientia nō
dico leſa. q: hoc eſſet mortale: ſ3 dubia. de q̄ du⸗
bito an ſana ſit. cū ſic accedens poti⁹ grauer q̄
iuuer. Et q: irregularitas excludit aliquē a mī
ſterio hui⁹ ſacramenti. ideo nō debet ignorare
ex quo incurrit̄ irregularitas. ex quo ponit ſe
ad talem actū: ſed ſcire debet ſuū ſtatum. In
ope hui⁹ centurionis tres mirabiles nobis oſ̄n⸗
dunt̄ virtutes. ſ. humilitas. fides ⁊ prudentia.
Magnā em̄ huīlitate3 habuit: qui cum dn̄s ad
eū venire paratus eſſet. indignū ſe vt ſub tectū
ſuum intraret: iudicauit. Perfectam q3 habuit
fidem: q: cū eſſet gentilis. ſolo ṽbo deū credidit
poſſe puero reddere ſanitatē. Nō ꝑuā etiā pru
dentiā habuit. q: vltra carnē diuinitatē laten⸗
tem cognouit. ⁊ eū quē corꝑaliter ambulātem
vidit. vbiq3 per diuinitatē eſſe p̄ntem intellexit

Nec caritas in eo defuit. q꜄ cū multi ꝓ ſua ſuorūq; filioꝝ ac carorū ſalute ad dn̄m rogaturi accederent: ille pro ſerui tm̄ ſanitati rogauit.

Vn̄ adhuc ĩ fidei ꝯſtantia ꝑſeuerās oñdit. ꝙ verbo pt̄ ſanare dicēs. Nā ⁊ ego hō ſū ſub ptā‑te altiori. ſ. p̄ſide ⁊ ĩpatore ꝯſtitutꝰ. hn̄s ſub me milites ⁊ ſuos. ⁊ dico huic militi vade ⁊ vadit. q̄tum ad negotiū implendū ĩ abſentia. et alio ꝙ antiq̄ ē grāmatica. i. alij. dico veni ⁊ venit q̄tum ad offitiū implendū ĩ p̄ñtia. ⁊ ſuo meo dico fac hoc ⁊ facit ſine reſiſtētia. Ex his ꝯcludit ꝙ ſi dico eiꝰ vnꝰ vadit ⁊ aliꝰ veit. et aliꝰ facit. qđ iubet: multoplꝰ ſi xp̄c deus ⁊ dn̄s dicat infirmitati vade ⁊ vadet. ⁊ ſanitati veni ⁊ veniet. ⁊ paralitico fac hoc ⁊ faciet. vel ſeruientibꝫ ſibi angelis. vt hec miracula faciāt ⁊ faciēt. Et ē rō a minori talis. potius debꝫ fieri v̄bū dei q̄ hoīs ſubiecti: ſꝫ verbū meū fit q̄ ſū hō ⁊ nō deus. ſubiectus ⁊ nō dn̄s ſūmus. ḡ et tuū q̄ es deus ⁊ ſūmꝰ dn̄s. Si ḡ ego q̄ ſum hō modice potētie ⁊ maiori ſubiectꝰ. ſolo v̄bo opoꝝ ꝑ miniſtros meos. ⁊ poſſū imꝑare inferioribꝫ q̄ ad verbū meū mihi obediūt. multomagis tu q̄ deꝰ es vbiq; p̄ñs ⁊ potens ſuꝑ oēs p̄tates. et oīm dn̄s: cui oēs poteſtates ſuiūt. cui āgeli ⁊ oīa obediūt. poteris ſolo verbo ⁊ ſine p̄ñtia corꝑali. ſuū meū curare et iđ nō ē neceſſe corꝑaliter eundo te fatigare.

Audiēs aūt ih̄s verba cēturionis exp̄ſſiua. tante fidei. ſ. ꝙ ſub velamento carnis agnouit excellentiā maieſtatis. miratꝰ ē. i. ad modū mirātis ſe habuit. ⁊ vultū mirātis oñdit Admirabaꝰ dn̄s fidē centurionis. quā cordi eiꝰ mirabiliter miſtrabat. ⁊ magnalia dei ĩ eo laudauit. n̄ ꝙ ei aliq̄d mirandū eſſet. q̄ cūcta mirabiliꝰ operaꝰ: ſꝫ vt nos ĩ bn̄ficijs dei mirari ⁊ laudare doceret. Vn̄ Aug. Q: miraꝰ dn̄s nob mirandū eē ſiḡt. q̄bꝫ adhuc opꝰ ē ſic moneri: oēs eñ tales motus cū de deo dicūꝰ nō ꝑturbati aīmi ſigna ſūt: ſꝫ docētis mgr̄i. Cēturionis ḡ dn̄s fidē dn̄s admirās ꝑiter ⁊ collaudās ſequentibꝫ ſe dixit. fidē eiꝰ approbādo ⁊ ĩ exēplū ꝓponēdo. Nō iueni tātā fidē. i. tāte fidei ſignū vel fidei facilitatē. ſ. in credēdo in iſrl̄. i. ĩ ꝑplo iſrahelitico. ſ. hꝰ tp̄is p̄ñtis. Inuenit eī ĩ antiq̄s maiorē. vt ĩ abrahā. yſaac ⁊ iacob. ⁊ alijs pluribꝫ p̄narchis ⁊ ꝓphis: q̄ fuerūt fidei nr̄e principiū. Excipiꝰ aūt ſemꝑ beata virgo. cū de meritis vel pc̄tis fit mentio Nec tm̄ hoc verbū xp̄i de oībꝫ p̄ñtibꝫ eſt intelligendū. q꜄ excludūꝰ illi q̄bꝫ loq̄baꝰ. ſ. apl̄i ſequētes eū. Hoc aūt apparet ſm ꝯmunē vſū loquēdi. vt ſiq̄s intrat domum aliquā cū ſocietate. ſi nullū ibi inuenerit. dicit nō inueni aliquē ĩ domo iſta. in tali eñ mō loquendi nō ꝯnumerat ſecū veniētes. ⁊ reddiꝰ locutio vera ꝓ pluribus abſentibꝫ. Vel ſm Chriſ. Si volumꝰ fidē huius ꝑferre fidei aploꝝ. ſic intelligendū ē ſm ꝙ vnūquodq; bonū hoīs ſm q̄litatē illiꝰ laudaꝰ. Ruſticū eñ dicere aliq̄d ſapienter magnū ē. qđ de pħo nō eſt mirū. Sic ⁊ hic. Nō eñ erat eq̄le iudeum credere ⁊ gentilē. Vel ſm eūdem Chriſo. Intelligendū ē quantū ad originē credendi. q꜄ alij pluribꝫ ſignis viſis crediderūt: iſte ħo nullo miracl̄o viſo: ſꝫ tm̄ audito credidit. Vbi Hieronimꝰ. De p̄ñtibꝫ dicit nō inueni tantā fidem in iſrl̄. nō de patriarchis ⁊ ꝓphis. niſi forte ĩ centurione fides gentiū p̄ponaꝰ iſraheli. Et Beda P̄ñtibꝫ iđ fides centurionis anteferꝰ. q꜄ illi legis ꝓphetarūq; monitis edocti erāt: hic aūt nemine docēte ſpōte credidit Hec Beda. Mirabatur ḡ ih̄s de fide centurionis gentilis hoīs ⁊ eā laudauit. vt ex iſtius laude erubeſcāt ⁊ ꝯfūdanꝰ iſrahelite. et iđ tūc fidē gentiū mirabaꝰ. quā vltra fidē iudeoꝝ creſcere videbat. Nec ſolū fides gentiū ē in centurione collaudata: ſed etiā p̄figurata. Vn̄ occaſiōe accepta. ex fide huiꝰ gentil̄ ꝯcludit ⁊ p̄dicit dn̄s ꝯuerſionē ⁊ vocatōem gentiliū. ⁊ ex oppoſito. ſ. infidelitate reprobatōem iudeorū dicēs. Amen. i. fideliꝰ dico ⁊ p̄dico vobis. ꝙ ad exemplū iſtiꝰ. in q̄ fides gētium p̄figuraꝰ. multi ſꝫ nō oēs: q꜄ nō oēs obediūt euāgelio. ab oriēte et occidente ac etiā ab auſtro ⁊ aq̄lone. i. ex oī ꝑte mūdi. ⁊ ex oī genere gentiū veniēt ad fidē ⁊ vnitatē eccl̄e. Vn̄ ſm Augu. Iſtis duabꝫ ꝑtibꝫ. ſ. oriēte ⁊ occidēte totus orbis deſignaꝰ. Vn̄ ſub typo eccl̄ie dictum fuit iacob dilataberis ad orientē ⁊ occidentē ꝫ ad ſeptētrionē ⁊ meridiē. Moraliꝰ ab oriēte veniūt q̄ ex ꝯſideratōne ꝓp̄e nature vel natiuitatis humilianꝰ. vel q̄ pn̄iam agūt in ſua iuuentute. ab occidēte q̄ ex meōria mortis ꝯuertunꝰ vel q̄ pn̄iam agūt in ſua ſenectute. ab auſtro q̄ fauēte ꝓſperitate vacāt oꝑibꝫ pietatis. ⁊ inꝰ ꝓſpera ſeruant tꝑantiā. ab aq̄lone q̄ neceſſitate vrgente ꝯpūgunꝰ et inter aduerſa ſeruāt paciētiā. de his eñ oībꝫ aliq̄ ſaluabūꝰ. Et recūbent. i. feliciꝰ req̄eſcent nō carnaliꝰ iacētes: ſꝫ ſp̄ūaliꝰ pauſātes cū Abrahā. yſaac ⁊ iacob. q̄ꝝ fideꝫ imitati ſūt ⁊ cū alijs fidelibꝫ ⁊ amicis meis. in regno celoꝝ ⁊ iuſtorū. vbi lux ⁊ gloria et lōgeuitas vite eterne ⁊ oē bonū. Abrahā yſaac ⁊ iacob ſp̄āliter noīanꝰ. q꜄ iſtis p̄cipaliter facta ē ꝓmiſſio de terra ꝓmiſſiōis. ꝑ quā patria beatoꝝ ſignificaꝰ. Filij aꝰ regni. i. iudei in q̄bꝫ regnabat deus. vel filij regni vocatōne nō electōne. ꝓmiſſione nō ꝯſecutōne. ſua reputatōne nō re: q̄ ꝓ regno hn̄do facti fuerāt. ſꝫ ſe ĩdignoſ reddiderūt: eijcienꝰ a facie ⁊ viſione dei in tenebras exteriores: q꜄ in ſe hn̄t interiores. Tenebre prime ſūt culpe. alie aūt ſūt gehēne. Nā ſm Grego. interiores tenebre ſūt cecitas mentis. exteriores eterna nox dānatōnis. Iđ aūt dicūtur ibi eē tenebre exteriores. q꜄ licꝫ ibi ſit ignis tm̄ nō lucet ad oñdendū dānatis aliq̄d ad eorū ꝯſolatōem. ſꝫ ad eoꝝ deſolatōem. Vn̄ Yſidorus. ignis gehēne lucebit miſeris ad miſerie augmētū. vt videāt vn̄ doleāt: nō ad ꝯſolatōem vt videant vn̄ gaudeāt. Ibi erit fletꝰ oculoꝝ ex fumo ⁊ calore ignis eoꝝ mors intuit ꝑ feneſtras q꜄ nō licꝫ intueri qđ nō licꝫ cōcupiſci. ⁊ ſtridor dentiū ex frigore. q꜄ h̄ gaudebāt de ebacitate. vel fletꝰ ex āguſtia aī. ſtridor ex indignātis affectu. eoꝝ ſero penitueꝝt d̄ pc̄ō. ⁊ ĩ hoc oñdiꝰ

tormētoꝝ magnitudo. Et dixit iħs centurio ni.ſ.ꝑ internūcios ſuꝑdictos. Uade.i.ſecur⁹ reuertaris.⁊ ſicut ꝑfecte credidiſti ſic fiat tibi in ſanatōne ſerui tui. vt ſicut ꝑ nūcios acceſſiſſe. ſic⁊ ꝑ nūcios reuerſ⁹ fuiſſe intelligaꝛ. Ubi Rabanus fidei merito oñdit īpetraſſe ſalutē ſuo. vt fidei robur magis in eo accreſceret.q̄ꝓſpiceret quecūqꝫ vellet ꝑ illā impetraſſe ſe poſſe. Et ſanat⁹ ē puer verbo xp̄i abſentis ex illa hora. qꝛ xp̄c ꝓtulit hoc verbū fiat.q̄ etiā verbo omīa creata ſūt. vt fides centurionis verificareꝛ.et potētia xp̄i.quā centurio ꝯfeſſus fuerat.ex ope ſubſecuto pateret:dixerat eñ centurio ⁊ ꝯfeſſ⁹ eſt.dic verbū ⁊ ſanabiꝛ puer meus. ⁊ xp̄c dixit ⁊ ope ꝯpleuit. Uñ Chriſo. Ubi velocitateꝫ admirare. neqꝫ eñ ſolū curate ſꝫ īopinate ⁊ ī momento tp̄is hoc facere virtutē xp̄i oñdebat. Jn itinere aūt verbo ſanauit eū.ne putareꝛ ire corpaliter ob impotētiā et nō ob huilitatē. Hic ꝯſiderandū ē q̄ntuꝫ vnicuiqꝫ fides valeat ꝓpria. qñ tantū valuit aliena: nāꝓpter fideꝫ centurionis ſanitas puero ē reddita. Cōſidera etiaꝫ hic huilitatē dñi:qꝛ ad ſeruū centurionis etiā non rogatus ire paratus fuit. ad filiū aūt reguli (vt q̄ infra diciꝛ) q̄ſi pompā refugiēs etiā rogat⁹ ire noluit. Excelſ⁹ eñ dñs huilia deꝓpe reſpicit.et alta.i.ſupba alonge contemnit. Jn q̄ ſm̄ Gregoriū. Supbia nr̄a retundiꝛ ⁊ increpaꝛ. q̄ ꝑſonas acceptādo ī hoīb᷒.nō naturā qua ad ymaginē dei facti ſūt. ſꝫ honores ⁊ diuitias venerātur. Ecce de celo venit q̄ ſeruo occurrē in terrā nō deſpicit.et tñ huiliari in terra cōtemnim⁹ q̄ de terra ſum⁹. Quid vo apud deū vilius.q̄ deſſe deſpectus ꝑt.q̄ ſeruare honorē apud hoīes.et interni teſtis oculos nō timere. Et ſm̄ Ambro. ad reguli filiū noluit ꝑgere.ne ī reguli filio videreꝛ magis diuitijs detuliſſe.hic ipē prexit.ne videreꝛ in centurionis famulo ꝯditōem deſpexiſſe ſeruilē. Oīs eñ ſeru⁹ ⁊ liber ī xp̄o vnū ſumus Hec Ambro. Jn centurione fides gentiuꝫ ꝑfiguraꝛ.⁊ ꝑ eū primitie ⁊ electi de gentib᷒ deſignanꝛ.q̄ q̄ſi centenario milite ſtipati. virtutū ꝑfectōne ſūt ſublimes.credētes in xp̄m ⁊ laborātes ad ꝯuerſionē alioꝝ. Uñ Remigi⁹.ꝑ centurionē deſignanꝛ q̄ primi ex gentib᷒ crediderūt.⁊ ꝑfecti in virtutib᷒ fuerūt. Cēturio eñ dr̄ q̄ centū militib᷒ ꝑeſt. Centenari⁹ aūt nūerus ꝑfectus ē. Recte ḡ centurio ꝓ puero ſuo rogat. qꝛ primitie gentiū ꝓ ſalute toti⁹ gētilitatis deo ſupplicauerūt. Etſi oppoñiꝛ de magis q̄ primo dño crediderūt:rñdendū q̄ centurio dr̄ primitie gentiū. qꝛ prim⁹ credidit a nullo edoct⁹ niſi a ſpūſancto.magi vo etſi primi crediderūt edocti.tñ ꝑ libros balaam ⁊ ꝑ noue ſtelle inditiū. Jpīs aūt gentib᷒ corꝑalis xp̄i p̄ntia nō ē exhibita:ſꝫ verbū fidei ꝑ apl̄os eis miſit ⁊ ab infidelitate ſanauit. Moraliꝛ ꝑ iſtū pueꝝ centurionis ſignificaꝛ pctoꝛ.ꝓpter q̄tuoꝛ mala q̄ peccatoꝛ incurrit. q̄ deſignanꝛ in q̄tuor ꝯditōnib᷒ q̄ de iſto puero hic ſcribunꝛ. Primū malū peccatoris ē ſuitus pc̄ti.ī ꝑnitas peccādi.vñ diciꝛ de puero iſto q̄d erat ſuus. Uñ Johes. Oīs qui facit pc̄m ſeruus ē pc̄ti.⁊ petr⁹ a q̄ quis ſupatus ē.hui⁹ ⁊ ſuus ē. Et Aug⁹. Pc̄toꝛ ē ſeru⁹ tot dñoꝝ q̄t vitioꝝ. Pc̄m aūt cū hoī dñaꝛ. facit eū ꝓnum ad peccandū. vt ex vno pc̄to ad aliud tendat. Pc̄m etiā vlteri⁹ deducit ad aliā ſuitutem.ſ.diaboli.qꝛ ſuperbꝰ ē ſeru⁹ luciferi. auar⁹ ē ſeru⁹ mamonis. luxurioſus ē ſuus aſmodei. Secūdū malū ē impotētia ad bñ operādū.q̄d ſignificaꝛ per iacentē. Uñ dr̄ iſte puer iacē ī domo.iacētes eñ nihil operāꝛ vel opari p̄nt. Jacet aūt pc̄toꝛ aliq̄ñ in igne iracūdie.aliq̄ñ in luto luxurie. aliq̄ñ in ſpinis auaritie. Et bñ diciꝛ iacere:qꝛ nullū bonū meritoriū p̄t opari. Tertiū malū ē tremoꝛ ⁊ timoꝛ.qꝛ ſēper ē pc̄toꝛ ī timore q̄d ꝑ paraliſim deſignaꝛ.ex q̄ ſit diſſolutō ⁊ tremoꝛ mēbroꝝ. Si ei dicaꝛ pc̄tori q̄ det elemoſinā.aut male acq̄ſita vel ablata reſtituat: timet ne ſibi deficiat. Si dr̄ q̄ ieiunet.timet ne eſuriat. Si dr̄ q̄ ꝯfiteaꝛ pc̄ta ſua.timet de verecūdia. Si dr̄ q̄ faciat p̄niam ⁊ ſatiſfactōnem de pc̄tis.timet d̄ afflictōe ⁊ incōmodo corporis Ecce quō iſte paralitic⁹ tremit ⁊ ad ſonitū folij pauēſcit. Quartū malū ē afflictio ſpūs.q̄d ſigꝛ ꝑ hoc q̄ de puero iſto dr̄:qꝛ male torquetur. Et reuera oīs pc̄toꝛ male torqueꝛ in ſeipo ꝓpter timorem ꝯſcie.q̄ ſēper pūgit ⁊ rodit. Uñ Aug. Juſſiſti dñe ⁊ ita ē. vt pena ſibipī ſit oīs inordinatus aīm⁹. Uñ ⁊ Sapie. Sēper p̄ſumit ſeua ⁊ ꝑturbata ꝯſcīa. Ex alio etiā torq̄ꝛ pc̄toꝛ.dū anxius ē quō acq̄rat honores.diuitias mūdi. oblectamēta corꝑis. Torqueꝛ inē ꝓſpera per curā ſuperfluā.⁊ inē aduerſa per impatiāꝫ. Jtē male torquaꝛ qñ ꝯſiderat turpitudinē vitioꝝ in q̄bus iacet.⁊ penas infernales q̄b᷒ eternaliꝛ ſub iacebit.nec tñ miſer per p̄niam reſilit. Sed tñ talē q̄nqꝫ curat dñs.veniendo ad eū ſuffragantibus meritis ſanctoꝝ. Tu ḡ ſi hēs aīaꝫ paraliticā ⁊ talia mala ī te ſentis. roga ⁊ mitte ſc̄tos vt ad dñm intēcedāt ꝓ te. ſic ſeniores ꝑ centurione.⁊ clama ad dñm dicēs deuote cū eodē. Dñe puer me⁹ iacet paralitic⁹ ī domo ⁊ male torq̄ꝛ.⁊ nō ſū dign⁹ ꝓpter fragilitatē nature. ꝓpē feditatē culpe. ⁊ m̄tiplicitatē miſerie. vt itres ſub tectū meū tāanguſtū tāimūdū.tāruinoſū.ſꝫ tm̄ dic vbo ⁊ ſanabiꝛ ad tuū īperiū. Et qꝛ iſtud verbū cēturionis tāte efficatie fuit. q̄ vt ſuꝑdictū ē.dignū ꝑſtitit. vt in corde ei⁹ xp̄c hitaret.⁊ ad recipiendū corꝑ⁹ xp̄i ī ſacramēto eukariſtie nullus ē dign⁹.ideo qñ ad mēſā xp̄i accedim⁹ ⁊ fragilitatē nr̄aꝫ ꝯſideram⁹. v̄bis cēturiōis edocti dicam⁹ ſinglī. Dñe nō ſū dign⁹ vt itres ſub tectuꝫ meū.nō ſū dign⁹ vt corꝑ⁹ ⁊ ſāguinē tuū ſuſcipiā ī os meū. vt vilꝫ v̄tute v̄borū iſtoꝝ digni effici mereamur. Uñ origeñ. Nūc etiā qñ ſc̄ti ⁊ acceptabiles ecclīaꝝ antiſtites ſub tectū tuū itrāt ibidē dñs ꝑ eos īgrediꝛ.⁊ tu ſic eſtimes q̄ſi dñm ſuſcipiēs. Et qñ corꝑ⁹ ⁊ ſanguinē dñi mādūcas ⁊ bibis.tūc dñs ſub tectū tuū itrat.et tu ḡ huilians teipm̄ dicas. Dñe nō ſuꝫ dign⁹. vt intres ſub tectū meū. Ubi eñ indigne ingreditur ibi

ad iuditiū ingredit̄ accipiēti Hec origeñ. Per
iſtū etiā centurionē ſignificat̄ rō vel intellectꝰ
cuius ſuus ē appetitus ſenſitiuꝰ. q̄ debꝫ obedi-
re rōni: ſꝫ ex corruptōe nature ē infirmꝰ ad o-
bediendū ei. ꝓpter qḋ hō ꝑ ratōeꝫ ɔgnoſcēs hāc
īfirmitatē ī ſuo appetitu ſenſitio. ꝑ ſe ⁊ ꝑ alios
dꝫ rogare deū. vt ſanet ſeruū ſuū. ⁊ ſic puer eiꝰ
ſanat̄ ꝑ dñm. Itē ſicut ille cēturio dicebat naꝫ
⁊ ego hō ſū ſub ptāte ɔſtitutꝰ. hñs ſub me mili
tes ⁊ dico huic vade ⁊ vadit. ⁊ alio veni ⁊ veīt
⁊ ſuo meo fac hoc ⁊ facit. ſic vt dicit Caſſianꝰ.
pfecta mēs q̄ ꝑ cēturionē intelligit̄. ſub dei po
teſtate ɔſtituta oībꝫ viribꝫ ſuis dñat̄. ⁊ dꝫ ptā-
tem cogitatōes noxias depellēdi. ⁊ in bonis co
gitatōnibꝫ īmorādi. Tūc malis cogitatōibꝫ di-
cere poſſumꝰ. abite ⁊ abſcedent: bonis vō dice-
mus venite ⁊ venient. ſuo q̄ꝫ nr̄o. i. corpi qḋ dꝫ
ſeruire ſpūi ea q̄ caſtitatis ⁊ ɔtinētie ſūt ſil'r ī-
iūgemꝰ. ⁊ ſine vlla ɔtradictōe obtꝑabit. oē mqꝫ
ſubiectōis ſpiritui exhibēs famulatū. Oratio.

Domie ihū xp̄e nō ſū dignꝰ vt intres ſub
tectū carnis mee. qꝛ puer ſenſualitatis
iacꝫ paliticꝰ. diſſolutꝰ morbo pctī ī do-
mo corpis mei. ⁊ male torq̄t̄ ɔcupiaꝝ motibꝫ:
ſꝫ veni ꝑ gr̄e infuſionē. ⁊ dic vbo vitatis vt ſa-
net̄ puer meꝰ ⁊ reſurgat a pctīs. Preſta miſeri
cors deꝰ mihi miſero ſub ptāte tue gr̄e ɔſtituto
⁊ hñti de tua grā ſub me vires ⁊ virtutes natu
rales. vt habeā ptātē cogitatōes ⁊ motꝰ noxioſ
repellēdi. et ī bonis īmorādi. ac corpori vt ſpm̄
ſeruiat imperādi Amen. Capitulū. XLIII.

De curatione demoniaci ⁊ ſocrus petri.

Et ingrediebatur domi-
nus ihs ī ciuitatē capharnaū qḋ ī-
terptat̄ ager ſeu villa pulcritudīs
⁊ pinguedīs ⁊ ɔſolatōnis. ⁊ ſignifi-
cat aīam religioſi deuoti: q̄ dꝫ eſſe inpinguata
pinguedīe triplici. ſ. caritatis. deuotōnis ⁊ ɔtē-
platōnis. Ad iſtā villam deſcēdit libēter xp̄c. ⁊
ob hoc efficit̄ villa pulcritudīs ⁊ ɔſolatōis. De
pulcritudīe ⁊ ɔſolatōe huiꝰ ville. dicit Petrꝰ ra-
uennas. Iuxta ſniam cordis mei ſi paradiſꝰ in
hac vita pñti ē. vel in clauſtro vel ī ſcolis ē. qc-
qḋ em̄ ē extra hec duo. plenū ē anxietate. inq̄e-
tudīe. amaritudīe. formidīe. ſolicitudīe ⁊ dolo-
re. Hoc tñ qḋ dicit de ſcolis intellige de diuinis
ſcripturis. nō de alijs vanis ſciētijs. Vñ Hugo.
Nihil in hac vita dulciꝰ ſentit̄. nihil auidiꝰ ſumi
tur. nihil ita mentē ab amore mūdi ſeperat. ni-
hil ſic aīmū ɔ̄ tēptatōnes roborat. nihil ita ho-
minē excitat ⁊ adiuuat ad omē opꝰ bonū. et ad
oēm laborē ſicut ſtudiū ſacre ſcp̄ture. Et ſta
tim ſabbato. qñ plures ɔcurrebāt ⁊ ab operibꝫ
ſeruilibꝫ q̄ſcendo ſpūalibꝫ vacabant ingreſſus
ſynagogā. vbi legiſpiti ad docendū ⁊ cōis ꝑpl's
ad audiendū legis doctrinaꝫ ɔueniebant: doce-
bat eos. Maxie tali tpe et loco docebat xp̄c. qꝛ
erāt ɔgruētia doctrine eiꝰ: tūc em̄ pluriū ad ſy-
nagogam fiebat ɔuentus. Sic mō q̄libꝫ xp̄ia-
nus tenet̄ diebꝫ dñicis venire ad eccleſiā. ⁊ au-

dire ibi miſſā totā ⁊ integrā. Et nota q̄ miſſa ē
aliquo mō de lege nature diuina ⁊ euangelica
lex nature vult q̄ q̄libet aliq̄ tēporis ſpatio. va
cet ad orandū deū. lex ſcripture p̄cipit ſabbato
vocandū ad orōnē. ſꝫ canones ordinauerūt ad
iſtā orōneꝫ tēpus miſſe. vbi deus ⁊ hō realiter
ɔtinet̄. Iō vt dicit glo. peccāt mortaliter: qui
miſſā nō audiūt. qꝛ p̄ceptū eſt. niſi cogat neceſ
ſitas. de alijs vō diebꝫ ñ ē p̄ceptū ſꝫ ɔſiliū. Et
ſtupebant. i. admirabant̄ ſuper doctrina eius.
tū qꝛ legē ⁊ ꝓphās nō didicerat. et tñ clariſſime
docebat. tū qꝛ doctrinā ſuā diuis operibꝫ ɔfor
mabat. Vñ ſubdit̄. Erat em̄ docēs eos q̄ſi ptā-
tem hñs. qꝛ in oſtenſione ſignoꝝ ⁊ vtutis doce-
bat. ⁊ qꝛ ꝓ timore veritatē nō celabat. et nō ſic
ſcribe qui ſolū verbis docebāt. ⁊ veritatē dicere
timebāt. vel qꝛ nō cuſtodiebāt. iō dicere erube
ſcebāt. Vñ Beda. Sermo doctoris in ptāte ſit
cū ea q̄ docet operat̄. Naꝫ qui factis ipe ſua di-
cta deſtruit cōtemnit̄. Vel iō in poteſtate erat
docens eos. ⁊ nō ſicut ſcribe. qm̄ ſcribe q̄ per le
gem didicerāt p̄cepta ꝑpl'is dabāt. ipe vō quaſi
auctor. impletorqꝫ legis vel mutādo vel augēdo
que minꝰ videbant̄ libere ſubſtituit Hec Beda
Quia ḡ xp̄c doctrinā ſuā ɔfirmabat per opera
miraculoſa: ceteri p̄dicatores ⁊ doctores q̄ hoc
nō pñt. debent doctrinā ſuā ɔfirmare per ope-
ra virtuoſa. ⁊ nō ſicut ſcribe q̄ dicūt ⁊ nō faciūt
ac doctrinā ſuā verboꝝ iactantia affirmant et
oſtētāt. Vñ ſtatī ptās dñi oñdit̄ ꝑ factū cū ſō-
dit̄. Et erat ī ſynagoga eoꝝ forte adductꝰ ad
locū ſanctū vt ibi liberaret̄. hō q̄dā hñs ſpiritū
īmundū. i. obſeſſus a demone exclamauit voce
mag̃ dicēs. Quid nob ⁊ tibi nazarene. Veniſti
añ tp̄s perdē nos. i. diminuere ⁊ auferre nr̄am
ptātem nocēdi homibꝫ ⁊ torq̄re nos. Quia em̄
dyabolꝰ inuidia motus ɔ̄ ſalute hoim̄ torquet̄.
ideo de xp̄i doctrina que erat aīmaꝝ ſalꝰ et me-
dicina. dolebat et ſic clamabat. Vñ Theophilꝰ
Exire em̄ ab hoīe perditōem ſuā dicebat demo
niū. Immiſericordes em̄ exiſtūt in hoīes. malū
aliquod pati ſe eſtimantes. cum homis nō mo-
leſtant. Scio te quis ſis id eſt vehemēter opi-
nor. ſ. ſanctus dei. id eſt xp̄c ad ſalutem hominū
miſſus. Per ꝓphecias em̄ de xp̄o dictas que de-
terminauerant tempus ⁊ modū ⁊ locum veniē
di ipſius xp̄i. ⁊ per alias circunſtantias ſciebat
ipſū eſſe xp̄m in lege ꝓmiſſū. veruntamē neſcie
bant ipſum eſſe deum: nec per temptatōem xp̄i
in deſerto dyabolus potuit ſcire de xp̄o. vtrum
dei filius per naturam eſſet. licet ad hunc fineꝫ
tripliciter eum temptauerit. Si em̄ cognouiſ-
ſent demones ipſum eſſe deum nunq̄ induxiſ-
ſent iudeos ad ipſum crucifigenduꝫ. Vnde apo
ſtolus. Si em̄ cognouiſſent nunq̄ dominū glo
rie crucifixiſſent. Ecce quante peruerſitatis
ſunt multi homines. qui in aduerſitate ſua de-
um blaſphemant. cum tamē demones ipm̄ p̄di
cent. Vbi Beda. Nō volūtas iſta cōfeſſio ē quā
p̄miū nō ſeq̄tur cōfitendi ſꝫ neceſſitatis extor-
ſio q̄ cogit inuitos. Et velut ſi ſerui fugitiui pꝰ

multũ tp̄is dn̄m videant nihil aliud niſi de ver
beribꝰ ſuſpicant̃ ſic ⁊ demones cernẽtes dn̄m ĩ
terris repente verſari. ad iudicandos ſe veniſſe
credebãt. p̄ntia ſaluatoris tormẽta ſũt demonũ
Hec Beda. Dicit̃ autẽ demon ſpūs imundꝰ ab
effectu. q꞉ facit immũdũ quẽ poſſidet. ſicut dici
tur ſpūs ſurdus vel mutus: q꞉ hoīem ſurdũ vel
mutũ facit. Uel ſm̄ Chriſo. immũdus dicit̃ p-
pter impietatem ac elongatõem a deo. ⁊ q꞉ oī-
bus immũdis ⁊ prauis operatõibꝰ ſe immiſcet.
Ipſuz ꝗ̃ immundũ ſpiritũ dominus licet vera
de eo teſtificantez: iuſſit obmuteſcere. ne veris
falſa miſceret. ⁊ ne videret̃ ab ipo teſtimoniuz
querere. maxime quia phariſei dicebant ipſum
in beelzebub demonia eicere. ⁊ ne videret̃ vtili
tas crucis ⁊ paſſionis ſue. In quo datur nobis
dogma ſalutiferum. vt demonibꝰ q̄ mendaces
ſũt ⁊ in veritate nõ ſteterũt nõ credamus quã
tumcunqꝫ denũcient veritatẽ: q꞉ ſi aliquos ſibi
credẽtes inuenerint. veritati mendatiũ miſcẽt
⁊ veritatẽ in mendatiũ cõuertunt. ac vera di-
cẽdo nitunt̃ credentes ĩ errorẽ ydolatrie ⁊ pec-
cata inducere. Per hoc autẽ ꝙ xp̄c increpauit
demonẽ. qui ſuã ꝯfitebat̃ poteſtatẽ ⁊ ſanctita-
tez. imponẽs ei ſilentiũ: docuit nos laudes tur
pium fugere. Un̄ ſm̄ Senecã. tam triſte ⁊ tam
turpe nobis eſſe debet laudari a turpibus: ꝙ̃ ſi
laudemur ob turpia. Et ſpūs immũdus iuſſꝰ
exire ab hoīe. piecit illum in mediũ ⁊ diſcerpẽs
eum ꝙ̃tum ad afflictõem. exiuit inde ⁊ nihil ei
nocuit ꝙ̃tum ad mutilatõem. vbi Hiero. Spi-
ritus diſcerpens hoīem exijt ab eo. Appropin-
quante ſalute. appropinꝗ̃t temptatio. Pharao
dimiſſus ab iſrahel. pſequit̃ iſrahel. Dyabolus
contemptus ſurgit in ſcandala Hec Hiero. Sic
etiã accidit ſpũaliter. q꞉ diabolus ſepe in medi
um pijcit peccatũ alicuius ad eiꝰ infamatõem.
⁊ cũ peccator vider ſe cõfuſum. dimittit pcc̃m:
cogiturqꝫ diabolus ab eo exire. Un̄ et in pſal.
Imple facies eoꝝ ignomia. ⁊ querẽt nomẽ tuũ
dn̄e. Uerecũdia em̄ quã habet pctor de peccato
eſt valde vtilis ad dimittendũ peccatũ. Propt̃
qd̄ dicit Seneca. ꝙ nutriendꝰ ẽ pudor: q꞉ ꝙ̃diu
in aīo durauerit. aliquis erit bone ſpei locus.
Per hoc autẽ qd̄ diſcerpens eum exijt ab ipſo.
intelligit̃ ꝙ nullꝰ liberat̃ a diabolo. niſi diſcer-
pat̃ per ꝯpunctõem ⁊ ꝯtritõez ſalutarẽ. Et ſpe
cialiter hoc de carnis vitio intelligit̃. q꞉ vitiuz
carnale nõ niſi carnis afflictõne curat̃. vt per
q̄ quis peccat. per hec ⁊ torqueat̃. Et factus
eſt ſicut mortuus. ita vt multi dicerẽt q꞉ mor-
tuus eſt. Unde Gregꝰ. Uelut mortuus q̄ppe oñ
dit̃: qui a maligni ſpūs poteſtate liberatur. q꞉
quiſquis iam terrena deſideria ſubijcit. vitã in
ſe carnalis conuerſatõnis extinguit. et mundo
mortuus apparet: q꞉ poſſeſſore prauo q̄ per im
mũda deſideria ſe agitabat: caret. Quez multi
mortuũ dicunt: q꞉ ſpũaliter viuere neſciũt: eũ
q̄ carnalia bona nõ ſequit̃. extinctũ funditus
arbitrant̃ Hec Gregꝰ. Si ꝗ̃ a maligno liberatꝰ
eſt mortuus. ſequit̃ ꝙ qui nõ eſt mũdo mortuꝰ
nõ ẽ a maligno liberatus. qd̄ eſt verbũ terribi-
le mundũ diligentibꝰ. Ihs aũt tenens manũ
eiꝰ leuauit eũ ⁊ ſurrexit: ipe em̄ pſtratis manũ
auxilij porrigit. ipe eliſos erigit. Ubi Ambro.
Miſtice aũt q̄ in ſynagoga habebat ſpm̄ imun-
dũ. pplꝰs ẽ iudeoꝝ: q̄ innodatus dyaboli laq̄is.
ſimulatã corporis mũditiã interioris mẽtis ſor
dibus inquinabat. Et bñ ſpm̄ imũdũ habebat
q꞉ ſpm̄ ſanctũ amiſerat. Introierat em̄ dyabo-
lus vñ xp̄c exierat. Ubi ⁊ theophilꝰ. Sciendũ ẽ
etiã ꝙ multi nũc demonia hñt. oẽs. ſ. q̄ demoni
orũ deſideria implent. Ut furioſi hñt demoniũ
ire. ⁊ ſic de ceteris. Sz dn̄s in ſynagogaz venit
cũ mens hoīs fuerit cõgregata. ⁊ tunc dicet de
moni inhabitanti. obmuteſce ⁊ ſtatim egredit̃
ab eo. Et ptinus egrediẽs dn̄s de ſynagoga.
ſcz poſt p̄dicatõem et eius ꝯfirmatõem per de-
monis expulſionẽ. introiuit in domuz petri. vt
ibi refectõem acciperet poſt laborẽ. Saluator
em̄ noſter cum corpus paſſibile ad noſtrã acce
piſſet ſalutẽ: aliqñ declinabat ad loca familia-
rium ſibi ⁊ deuotoꝝ. ad quietẽ habendã poſt la
borem ⁊ fatigatõem: ⁊ iſto modo venit ad petri
domũ ſeu hoſpitiũ. Un̄ Cirillus. Aſpice autem
qũo manet penes virũ inopem xp̄c. qui ſponta
neam paupertatẽ p nobis paſſus ẽ: vt diſcamꝰ
cum pauperibꝰ cõuerſari. nec ſpernere depſſos
⁊ pauperes. Un̄ ⁊ Chriſo. Et nimirũ excogita
q̄les erant domus piſcatorũ horuz: ſz tamẽ nõ
dedignatus ẽ ſub vilia tuguria piſcatorum in-
trare. erudiens per oīa hũanum cõculcare tu-
morem. Et iterũ. Propter hoc nunꝙ̃ intrauit ĩ
domum p̄claram xp̄c: ſz in domum publicam ⁊
principis publicanoꝝ ⁊ piſcatoris: palatia di-
mittens ⁊ eos q̄ mollia induũt veſtimenta. Si
itaqꝫ eum vis ⁊ tu vocare: orna domum tuam
elemoſinis. orationibus. ſupplicatõnibꝰ. vigilijs
Nullꝰ itaqꝫ verecundet̃ domum vilem habens.
ſi hec habuerit opertoria. Nullus diues magnũ
ſapiat. domum habens p̄cioſam: ſed verecũdet̃
magis. ⁊ hanc zelet̃ illaz dimittẽs: vt ⁊ hic xp̄m
ſuſcipiat. et illic eternis potiat̃ tabernaculis.
hec Chriſoſto. Hic quidam dicũt ꝙ licet Pe-
trus fuerit de bethſaida. tñ ratõne vxoris habe
bat domũ in capharnaũ. Sz contra hoc videt̃
qd̄ Marcus dicit. venit in domum Symonis et
Andree. Ideo dicendũ ſm̄ Stephanũ. ꝙ domꝰ
petri nõ dicit̃ poſſeſſiue: ſz ad quã declinare cõ
ſueuit cauſa vendendi piſces: ⁊ hac etiã famili
aritate vxorẽ duxit de domo illa: que etiam di-
citur domus Andree. ppter inſeparabilitatẽ il-
lorũ in piſcium negotiatõe. Et mox diſcipu
lis petentibus p ſocru petri. id ẽ matre vxoris
eius febricitante: ſtans dn̄s ſuper illã. impera-
uit febri vt ceſſaret vel recederet: ⁊ apprehenſa
manu leuauit eã: q̄ ſtatim ⁊ ſubito liberata eſt.
ita vt cõtinuo ſurgens miniſtrauerit ei ⁊ diſci
pulis ſuis: vires quas accepit. quaſi grãs agẽ-
do. in obſequium ſui exercens ſaluatoris. nõ re-
manente vt ſolet moleſtia egritudis. Qd̄ nõ ni
ſi diuĩa virtute potuit fieri. Natura eĩ nõ opat̃

in inſtanti. Et iđ hoc ꝓpriũ ē medici celeſtis. ſꝫ
ſecus ē in alijs: licet eñi virtute nature poſſit
homo a febrib⁹ curari: nõ tñ in inſtanti ac ita
ſubito ⁊ ꝑfecte. ꝙ poſſit ſtatim opa ꝯſueta facē.
ſicut hic dicit᷑ factũ eſſe: ex q̄ oñdit᷑ iſta cura-
tio miraculoſa ad diſcipuloꝝ ꝯfirmatõem ĩ fi-
de. Vñ Beda. Naturale ē febricitantib⁹ incipi
ente ſanitate laceſcere: ⁊ egrotatõis ſentire mo
leſtiã. Veꝝ ſanitas q̄ dñi confert᷑ impio: ſimul
tota redit. Nõ ſoluꝫ ipa redit: ſꝫ ⁊ tanto robore
comitante. vt eis ꝯtinuo qui ſe adiuuerãt mi-
niſtrare ſufficiat. Et iuxta leges tropologie.
mẽbra q̄ ſeruierãt ĩmunditie ad iniq̄tatem. vt
fructificarẽt morti: ſeruiãt iuſtitie in vitã eter
nã. Vñ ⁊ Cirillus. Et nos ſuſcipiam⁹ ihm. Cuꝫ
eñi viſitauerit nos ⁊ portamus eũ in mente et
corde: tunc enormiũ voluptatũ eſtũ extinguet.
⁊ incolumes faciet: vt miſtrem⁹ ei. hoc ē ei⁹ bñ-
placita pagam⁹. Moralit᷑ aũt ꝑ hoc dat᷑ intel-
ligi qđ añ curatõem a pctõ. nõ eſt gratũ ſerui-
tium impenſũ deo: ſꝫ penitẽs q̄cito curat⁹ eſt a
febre pcti: tamcito debet ſe occupare. ⁊ totalit᷑
mãcipari ſeruitio dei: ſm illud aplĩ. Sicut ex-
hibuiſtis mẽbra veſtra ſeruire ĩmunditie ⁊ ini-
q̄tati ad iniq̄tatem: ita nũc exhibete mẽbra ve
ſtra ſeruire iuſtitie in ſanctificatõeꝫ. Si ġ aĩa
tua febre vitioꝝ ē capta: ſanctos in adiutoriuꝫ
tuuꝫ inuoca: vt eoꝝ rogatu grã dei curet te. ꝙ
poſſis ei ⁊ ſanctis ſuis gratã ſeruitutẽ exhibẽ.
In hoc etiã ꝙ diſcipuli rogauerunt ꝓ illa: dat᷑
nobis exemplũ orandi ꝓ infirmis. ⁊ neceſſitate
aliena. Scđm Bedã. miſtice domus petri ē ec-
cleſia. de circũciſione ei⁹ apl'atui cõmiſſa: ſocr⁹
ē ſynagoga. q̄ quodãmodo mr̄ ē eccleſie petro
cõmiſſe in cura ⁊ cuſtodia. Hec ſynagoga febri
citat: q: inuidie eſtib⁹ laborat. ꝑſequẽs eccleſiã:
cui⁹ manum dñs tangit qñ carnalia ei⁹ opa in
ſpũalem intellectũ ⁊ vſum ꝯuertit: ⁊ ſic erecta
miniſtrat in ſpũ. Moralit᷑ autẽ ſocrus petri
febricitãs ē caro ꝯcupiſcens: cũ eñi hõ calore
cõcupiſcentie laborat. q̄ſi febrib⁹ eſtuat: qđ pt
eſſe triplicit᷑ iuxta illud Iohis. Omne qđ eſt in
mundo. aut eſt ꝯcupiſcẽtia carnis. aut ꝯcupia
oculoꝝ. aut ſuꝑbia vite: ⁊ ſic triplicẽ habemus
febrem. Quedam eñi eſt ex corruptõne in ſpiri
tibus. Alia ex corruptõne in humorib⁹. Tertia
ex corruptõne in mẽbris: ⁊ in oĩb⁹ ē calor inor
dinatus. ſuꝑgrediẽs nature curſus. Primã fa-
cit ſuꝑbia. Secundã luxuria. Tertiã auaritia.
Ad hanc veniẽs Ihs videt ꝑ grãm illuminãteꝫ:
imꝑat ꝑ grãm iuſtificantẽ: tangit manum per
grãm adiuuantẽ: ⁊ ſic dimittit febris in contri
tõne: ſurgit ſana in cõfeſſione. miniſtrat in ſa-
tiſfactõe. Moralit᷑ etiã dicit᷑ ſtans ſuꝑ illã: q:
nullum ſpũaliter ſanat. niſi eũ qui ſub eo eſt. ſ.
ꝑ timorẽ ſalubriter humilianteꝫ. Vbi Beda. Si
virũ a demonio liberatũ. moraliter aĩmũ ab ĩ-
munda cogitatõne purgatuꝫ dixerim⁹: ꝯſeq̄n-
ter femina febrib⁹ tenta. ſꝫ ad imperiũ dñi cu-
rata. carnem oñdit a ꝯcupiſcẽtie ſue feruore ꝑ
cõtinentie ꝑcepta frenatã. Oĩs eñi amaritu
do ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊ clamor ⁊ blaſphemia. ſpi
ritus furor eſt immũdi: fornicatõem ꝟo ĩmun-
ditiã. libidinẽ. ꝯcupiſcentiã malã ⁊ auaritiam
q̄ eſt ſimulachroꝝ ſeruitus. febrem illecebroſe
carnis intellige. Hec Beda. Poteſt etiam ꝑ ſo-
crũ petri q̄ mulier erat. ſenſualitas q̄ ab Augu
ſtino mulier vocat᷑ ſignificari: ꝑ xp̄m aũt q̄ eſt
ymago patris. ratio ſm quã homo factus ē ad
imaginẽ dei. Igit᷑ moraliter ſocrus petri ſana
tur. cum ſenſualitas q̄ calore ꝯcupiſcẽtie febri-
citans iacet: ꝑ ratõem ad debitũ ordinẽ moral'
virtutis reuocat᷑. Iđ ſubdit᷑. et miſtrabat eis:
q: ſenſualitas reformata virtute morali mini
ſtrat ⁊ ſeruit ratõni. Et tũc hõ pctm qđ añ cuꝫ
in eo eẽt. nõ nouerat: incipit agſcere poſtq̄ ab
eo exiuerit. Vñ Chriſ. Si vis diſcẽ pctĩ fetorẽ
excogita id poſtq̄ factũ ē. cũ a deſiderio erept⁹
fueris: cũ nõ adhuc moleſtat ignis: ⁊ tũc vide-
bis qđ ē pctm. Nota etiã de q̄tuor ĩfirmitatib⁹
ꝑmiſſis. ꝙ ſpũalit᷑ ꝑ leprã pt intelligi culpa ori
ginal': ꝑ paliſim culpa actual' in omittẽdo: ꝑ fe
brem actual' in cõmittendo: ꝑ vexatõem demo
niacã. culpa erroris. Deiñ ponunt᷑ ad ꝯfir-
matõeꝫ legis euãgelice multa miracula ĩ gene-
rali: q: audito hoc miraculo ⁊ veſꝑe facto. cum
ſol occidiſſꝫ ⁊ ad occaſũ veniſſet: oẽs q̄ ĩ illa ci
uitate hẽbãt ĩfirmos varijs lãguorib⁹ detẽtos
⁊ a demonijs vexatos: ducebant illos ad ihm. ⁊
obtulerũt ei vt curaret eos: q: tũc ad hoc pote-
rãt vacare. Vñ dic. Theophil⁹: ꝙ ita tarde addu
xerũt eos ad xp̄m. q: illa dies erat dies ſabbati:
⁊ credebãt curatões nõ eẽ licitas durãte die ſab
bati. q̄ finiebat᷑ ĩ veſꝑe illi⁹ diei: ⁊ iđ expectabãt
occaſũ vt curãdos ad ihm adducerẽt. At ipe ſi
gulis man⁹ imponẽs curabat oẽs: nulli⁹ ei mor
bũ horrebat: qđ ē ꝯ medicos ſuꝑbos ⁊ ĩdignã-
tis natureq̄ paupes ⁊ miſeros dedignant᷑ viſi
tare ⁊ tãgere. Et eijciebat ſpũs ĩmũdos ꝟbo: in
ſignũ ꝙ verbũ xp̄i deuote auditũ. fugat demonẽ
de corde pctõꝝ. Licet aũ poſſet etiã oẽs curare
ſolo ꝟbo: tñ q̄nq̄ appoſuit manus: q: hũanitas
xp̄i erat q̄ſi organũ ſeu inſtrumentũ diuitatis
ipi⁹ in miracul' faciẽdis. Et iđ ſic artifex mediã
te inſtrumẽto opat᷑: ſic ꝟtus diuia ĩ xp̄o ꝑ appli-
catõnem hũanitatis aliq̄ faciebat: vt eã ꝯiun-
ctaꝫ deitati declararet. Miracula q̄dem xp̄i ad
duo ordinabãt᷑: ſ. ad manifeſtatõem diuitatis
ſue. ⁊ ad ꝯfirmatõem ſue doctrine. ꝑ quã hoĩes
ad fidẽ inducebant᷑. Vñ ⁊ ad tactũ man⁹ ei⁹ ſa-
nabant᷑ infirmi. curabant᷑ leproſi: illumiabãt᷑
ceci. ⁊ ad vocẽ ei⁹ ſuſcitabant᷑ mortui: ⁊ eijcebã
tur ſpũs ĩmũdi. Per hoc aũ ꝙ veſꝑe facto obtu
lerũt ſibi ĩfirmos et demoniacos. ſignificat᷑ ꝙ
hora mũdi veſꝑtina xp̄c venit demões eijcere ⁊
infirmitates hoĩm curare: ⁊ ꝑ occaſũ ſol' ſigni
ficat᷑ ꝙ paſſio ſua. in q̄ ſol iuſtitie occidit. futu
ra erat medicina oĩs ſpũal' ĩfirmitatis. Vñ ſm
Bedã. miſtice ſol' occubit⁹. paſſioneꝫ. morteq̄
illi⁹ ſignificat. q̄ dic. q̄diu ſũ in mũdo lux ſũ mũ
di: ⁊ ſole occidẽte plures q̄ añ demoniaci ⁊ egro
ti ſanant᷑: q: q̄ tpalit᷑ ĩ carne viuẽs. paucos iu-

deoꝛũ docuit: oībꝫ ꝑ oꝛbē gentibꝫ. fidei ſalutiſqꝫ
dona tranſmittit. Moralr̃ vo occaſus ſolis pt
dici caſꝰ mundane pſperitatis. pꝰ quē multi ſa-
nant: q̃ lucente ſole pſperitatis grauit̃ infirmā
tur. Cõſidera ꝙ paucis v̄bis multa hic miracu
la cõphendūt: q̃ expſſe foꝛtaſſis incredibilia vi
derent̃. Vñ Chriſ. Tu aũt intēde. quãtã multi
tudinē curatã trãſcurrũt euãgeliſte: ñ vnũquē-
qꝫ curatũ dicētes nobis ⁊ enarrãtes: ſꝫ vno v̄bo
pelagus ineffabile miraculoꝝ ſupuenientes: vt
nõ rurſus magnitudo miraculi incredulitatē
īmittat: ſi tantã plebē. ⁊ varias egritudines ī
vno tpis momēto ſoluit ⁊ emēdauit Hec Criſ.
 Exibant aũt demonia a multis clamantia ⁊
dicētia: qꝛ tu es filiꝰ dei. Et increpãs ñ ſinebat
ea loqui: qꝛ ſciebãt ꝑ vehementē cõiecturã ipm
eſſe xpm: nõ tñ ꝑ ſcie certitudinē. Unde Beda.
Demonia filiũ dei ꝯfitebant̃ ⁊ ſciebãt ipm eſſe
xpm. Quia cũ ieiunio fatigatũ eũ dyabolꝰ vi-
deret. verũ hoīem intellexit: ſꝫ qꝛ temptãdo nõ
ꝓualuit. vtrũ filiꝰ dei eſſet dubitabat. Nũc autē
ꝑ ſignoꝝ potentiã. vel intellexit. vel potiꝰ ſuſpi
catus ē eſſe filiũ dei: ſꝫ ſe moꝛte illiꝰ nõ ꝓuidit eē
dãnandũ. Uere eñ de hoc miſterio a ſecul' ab-
ſcondito dicit apl'us: ꝙ nemo principũ huiꝰ ſe-
culi cognouit: ſi eñ cognouiſſent. nunq̃ dñm
gloꝛie crucifixiſſent Hec Beda. Ideo aũt nõ ſi-
nebat ea loq̃: ne hoīes audiētes demonē ꝑdica
re mũdo veritatē: deinceps acq̃ſcerēt ſibi ꝑdi-
canti falſitatē. Vñ glo. Ideo ꝓhibet loq̃: ne dũ
aliq̃s audit demonē vera ꝑdicantē: poſtea ſeq̃t̃
errantē. Improbus eñ mgr̃ vera falſis ꝑmiſcet:
vt ſub ſpecie veritatis. falſitatis teſtioniũ ob-
tegat. De hoc habes ⁊ alias cauſas. ꝑme ſup̃
de ſpũ īmundo dictas. Facta aũt die ⁊ valde
diluculo. egreſſus ihs de capharnaũ. ibat ī de-
ſertum locũ. vt applauſũ ꝑpl'i fugeret: ⁊ ibi ſecre
tius oraret. In hoc dans exemplũ ꝙ ꝑdicatoꝛ
⁊ mirabiliũ diuinoꝝ opatoꝛ. debet vanã gloꝛiã
⁊ oſtentatõem fugere: ⁊ ad ſolitudinē ꝯtēplatõ
nis ac ſecretũ oꝛonis pꝰ laboꝛē ꝑdicatõnis re-
dire: vt deo grãs agat de ꝓfectu ꝓterito. ⁊ ſe diſ
ponat ꝑ futuro: vt ibi hauriat qđ poſtea ꝑpl'is
effũdat. Et ſm Theophilũ. oñdit nobis ꝙ deo
debet attribui. ſi aliqđ boni facimus: ⁊ ei debe-
mus dicere. qm̃ omē optimũ [datũ] deſuper eſt deſcen
dens a te. In deſerto g̃ xp̃c orat. nõ ꝙ ipſe ora-
tõne indigeat: ſꝫ vt nobis bone exēplificatõnis
opatõnis exemplũ ⁊ foꝛma fieret: ⁊ vt nos tu-
multũ fugere ⁊ curã mũdi vitare. ac ſecretum
mētis querē doceret: cũ eũ orare vel ei ſilenter
loqui affectamꝰ. Et turbe req̃rebant euꝫ. ſ. ꝑ
fidem: ⁊ venerũt vſqꝫ ad ipm ꝑ ſpem: ⁊ detine-
bãt illũ ꝑ caritatē. ne diſcederet ab eis. vt ꝓfe-
ctũ cõſequerent̃ maioꝛē. Ubi Chriſ. Gaudens
autē eos ſuſcipiebat: ſed ⁊ voluit eos dimittere
vt ⁊ reliq̃ doctrine eiꝰ ꝑticipes eſſēt. Et iđ ſequi-
tur. quibꝫ ait. qꝛ ⁊ alijs ciuitatibus opoꝛtet me
euangelizare regnũ dei. i. q̃liter ꝑuenit̃ ad re-
gnum dei: qꝛ ꝑ pniam q̃ ē via ad hoc ꝑueniēdi.
Ubi Theophilꝰ. Trãſit eñ ad alios magis in-
digentes doctrina: qꝛ nõ conuenit in vno loco
doctrinã ꝯcludere: ſꝫ vbiqꝫ radios eiꝰ extendere.
Ubi ⁊ Chriſ. Simul etiã cõſidera. ꝙ poterat ī
eodem loco manendo oēs attrahere ad ſe. Non
tñ illud fecit: ꝓbens nobis exemplũ. vt ꝑambu
lemꝰ ⁊ req̃ramus ꝑeuntes: ſicut paſtoꝛ ꝑditã ouē.
⁊ medicꝰ accedit ad īfirmũ. Una eñ aīa recupa-
ta: poterit aliq̃s mille delicta abolē Hec Criſ.

Domine ihu xp̃e remoue ⁊ eijce ſpiritũ
īmũdũ a me: ne aliquo mõ me valeat
maculare. vel in maculis detinē. vt ſim
⁊ appareā mũdo moꝛtuus. cũ a poſſeſſoꝛe pra
uo. qui ꝑ īmunda deſideria nos agitat fuero li
beratus. Peto etiã dñe te medicum aīaꝝ: vt
me curare digneris a febre vitioꝛũ. q̃tenꝰ ſur-
gens ab eis valeã tibi miniſtrare. ⁊ gratã ſui-
tutē exhibere. Tu etiã dñe cura me. et oēs va-
rijs aīe detentos lãguoꝛibꝫ. vt a ꝑctis ſani ⁊ in
columes facti. tibi miniſtremꝰ ⁊ bñplacita tua
ꝑagamus Amen.

Capitulum. XLIIII.

De ſuſcitatione filij vidue.

Et deinceps ibat ihs cũ
diſcipulis ⁊ turba copioſa q̃ eũ ſeq̃-
batur. nouitate opꝫ. ſuauitate do-
ctrine. ⁊ ex ſanctitatis eius deuotõ
ne. in ciuitatē galilee q̃ vocat̃ Naym. Secundo
miliario a monte thaboꝛ. eſt ciuitas naym. et
ſupra naym mons endoꝛ. ad cuiꝰ radicem fluit
toꝛrēs cyſon. Ad huiꝰ ciuitatis poꝛtaꝫ vbi erat
maioꝛ ꝯcurſus ꝑpl'i. obuiauit dñs multitudini
hoīm efferentiũ. i. extra poꝛtantiũ. defunctũ fi-
liũ vnicũ vidue ad ſepeliendũ. qꝛ antiq̃tus loca
ſepulture erãt extra ciuitates ⁊ hoīm habitatõ
nes. ne cadauerībꝫ inficerent̃ loca ⁊ hoīes. Hoc
autē ſic factũ ē. vt euidentiꝰ eſſet miraculũ corã
multis factũ. ⁊ multi eſſent teſtes tanti miracl'i
Et qꝛ vacabãt ad pietatis opus ꝓſequēdo funꝰ
⁊ ꝯſolando viduã ⁊ oꝛbatã matrē. meruerūt ipſũ
videre miraculũ. Ubi Gregꝰ. nicenꝰ. Erumne
molē breuibꝫ v̄bis explicuit. Mater vidua erat
q̃ nõ ſperabat vlteriꝰ filios ꝓcreare. nõ hēbat ī
quē dirigeret aſpectũ vice defũcti. qꝛ vnicꝰ erat
hũc ſolũ lactauerat. Hic ſolꝰ aderat alacritatis
cauſa ī domo. q̃cq̃d mater dulce ac ꝓcioſũ. hic
ſolꝰ extiterat. Vñ ⁊ Cirillꝰ. Miſeranda paſſio ⁊
ad fletũ ⁊ ad lacrimas potēs ꝓuocare. Quã cũ
vidiſſet dñs ſic triſtē ⁊ afflictã. miſcđia ac pie-
tate motus. ſm ꝙ hõ ſup ea. tũ qꝛ vidua erat.
tũ qꝛ nõ hēbat aliũ filiũ. a q̃ in ſenectute ſuſtē
tari poſſet ꝙ ab ipſo. dixit illi verbo ꝯſolatoꝛio
⁊ dulci. Noli flere. q̃ſi diceret. cito ꝯſolata eris.
deſiſte q̃ſi moꝛtuũ flere: quē mox viuũ reſurgē
videbis. Merentiũ ꝯſolatoꝛ deꝰ. illoꝝ maxime
lacrimas intuet̃: qui alioꝝ miſerias ⁊ peccata
deflent. Scđm Bedam. dñs miſericoꝛdia motꝰ
eſt. vt nobis exemplũ imitande pietatis oñde-
ret. Vñ ⁊ Chriſo. Iubens g̃ ceſſare a lacrimis:
qui cõſolat̃ meſtos. monet nos de ꝑſentibꝫ de-
fũctis ꝯſolatõem recipe. reſurrectõeꝫ ſperãtes
Pagani ⁊ gentiles cauſam habent plangendi

defunctos. qꝛ reſurrectōeʒ neſciūt: ſʒ xp̄iani eā
credūt. ⁊ iō cauſā plangēdi nō h̄nt. Et acceſ-
ſit ⁊ tetigit loculū. i. feretrū. vt effectus ſalutis
tactu corꝑis ſui deueniret. et oñderet ꝙ corpus
ſuū deitati vnitū: erat inſtrumentū deitatis in
miraculis faciēdis. Loculus diminutiue ē mor
tui locus in q̄ iacet. Cui eñi viuēti magna pal
latia ⁊ ample domus nō ſufficiebant ꝓ loco. ei
moriēti ꝑuum ſpatiū ſufficit ꝓ loculo. Vñ mor
tuo Alexandro dixit q̄dam ph̄us. Queʒ totus
mundꝰ nō capiebat. hodie ꝑua cōtinet archa.
Hi autē q̄ portabāt: ſteterūt. nec vltra ꝓgre-
di auſi ſūt. Et ait. Adoleſcēs ſurge. et ſic eū ſm̄
ꝙ deus ſuſcitauit. Et reſedit q̄ erat mortuus. qꝛ
ſurgens ſedit ī loculo in q̄ iacuerat prius. ⁊ ce-
pit loqui. vt manifeſte appareret. ꝙ erat vere ⁊
nō apparēter reſuſcitatus. ⁊ forte verba ipſius
fuerūt grāꝝ actōnes. ⁊ dedit illū matri ſue: qꝛ
nō ſuo merito: ſʒ matris reſurrexerat. vt q̄ de
ipō triſtis fuerat in ipō ꝯſolaret̄. Omēs auteʒ
inuaſit timor ex ſtupore tāti miraculi. q̄ timor
nō fuit alicuiꝰ mali: ſʒ reuerentie. de potētia et
bonitate. ⁊ magnificabant. i. laudabant deuʒ ⁊
magnum p̄dicabant: qꝛ quanto grauior ē caſꝰ
tanto pietas erigētis eſt gratior. ⁊ ſpes ſalutis
penitentibꝫ ē certior. Et dicebāt. qꝛ ꝓpheta ma-
gnus. ſ. in lege ⁊ ꝓphetis ꝓmiſſus. ſurrexit ī no-
bis. īmo pluſq̄ ꝓpha: et qꝛ dñs viſitauit plebem
ſuā. mittendo eis ſaluatorē. vt eos redimeret:
ſicut medicꝰ viſitat infirmū vt euʒ ſanet Mi-
ſtice iſte defunctꝰ eſt hō ꝑ peccatū mortale mor
tuus. Eius mater ē eccleſia q̄ ē vniuerſitas cre
dentiū: ⁊ cuiꝰ filij ſunt credentes ſinguli. Pctōr
auteʒ dicit̄ filius vnicꝰ matris ſue. ſ. eccleſie: qꝛ
quēlibet ita deflet. qñ ī peccatū cadit. ſicut ma
ter vnicū filiuʒ qñ decedit. Eccleſia q̄ꝫ dicit̄ vi-
dua: qꝛ ſponſi ſui morte redempta. vl' qꝛ nūc q̄
diu ꝑegrinat̄ a dño. eſt ab amplexibꝫ ſpōſi ſui
priuata. de qua vidua dicit̄ in pſalmo. viduam
eius bñdicens bñdicā. Effert̄ defunctus. cū cō
ſenſus interior exijt in opus. Quatuor portito
res huiꝰ defuncti ſūt q̄tuor affectōes cordis nr̄i
ſcʒ gaudiū ⁊ triſtitia. ſpes et timor. Iſta eñi q̄-
tuor portant mortuuʒ ꝑ abuſum. de quibꝫ dicit
Bern̄. Amant qð nō decet. timēt qð nō oportʒ
dolent vane. ⁊ gaudēt vaniꝰ. Vel iſti q̄tuor por-
titores ſūt amor pcc̄i. timor pn̄ie. ſpes emende.
⁊ p̄ſumptio ð dei miſcðia. Vel q̄tuor portitores
ſūt q̄tuor q̄ aīam in pcc̄o ꝑſeuerare faciūt. ſ. fi-
ducia longioris vite: q̄ tn̄ hoīem ſepe decipit.
ꝯſideratio culpe aliene. q̄ homo correctōem ꝓpri
am deuitat. ſtulta ſpes penitēdi in futuro. ⁊ fi-
ducia de venia quā hō ꝯcipit ex magna dei mi
ſericordia. inpunitas pctōris. q̄ reddit̄ ad pcc̄a
magis ꝓcliuus. Pñt etiā intelligi iſti portitōes
carnalia deſideria. vel adulatoꝝ ⁊ bñdicentiuʒ
blandimēta. vel p̄latoꝝ mercēnarioꝝ verba vn
gentia nō pūgentia. et quicūqꝫ verbo vel facto
fouētes hoīem in pcc̄o. Porta ꝑ quā effert̄ ſeu
egredit̄ mortuꝰ. eſt aliq̄s de q̄nqꝫ corꝑis ſenſi-
bus pcc̄i manifeſtatiuꝰ. Nā qui videt vel audit
vel loq̄tur qð nō licʒ. mortuꝰ extrahit̄ ꝑ portā
viſus vel auditꝰ vel oris. ⁊ ſic ſuo mō de alijs. et
iō cuſtodie ad iſtas portas ſūt adhibēde. Vnde
Beda. Portā ciuitatis q̄ defunctus efferebat̄:
puto aliquē de ſenſibꝫ eſſe corꝑis. Qui eñi ſemi
nat inter frēs diſcordias. qui iniq̄tatē in excel-
ſum loquit̄. ꝑ oris portam extrahit̄ mortuus.
Qui videret mulierē ad ꝯcupiſcendū eā. ꝑ ocu
loꝝ portaʒ ſue mortis inditia ꝓfert. Qui fabul'
ocioſis obſceniſue carminibꝫ vel detractōnibꝫ
aurē libenter apit: hanc aīe ſue portā mortis
efficit. Ceteroſqꝫ qui nō ſeruat ſenſus: mortis
ſibipſe reddit aditū Hec Beda. Loculꝰ eſt con-
ſcīa pctōris. in q̄ tanq̄ in lecto male cōſcientie
req̄eſcit. Talis aūt mortuꝰ ꝑ pcc̄m mortale ſu-
ſcitat̄ a deo. ꝑ p̄ces eccleſie. Sʒ q̄ō reſuſcitat̄
in figura hic docet̄. Sicut eñi tria ſunt ſigna
mortis ſp̄ualis. ſic tria ſūt ſigna reſuſcitatōis
ſp̄ualis. Signuʒ mortis ſp̄ualis. accipit̄ ſm̄ ſi-
gnum mortis corꝑalis. Signū aūt mortis cor-
ꝑalis triplex ē. Primū ē carentia opatōnis. ſic
carentia ad bñ opandū ē ſignū mortis ſp̄ualis
Vñ in Exodo. fiant īmobiles q̄ſi lapis. Scdm̄ ē
carentia ſenſus qñ ꝑcutit̄ ⁊ nō ſentit. ſic qñ hō
nō ſentit ꝑcuſſiones et ammonitōnes ſp̄uales.
ſignū eſt ꝙ ipē ſp̄ualiter ē mortuus. Vnde ī ꝓ-
uerbijs. Verberauerunt me: ſʒ nō dolui. traxe-
runt me. ⁊ nō ſenſi. Tertiuʒ eſt rigor. ſic homo
qñ habet cor ita rigidū ꝙ flecti nō p̄t ꝑ cōpaſ-
ſionem ad primum. nec ꝑ obedientiā ad deū. ſi-
gnum ē mortis ſp̄ualis. Vñ in libro Regū dici
tur. ꝙ manꝰ hieroboam quā extendit de altari
exaruit. Sic ergo tria ſunt ſigna mortis ſp̄ualis.
Bene quippe opari tollit ſupbia. ſenſum aufert
luxuria. ⁊ rigorē facit auaritia. Et ecōtra ſunt
tria ſigna reſuſcitatōnis ſp̄ualis. q̄ tangunt̄ in
hoc ꝙ reſedit. ⁊ cepit loq̄. ⁊ dedit illū matri ſue
Per hoc qð dicit. reſedit: intelligit̄ ꝯtritio. ī cō
tritōe eñi homo r̄ſidet ⁊ reſilit a pcc̄o. ꝑ hoc qð
dicit. cepit loqui: intelligit̄ cōfeſſio. in q̄ homo
loquit̄ ſe accuſando. per hoc qð dicit̄: dedit euʒ
matri ſue. intelligit̄ ſatiſfactio. ꝑ hoc eñi ꝙ hō
abſoluit̄ ⁊ iniungit̄ ei ſatiſfactio: reſtituit̄ ma
tri ſue. id eſt eccleſie ⁊ cōmunioni fidelium per
ſpiritualem incorporatōnem. que quidem ſatiſ
factio fit ꝑ tria. ſcilicet ꝑ oratōem. ieiunium ⁊
elemoſinam. Sʒ modus iſte reſuſcitatōnis tan
git̄ cuʒ dicit̄. acceſſit ⁊ tetigit loculū. Ad mor
tuū ſp̄ualiter ſaluator accedit ⁊ appropinq̄t cū
aliquā grām p̄uenientē vel deſideriū ꝓpe ſalutis
ei donat. Loculū tangit. qñ ꝯſciam ⁊ cor durū
pctōris ad pn̄iam emollit. ⁊ pctōrem ad ſui co-
gnitōeʒ reducit. ⁊ tūc mortuus a pcc̄o reſurgit
Et ſciendū ꝙ ſp̄uſſc̄tus pcc̄m ꝑ mortē voluit
deſigr̄i. ad oñdendū quātū pcc̄m ſit fugiendū ⁊
quātū de eo ſit dolendū qñ ē ꝯmiſſū. Pcc̄m fu-
giendū ē vt mors. ⁊ ð eo dolēdū ē tāq̄ de morte
Sic dolere debet q̄ amicū ſuuʒ in pcc̄o mortali
videt. ac ſi eū mortuū videreʒ. īmo etiā eū plꝰ do
lere dʒ. Et qꝛ ſic mortuꝰ iſte figurat pctōrē. ſic
eius ſuſcitatio figurat peccatoris cōuerſionem

ideo ſicut multū timēdū ē pcc̄m. ꝛ multū dolen
dū de eo ꝯmiſſo: ſic multū deſiderādū ē pcc̄oris
ꝯuerſio ꝛ multū gaudendū de ipa iā facta. Ob
ſecro ḡ o pcc̄oꝛ dominū vt r̄ſuſcitet te a moꝛte
pcc̄i. ꝛ reſtituat te ſc̄te eccl'ie ſue. ī laudē ꝛ gl'iaȝ
nois ſui. Et (vt ait Ambꝛo) ſi graue pcc̄m ē qḋ
pn̄ie tue lacrimis ipe lauare nō poſſis. flet p te
mr̄ eccl'ia: q̄ p ſingulis tanq̄ p vnicis filijs vi
dua mr̄ itꝺuenit. Cōpatiꝛ q̄dāmō ſpiritali do
loꝛe nature. cum ſuos liberos letalibꝫ vicijs ad
moꝛtē cernit vrgeri. Viſcera eī ſum⁹ de viſceri
bus ei⁹. Vn̄ ꝛ Aug⁹. De iuuene illo reſuſcitato
gauiſa ē mr̄ vidua: de hoībꝫ in ſpū quotidie ſu
ſcitatis gaudet mr̄ eccl'ia. Ille quidē moꝛtuus
erat coꝛpe. illi aūt mēte. ¶ Moraliter tres moꝛ
tuos xp̄c ſuſcitauit. puellā ī domo clauſā. id ē
moꝛtuū p ꝯſenſū delectatōis praue. in cogitatō
ne ſeu volūtate adhuc tectū. Iuuenē in poꝛta.
id eſt moꝛtuū p actū pcc̄i. in vbo nutu vel ope.
Lazarū in ſepulchꝛo. i. moꝛtuū lapide mole cō
ſuetudinis peccādi preſſū. male olētē ꝛ alios fa
ma coꝛrūpentē. Oēs iſtos ſuſcitat ꝛ ſanat do
min⁹. cū ad ipm redeūt veraciꝛ penitēdo. Et tā
tolem⁹ reſuſcitaꝛ q̄ſqꝫ p grām: quātomin⁹ moꝛ
tificat⁹ ē p culpā. Vnde dn̄s puellā corā paucis
defacili ſuſcitat. puelle dicēs: ſurge. Iuuenē co
ram pluribꝫ ꝛ q̄ſi difficilius: tangēs feretruȝ ꝛ
dicēs. adoleſcēs tibi dico: ſurge. Lazaꝝ difficili
me. q: cū lacrimis. cū fremitu. cū ſui ꝑturbatō
ne. cū magna voce dicēs: lazare veni foras. ꝛ q̄
ſi cū auxilio ꝛ teſtionio p̄ſentiuȝ dicēs. ſoluite
ꝛ ſinite abire: n̄ q̄ dn̄o tamfacilis nō fuerit re
ſuſcitatō lazari ſicut puelle: cū (vt ait aug⁹) ne
mo tāfacile excitat ī lecto. q̄ xp̄c in ſepulchꝛo.
ſed dn̄i facta aliaꝝ rerū ſūt exēpla. longa ei cō
ſuetudīe preſſus. vix ꝛ q̄ſi cū laboꝛe ſuſcitatuꝛ.
Qui vt ſuſciteꝛ dn̄m cogit lacrimari ꝛ eiulare.
Et ideo licet oīe pcc̄m. maxime tn̄ peccādi cō
ſuetudinē fugē debemus: q: hic ſanaꝛ difficili
us. Vn̄ Ambꝛo. Oīe pcc̄m ꝯſuetudīe vileſcit.
ꝛ fit homi q̄ſi nullū ſit. Sic ꝛ ecōuerſo. oīs viꝛ
tus bona ꝯſuetudīe fit grata et facilis. q: nihil
dr̄t aſſueſci ſic vel ſic. Triplex eſt ḡ moꝛs culpe
deſigta ī p̄dictoꝝ triū moꝛte. ſcȝ pcc̄m coꝛdis.
pcc̄m opis. ꝛ pcc̄m ꝯſuetudis. In ſuſcitatōe vo
hoꝝ triū moꝛtuoꝝ oſtenſū ē. q̄ ſaluatoꝛ p̄ateȝ
habet ſup triplicē moꝛtē. ſcȝ nature. culpe. ꝛ ge
henne. ſup triplicē vitā. ſcȝ nature. gr̄e. et gl'ie.
Quartū moꝛtuū īſinuāte diſcipulo audiuit. ſȝ
ad eū ire noluit. i. ad moꝛtuū in obſtinatōe vl'
deſperatōe ſeu p̄ua pcc̄i excuſatōe: de q̄ dixit. di
mitte moꝛtuos ſepelire moꝛtuos ſuos. Hec igiꝛ
audiētes. q̄ ſtāt nō p̄ſumāt. ſed cauti ſint ne ca
dant. ꝛ q̄ ceciderūt nō deſperēt. ſed ſoliciti ſint
vt reſurgāt. Vn̄ Aug⁹. Hec ḡ cariſſimi audiui
mus. vt q̄ viuūt: viuāt. q̄ moꝛtui ſūt: r̄uiuiſcāt
Siue adhuc pcc̄m ī coꝛde ꝯceptū. nō ꝓceſſit in
factū peniteat. coꝛrigaꝛ cogitatō. r̄ſurgat moꝛ
tuus intra domū ꝯſciētie. ſiue iā qḋ excogita
uit: admiſit. nec ſic deſpereꝛ. Nō ſurrexit moꝛtu
us intus. ſurgat elat⁹. peniteat facti de ꝓximo
reuiuiſcat. nō eat ī ꝓfunda ſepulture. nō acci
piat deſup ꝯſuetudis molē. Sȝ foꝛte iam illi lo
quoꝛ. q̄ iā duro ſui moꝛis lapide p̄miꝛ. q̄ iā vrge
tur ꝯſuetudis pondē. q̄ iam q̄driduan⁹ putet.
Nec ipe deſperet. ꝓfund⁹ moꝛtu⁹ ē: ſed altius ē
xp̄c. Agūt etiā tales penitētiā. Neqꝫ eī lazaro
reſuſcitato poſt q̄driduū vllus putoꝛ ī viuente
remāſerat. Ergo q̄ viuūt: viuant. q̄ aūt moꝛtui
ſūt. in quacūqꝫ haꝝ triū moꝛte ſe īuenerit: pe
nitētiā agūt. accelerēt. iā reſurgāt. Vn̄ ꝛ Criſ.
Ne audeam⁹ q̄ ſtam⁹. ſȝ dicam⁹ nobiſipis. Qui
eſtimat ſe ſtare: videat ne cadat. Ne deſperem⁹
ſi cecidim⁹. ſȝ dicam⁹ nobis. Nunqḋ q̄ cadit nō
reſurgat? Etenim multi ī ipm celi verticē aſcē
dentes. ꝛ oēm paciētiā demonſtrātes: paꝝ lapſi
ſūt. ꝛ ad ipm venerūt malicie barathꝝ. Alij aūt
rurſus ad celū inde aſcēderūt. ꝛ a ſcena ꝛ ſcurri
litate ad angelicā ſūt trāſlati vrbanitatē: ꝛ tā
tam oſtēderūt virtutem. vt demones abegerit et
multa ſigna alia opati fuerit. Et hoꝝ q̄deȝ ple
ne ſūt ſcripture ꝛ plena vita exēplis nob. Quē
admodū eī medici difficilioꝛes egritudinū eli
gētes libꝛis inſcribūt. ꝛ hui⁹ emēdatōis metho
dū. i. doctrinā docēt. vt in maioꝛibꝫ exercitati
facile minora ſaperēt: ita vtiqꝫ ꝛ de⁹ mag̃ pcc̄o
rum ī mediū adduxit. vt q̄ parua deliquerūt. p
illa facilē hoꝝ emēdatōeȝ īueniāt. Si eī ma
ioꝛa habuerūt ſanatōeȝ. multomagis minoꝛa.
Igiꝛ armem⁹ noſmetipos bonis opatōibꝫ. et ſi
aduenerit aliqḋ delictū abluamur vt digni effi
ciamur in gloꝛiā dei. viuētes p̄ſentē vitā futu
ra frui vita Hec Criſ. Conſidera hic viduaȝ de
moꝛte filij flētē. ꝛ ita tu oībꝫ poſtpoſitis d̄ moꝛ
te aīe tue luge ꝛ lacrimare. vt merearis ab ipa
moꝛte aīe. p tactū diuine miſeratōis r̄ſuſcitari
Abſtine a riſu ꝛ cachinno. cogitās q: de cūctis
actibꝫ tuis redditur⁹ es ratōeȝ ī iudicō. Vn̄ Cri
ſoſ. Nihil q̄ppe ita ꝯglutinat deo. vt lacrime ille
q̄s ꝛ pcc̄i doloꝛ et amoꝛ v̄tutis effūdit. ſiue ꝓpa
pcc̄a q̄s ſiue etiā lamēteꝛ aliena. Cui⁹ etem̄ rei
grāȝ ī cachinnū laxaris ac diffluis. q̄ tātoꝝ ſpō
te fact⁹ es cauſa meroꝝ. ante terribile illud xp̄i
ſtatur⁹ tribunal. ꝛ ſūma cū examiatōe rōeȝ p
cūctis actibꝫ redditur⁹ Hec Criſ. Valde aūt
piculoſū ē q̄ pcc̄oꝛ ī ſoꝛdibꝫ pcc̄oꝝ ꝛ ī moꝛte aīe
iacet. nō curās ſe p penitētiā purgare ꝛ reſurgē
Si ei linguis hoīm loq̄ris ꝛ āgeloꝝ. ꝛ ſi tot p tu
am doctrinā ꝯuertēs hoīes. q̄t fuerūt hoīes ab
initō mūdi vl' q̄t ſūt ſtelle celi. ꝛ teipm p penitē
tiā nō mūdaueris: fact⁹ es velut es ſonās aut
cibalum tinniēs. cāpana eī ad vtilitatē homi
nū ſeruiēs. pulſādo ſeipam ꝯſumit. Et ſi habue
ris omnē ſciētiā. ꝛ ſi p tuā ſciētiā ꝛ tuis diſcre
tis ꝯſilijs. oēs reges mūdi vl' p̄ncipes. imo tot⁹
mūdus pacifice dirigereꝛ. ꝛ teipm p penitētiā
nō coꝛrexeris: nihil pficies. Et ſi habueris oēm
fidē ita q̄ trahas ad fidē oēs iudeos. hēticos
ꝛ paganos. ꝛ ſi ī pcc̄o moꝛtali es. nihil tibi ꝓde
rit ad vite eterne ſalutē. Item ſi mille clauſtra
faceres. ꝛ mille hoſpitalia manu ꝓpꝛia edifica
res. et in illis oēs mundi paupes bonis tuis

paſcēs: ꝙ diu ī pctō mortali pſiſtis in ſtatu ſal
uādoꝝ ñ es. Itē ſi corp⁹ tuū ad cremādū dares
vt laurēti⁹. ad excoriādū vt bartholome⁹. ſi cru
cifigereis vt xp̄c. et ſic cum vnico pctō mortali
morereis: nūꝗ̄ ſaluareis. Itē ſi mille milia miſ
ſaꝝ p te dicerēt. ſi oēs ſcti ī celo cū oīb⁹ ágel' p
ſtrati añ deū ſáguineas fūderēt lacrīmas vſq̧ in
diē nouiſſimū orātes p te: ñ flecterēt miſcdiā
dei ad miſerēdū tui. ſi diſcedēs ī pctō mortali ꝛ
iō pctori ī morte aīe iacēti pl⁹ valēt vna ꝯfeſſio
bona. ꝙ oīa bñficia ꝑdcta p eū fcta l' ſibi ipēſa.

O mie ihu xp̄e vei ī naȳm aīaꝝ fluctuā
tē tēptatōib⁹: appropiq̄ porte cohibēdo.
ne p ſeſ⁹ veniāt ad effect⁹. accede p grāz
tāge cor p correctōz. ſtēt portitores occaſiones
peccādi et optunitates. dic aīe iacēti ī pctīs vt
rſideat p bonā volūtatē. icipiat loq̄ p ꝯfeſſiōez
ſurgat p bonā opatōz. redde mr̄i ſue gr̄e nutri
ci vt ſtet p ſtabilitatē: et ſic plebē tuā vires aīe
affectōes et cogitatōes viſitet tua veritas p co-
gnitōz. vt⁹ p opatōz. ꝛ bonitas p ꝯſuatōz amē.

De ſcriba doloſo ꝛ duob⁹ alijs xp̄m ſequi volentibus. Capitulum .XLV.

Videns aūt ihs turbas
mltas circū ſe ꝛ ſe ſeq̄ntes. iuſſit di-
ſciplos ire trāſfretū. i. vlt mare gali
lee. ī locū ſecretū. ꝛ iuit vt cū eis trāſ
fretaēt: ꝛ eos a turb ſeq̄ſtraret. docēs etiā ꝑdica
torē euāgelij ꝛ oēs. applauſū ppli dcliare. ꝛ nihil
ad oſtatōz facē. Per hoc etiā īnuit. ꝙ cure mū
di ſīt fugiēde. q: t'be mlte ſīt mlte cure. q̄ turbāt
aīaꝝ ex oī pte: ꝛ iō dic circū ſe. Nā īpediūt a po
ſteriori. ne poſteriori rcolat ab āteriori ne ſe me
liora extēdat: a dexteris ne deſidēt etna. a ſini-
ſtris ne timeat ſupplicia. Vl' poſteriori ne ꝯſide
rēt defect⁹ vite ꝑterite: ab āteriori ne ꝯſiderēt
ſtat⁹ vite futuē: a dextris ne ꝯſiderēt picl'a ī ſta-
tu pſperitatis: a ſiniſtris ne ꝯſiderēt picula in
ſtatu aduerſitatis. Sic eī fab q̄ñ vult minuere
eq̄. coopit ſibi ocl'os. ꝛ tunc pcutit vbi vult: ſic
dyabol⁹ volēs hoīez pcutē. opit ſibi ocl'os p cu-
ras ꝛ ſolicitudīes. ꝛ tūc vulnerat p pctm ꝛ ext'-
hit ſāguinē ꝯtutū: ꝛ iō ab hac t'ba eēt declinan
dū. hec eſt t'ba q̄ īpediebat zacheū ī vidēdo ihm.

Et ī via aſcēdēs corpalit' ñ ſpūalit' vn⁹ ſcriba
i. legiſpit⁹ ſeu lr̄at⁹ ait illi. Mgr̄. ñ dic dñe. q: cā
diſcēdi ñ ſuiēdi veit. nec q̄rēs mgr̄m ſ; ex mgr̄o
lucꝝ. ſeq̄r te q̄cūq̧ ieris. Iſte duplici de cā vole
bat ſeq̄ xp̄m. ſ. cā cupiditatis ꝛ lucri tpal'. ac ia
ctātie ꝛ vane gl'e: mltitudie eī et magnitudie ſi-
gnoꝝ viſoꝝ mot⁹. volebat ſeq̄ dñm. vt diſcēt ſi
gna facē ppt' lucꝝ adq̄rēdū. l' ppt' vanā gl'iaꝝ cō
ſeq̄ndaꝝ. hoc idē deſiderās ꝯſeq̄ a dño. qd ſȳmon
mag⁹ volebat emē a petro. Ihs aūt vidēs e⁹ ani-
mū ñ rñdit ad ei⁹ v'bū tm̄. ſ; ad ei⁹ animū dicēs
Vulpes foueas hñt ad q̄eſcēdū ꝛ latitādū. ꝛ vo
lucres celi nidos hñt ad q̄s aſcēdūt ꝛ ꝯfugiūt. fi
li⁹ aūt hoīs. i. v'gīs (ecce a pte īferiori denoīat ge
n⁹ ſuū. ꝯ gl'iantes de genē ſuo: ꝛ allegātes. qd ē
in eo ꝑcipuū) ñ hab; domiciliū ꝓpꝛiū vbi caput
ſuū recliēt ad pauſādū. Quaſi dicēt. Bruta hñt
ſua latibula ꝛ loca vbi pñt latē ꝛ q̄eſcē. ego aūt
ſū ita paup. ꝙ nō hēo hoſpiciolū ꝓpꝛiū vbi pci-
piēdo q̄etē caput rclinē: ꝛ iō fruſtra veis ad me
ppt' lucꝝ tpale. Vñ Criſ. Aſpice q̄lit' paupratē
quā dñs docuerat p opa demr̄at. nō erat ei mē-
ſa. ñ cādelabꝝ nec dom⁹. nec q̄cꝙ taliū. hec Cri
ſo. Hoſpiciolū q̄dē habuit v'gīs vteꝝ. recliatori
um habuit ꝑſepiū ñ ꝓpꝛiū ꝛ crucis patibulū. ſe-
pulchꝝ habuit ſ; alienū. Hic g' remouet' cupi-
ditas t'renoꝝ a volētib⁹ ſeq̄ xp̄m. Audita aūt
xp̄i paupratē ñ iſtitit āpli⁹ vt ſeq̄ret'. Vñ Criſ.
Nō aūt rñdet ſeq̄r te paupem. hoc eī dñs forſi-
tan ꝯceſſiſſet. Vl' p vulpes doloſitas ꝛ ſimulatō
p volucres īanis iactātia ꝛ elatō ſignat'. Quaſi
dicēt dñs. Doloſitas ꝛ elatō latēt ī corde tuo. q:
ſc; cā cupiditatis ꝛ vane gl'e vis me ſeq̄: ꝛ ideo
te ī ſocietatē meā ñ rcipio. q: fili⁹ hoīs ſimplex
ꝯ doloſitatē. humilis ꝯ ſupbiā. nō hab; ī te vbi
caput reclinet: caput eīm xp̄i de⁹ ē. de⁹ aūt habi
tat ī humili ꝛ ſimplici ꝛ tremēte ſmōes ei⁹. Et
ipa reclinatō capitis. ñ erectō hūilitatis magi
ſtra ē. q̄ ī illo locū ñ habēt. In trib⁹ g' iſte rep-
hēdit' a dño. ſ. ī doloſitate: q: ficto aīo ꝛ nō ſim
plici ſeq̄ volebat: ꝛ ī cupiditate. q: cū p q̄ſtu ſe-
qui intēdebat: ꝛ ī elatōe. q: ppt' inanē gl'iam ei
adherē cupiebat. Sic vulpis ē aīal fallax. inſi-
dijs itentū. ꝛ rapinis plenū: auis v'o alta petēs.
ꝛ aſcēdēs ſurſū. Hic g' ſeq̄ volebat mgr̄m. vt nō
v'tutes diſcēt. nō vt paupratē ꝛ hūilitatē magi-
ſtri imitaret': ſ; vt fict⁹ diſcipul⁹ decipet. et ſub
mgr̄o hūilitatis et paupratis honoꝝ dignita-
tes ābiret. ꝛ diuitias ꝯgregaret. Et hūc ābitōſi
ꝛ ſimoniaci ī eccl'ia imitāt'. q̄ cupiūt ad alta ſb
uehi. q̄rētes q̄ ſua ſūt. nō q̄ ihu xp̄i. nō vt mini
ſtrēt ſ; miſtrēt': ꝛ ideo vulpi doloſe ꝛ volāti aui
merito ꝯpant'. Per hūc etiā ſignificāt'. q̄rētes
intr̄e religionē l' monaſteriū diuitias habētiū
ñ ex deuotōe. ſ; vt ex paupib⁹ diuites ꝛ ex ꝯtem
ptibilib⁹ honorati fiant. Ideo talib⁹ dr̄ vulpes
foueas hñt ꝛ volucres celi nidos. i. demones do-
loſi ꝛ ſupbi habēt ī vob habitaculū. ſ; nō xp̄c.
Poteſt inſup dici ꝙ vulpes foueas habēt. i. do
loſi habēt cautelas ad q̄s rfugiūt. ne ī ſuis capi
ant' malicijs: ꝛ volucres celi nidos. i. ſupbi q̄rūt
eleuari ī altis: fili⁹ aūt hoīs ñ hab; vbi caput ſu
um recliēt. ī talib⁹ id ē ille q̄ ſm dictamē rōnis
viuit. talia ñ q̄rit. Vt g' dic Criſ. ſcriba hñ cre
dēdi. ſ; ſimulata mēte acceſſit ad dñm. vñ inſpe
ctor cordiū ꝛ ſecretoꝝ cognitor de⁹. tēptantē ſe
poti⁹ ꝙ vere ac fidelit' ſeq̄ volētē. nō imerito re
futauit. Nā vt ait Aug⁹. videbat eum doloſa ſi
mulatōe tenebroſū. ꝛ vētoſa elatōne iactatū. nō
habē locū hūilitatis. vbi doctorē ſe inclinātē ex
ciperet: q: in diſcipulatu xp̄i nō illi⁹ gratiā. ſed
ſuā gloriam requirebat. Dixit autem domi-
nus alteri cui⁹ pr̄eꝫ iam mortuū ſciebat. Seq̄-
re me. Qui rñdit. Domine qd eſt reuerētie per
mitte me qd ē obediētie. q: de diſcipulis ſuis ſci
licet futurus dicit' ꝛ ſi nondū erat: primuꝫ ire
et ſepelire patrē meum qd ē opus miſericordie

Ubi Raban⁹ n̄ diſcipulatū reſpuit. ſʒ expleta p̄
mū p̄ri funeꝭis pietate. liberioꝛ hūc ſeq̄ deſide-
rat ſic heliʒe⁹ vocāte ſe helia. oſculer: iq̄t. oro te
p̄rē meū ⁊ mr̄ē meā ⁊ ſic ſeq̄r te. Jh̄s aūt ait
illi aīo corripiēdi. Seque me. nō obſtāte p̄ris
tui funē: q̄ſi dicat. nō ē de caritatis ordīe. min⁹
bonū maioꝛi p̄ponē: ⁊ dimitte mortuos. ſ. mor
te culpe ſepelire mortuos morte nature ſuos. ſ.
ſibi aſtrictos vīculo ꝓpinq̄tatis ꝉ nature. Dicēs
aūt ſuos mōſtrabat quoniā h̄ nō ei⁹ mortu⁹. ſʒ
aliq̄s infideliū erat. cui⁹ ⁊ ſepultores ꝑ īfidelita-
tē īpietatis. ī aīa mortuos ītelligi volebat. In-
fideles dicūt̄ mortui. q꞉ fide carēt q̄ vita aīe ē.
ſ̄m illud iuſt⁹ ex fide viuit. Hic ḡ remouet̄ car-
nalitas ꝓpinq̄ꝝ. ꝑ hoc enī ꝙ dixit ei ſequē me ⁊
dimitte mortuos ſepelire mortuos ſuos: oñdit
ꝙ carnalis affect⁹ a ſequētib⁹ xp̄m ē totalit̄ di-
mittēdus. Et ē hoc argumētū ꝯ excuſātes ſe de
īgreſſu religiōis ꝓpt̄ curā ꝑntū. Itē ꝯ ꝑcraſti-
nātes. ſi enī noluit retardari ꝑ ſepultura. mul
tomin⁹ ꝑ expeditiōe diuturna. Uñ Criſ. Ali⁹ ī-
tentiōe ficta dixit ſeq꞉ te. hic etiā ſc̄tā rē petēs
nō ſinit̄ recedē: q꞉ alij erant q̄ ſepelirēt. ⁊ hūc a
magis nc̄cijs recedē nō oportebat Hec Criſ. Et
vide quō p̄mū doloſū ⁊ ſupbū q̄ ficte ⁊ ſimꝉata
mēte acceſſerat: r̄ſpuit. ſc̄d̄m ſimplicē ⁊ deuotū
q̄ vere et ſimplici mēte ⁊ puro corde q̄rebat ad
ſui ſequelā traxit. ⁊ abſq꞉ dilatiōe ſe ſeq̄ iubens
nec p̄rē ſepelire ꝑmiſit: quē forte a ſepultura ꝓ
hibuiſſet. ſi alij q̄ ſepelirēt nō fuiſſēt. ac ſi ei di-
ceret. Ueniſti ad vitā. vis redire ad mortē: ego
ſū vita. ego ſum p̄r ⁊ creatoꝛ tu⁹. me ſequē ⁊ di
mitte mortuos ſepelire mortuos ſuos. Tu aūt
vade ⁊ ānūcia regnū dei. nō fabulas nō curioſi
tates vꝉ aliq̄d hm̄ōi. Nō nego ſepulturā eſſe de
opib⁹ miſc̄dīe. nec dico opa ei⁹ ꝓrio nō eē īpen
dēda: ſed ꝑ maioꝛib⁹ eē poſtponēda. Annūcia
regnū dei. ſuſcita mortuos ī aīa. Inſtruimur ḡ
hic. vt ꝑ maioꝛi bono min⁹ bonū deſeram⁹. Nā
ſit meritū ſic ꝑntē ſepelire: dign⁹ ē tñ v̄ba vite
docē. Piuʒ q̄ppe erat q̄d volebat facē. ſed docuit
mgr̄ q̄d debēt p̄ponē. Maius enī ē aīas mortuo
rū p̄dicādo ad vitā reſuſcitare: ꝙ corp⁹ mortui
ī terra abſcondē. Maius ē p̄dicādo vnū ſaltem
viuificare: ꝙ oēs mortuos ſepelire. Uñ ambro.
Cū religioſuʒ hūani corpis ſepeliēdi accepim⁹
officiū. quō h̄ patn̄i q̄ꝫ funeris ſepultura ꝓhibe
tur. niſi vt ītelligas hūana poſt habenda diui
nis. Bonū ſtudiū. ſʒ mai⁹ īpedimētū. Nā q̄ ꝑti-
tur ſtudiū. diriuat affectū: q̄ diuidit curā dif-
fert ꝓfectū. Ergo p̄us ſūt habēda. q̄ maxima.
Quō ḡ mortui ſepelire mortuos ꝑnt. niſi gemi
nā h̄ intelligas mortē. vnā nature. alterā culpe
Eſt etiā mors tercia. ī q̄ pc̄to morimur. deo viui
m⁹. Nō ḡ paterni funeris ſepultura ꝓhibet̄. ſʒ
neceſſitudī generis diuine religiōis pietas aū-
fert̄. Illud ꝯſortib⁹ relinq̄t̄. hoc mādat̄ electis
Uñ ⁊ Criſ. Incōueniēs enī erat. vt q̄ ſemel filio
dei credēs. viuū ⁊ celeſtē deū p̄rē habē iā cep-
at: de p̄re mortuo cogitaret. Et ideo dñs oñdit
p̄ferēdaʒ eē fidē ⁊ cognitiōeʒ xp̄i. hm̄ōi pietatis
officijs. ꝓpter quē viuētes ꝑntes iubemur relin
q̄re. Jh̄s ḡ ꝓhibuit eū nō iubēs ꝯtēnere hono-
rē q̄ ē ad eos q̄ ꝓgenuerūt. ſed mōſtrās q̄m̄ nihil
celeſtib⁹ negocijs magis nob̄ neceſſariū eē opoꝛ
tet. ⁊ q̄m̄ cū faſtidio vniuerſoꝝ his iūgi opꝫt.
⁊ neq꞉ pax tardare. ⁊ ſi valde ineuitabilia ⁊ in-
citātia fuerint q̄ attrahūt. Etenī multomeli⁹ ē
regnū diuulgare ⁊ alios euellē a morte. ꝙ mor
tuū q̄ ī nullo inde vtilitatē habʒ ſepelire ⁊ maxi
me cū fuerit q̄ hec vniuerſa ꝯplēt. Nihil igitur
aliud h̄ diſcim⁹. ꝙ q̄m̄ neq꞉ ꝯtingēs tp̄us ꝑdere
opꝫ. ⁊ ſi decē milia q̄ ꝓuocāt fuerit oīb⁹ ⁊ maxi
me nc̄cijs ipis ſpūalia p̄ponē Hec Criſ. Mora
liter mortui ſepeliūt mortuos. q̄ñ pc̄tores ī pec
catis ſuis mutuo fouēdo celāt ⁊ opiunt ſemet-
ipos. Unde ſc̄d̄m Greg. ꝑ mortuos intelligi ꝑnt
adulatores. q̄ pc̄tores fouēt ī pc̄tis: eos q꞉ am-
pli⁹ ſepeliūt p̄mēdo terrā ⁊ ērenā adulatōꝫ ſuꝑ
caput ipoꝝ. vt exercēt̄ ī vicijs: inſtitis ligātes
pedes eoꝝ. ne ī vijs dei āmbulēt. ¶ Et ait alt̄ ad
ih̄m. Seq̄r te dñe. ſʒ p̄mū ꝑmitte me renūciare
his q̄ domi ſunt. volebat nunciare eis. ne forte
(quō fieri ſolet) q̄rerēt eū licētiādo ſe ab eis ⁊
dictur⁹ valete. ac diſpoſitur⁹ familie. Sic heli-
ʒe⁹ req̄ſit⁹ helyā ſeq̄ dixit. oro te vt deoſculer p̄-
mū p̄rē meū ⁊ mr̄ē meā ⁊ ſic ſeq̄r te. Sic ho-
die multi faciūt. q̄ īutiliter īgreſſū religiōis vel
executiōeʒ melioꝛis vite differūt ⁊ dicūt. diſpo-
nā p̄us de amicis vꝉ de reb⁹ meis. ⁊ poſtea reli-
gionē ītrabo ſeu vitā emendabo. Qd̄ Hiero. diſ
ſuaſit cuidā. eūq꞉ ab hac ꝑiculoſa dilatiōe reuo
cauit: dicēs. Nauicule herētis ī ſalo. funē poti⁹
p̄ſcinde ꝙ ſolue. Uñ ⁊ Criſ. Ne dicā diſſoluā ne
gocia mea: p̄mū p̄ncipiū deſidie. hec tardatō ē.
Quoniā vehemēter inſtat dyabol⁹ īgreſſū quē
de⁹ volēs accipe. etſi paruā vocatiōeʒ ⁊ tardatō
nē apphēderit. magnā opat̄ pigritatiōeʒ: ꝓpter
hoc āmonet q̄daʒ ne tardaueris de die ī diē. Et
hoc etiā remouet̄ ꝯueniēti exēplo cū ſubditur

Ait enī illi ih̄s. Nemo mittēs manū ſuaʒ ad
aratrū. ſ. p̄nīe q̄ coꝛ euertit̄ vt v̄tutib⁹ ſeminet̄.
mittēs inquā penitēdo ⁊ xp̄m ſeq̄ ꝓponēdo. ⁊ re
ſpiciēs retro. facto vꝉ ꝓpoſito ad ſtatū p̄ſtinū re
deūdo: apt⁹ ē regno dei. ꝯſeq̄ndo vꝉ p̄dicādo. vñ
Paul⁹. regnū dei hītatur⁹ ⁊ ipm alijs p̄dicatu-
r⁹ ait. q̄ retro ſūt obliuiſcēs. Quaſi dñs dicat ei
Uocat te oriēs ⁊ tu attēdis ad occidētem. Hic ḡ
remouet̄ īutilis dilatō. q꞉ cū ꝓpoſitū mutādi vi
tā parētib⁹ reuelat̄. quādoq꞉ ab eis reuocatur.
Arator q̄ppe retro aſpiciēs facit ſulcū tortuoſū
⁊ ineptū. ſic accipiēs melioꝛis vite ſtatuʒ ⁊ bñs
affectū redeūdi ad ſtatū p̄ſtinū: īeptus ē ad re
nū dei adipiſcēdū. Talis ē religioſus q̄ mūduʒ
reliq̄t. ſʒ ad mūdū mēte recurrit. nūc hos nunc
illos. ſeu p̄us habita vꝉ facta ī corde reuoluēdo
⁊ amorē ſeu delectatōꝫ ad hm̄ōi flectēdo. Unde
Maxim⁹ ep̄us. Om̄is enī arās ſi retroſpicit. aut
tortuoſū ⁊ īutilē facit ſulcū. aut aratꝝ bouʒ ſu
orū veſtigia vulnerabit. Ita ⁊ q̄ directo trami-
te ac ſpiritali vomē vicia mūdana ꝑſulcās īce
dit ad dei regnū: ſi aſpectū ſuū ad ipa et vana

ↄuerterit. ⁊ iuges ſuos hoc ē corp⁹ atq; animā
vulnerabit. ⁊ optimi itineris ꝑiculoſū nimis ī
currit errorē. Ūn̄ ⁊ Aug⁹. Apponit manū ara-
tro q̄ affectuoſus ē ad ſequēdū: retro tn̄ reſpi-
cit. q̄ dilatōnez petit. occaſiōe redeūdi ad domū
cū aīcis ↄferēdi. Ūn̄ ⁊ Bern̄. Si aū ſecutur⁹ do-
minū diſcipul⁹. q꞉ vl̓ domui renūciare velit ar
guit̄. q̄d fiet illis q̄ nulla vtilitatis. nulla fidei
edificāde grā. ſepi⁹ ſuoꝝ q̄s ī mundo reliq̄re do
mos reuiſē non timēt: hoc facit ꝯ monachos in
domibꝫ parētū ⁊ ſclariū ↄuiuātes. Ūn̄ etiā Cri
ſo. oñdit. qꝫ q̄ ſeq̄ dn̄m deſiderat. q̄ manū in ara
tro ponit. i. q̄ in ſpe crucis xp̄i euāgelica fide fū
datus ſeclo renūciat: reſpicē retro n̄ debeat. i.
rurſus ad ea q̄ ſecli ſūt redire: ne ꝑ hm̄ōi ianez
ſeculi curā ⁊ vanā cupiditatē. regno dei efficia-
tur īdign⁹. Ūn̄ nō īmerito ⁊ aplꝰs admonet. ne
ad īfirma ⁊ egena mūdi r̄uertamur. Ūn̄ ⁊ Be-
rn̄. ⁊ hoc oīno timēdum ē. ne q̄s aut corde ſolo
aut etiā corꝑe fiat apoſtata. Legim⁹ eī de filijs
iſrl̓. q꞉ corde redierūt ī egiptū. Nā corꝑe reuer-
ti. clauſū p⁹ eoꝝ tales rubꝝ mare vetabat. hoc
ē q̄d ego vereor f̄res. ne forte ſint aliq̄ q̄bꝫ ſi pu
dor negat apoſtaſiā corꝑis. tepor faciat apoſta
ſiā cordis: vt videlicꝫ ī habitu r̄ligiōis cor ſecu
lare gerāt. ⁊ q̄cq̄d ſeclaris ↄſolatōis īuenire po
tuerīt leti ſuſcipiāt. Hec Bern̄. Qui ḡ ſeculo re
nūciauit nullaten⁹ retro r̄ſpiciat. q꞉ (vt ait gre
go) nihil angelis car⁹. nihil deo accepti⁹. nihil
hoī fructuoſi⁹. q̄ ī ſuſcepta religiōe ꝑſiſtē. iura
q; obediētie obſuare ⁊ ↄplere. ⁊ (vt ait Iſido)
atrocit̄ ī diſcuſſione diuini iudicij arguēdi ſūt.
q̄ q̄d ꝓfeſſiōe ſpopōderūt. oꝑe īplere ↄtēpſerūt
Et ideo cauti eē debem⁹. ne mūdo vndiq; retra
hēte. ⁊ p⁹ dorſū vt retro r̄ſpiciam⁹ ſtrepēte ſedu
camur: ⁊ retro cū vxore loth q̄ ī ſtatuā ſal̓ ver
ſa ē reſpiciam⁹. Ūn̄ nota qꝫ ſtatua hꝫ figurā hu
manā. ſꝫ nō ſētit nec mouet̄. ſic ꝑſone q̄ exier̄t
mūdū. habētes cor adhuc ad negocia mūdi: n̄
habēt ſenſū vl̓ motū alicui⁹ boni oꝑis. Iteꝫ t̄ra
vbi ſal ſemiat̄ efficit̄ ſteril̓. ſic tales reddūt ſoci
etatē in q̄ ſūt ſterilē. Itē ſal p̄bet ſaporē alijs tn̄
ꝑ ↄſūptōnē ſui: ſic tales ↄſumūt̄ ī religiōe ſine
ꝓꝑia vtilitate. ⁊ dāt alijs exemplū ↄſuatōnis.
Scd̄m bedā etiā manū ad aratꝝ mittit. q̄ q̄ſi q̄
daꝫ īſtrumēto ↄpūctōis. ſ. ligno ⁊ ferro domi-
nici paſſiōis duritiā cordis ſui emollit ⁊ euer-
tit ad penitētiaꝫ: ſicq; ad bonos fruct⁹ ferēdos
t̄rā cordis vomē ꝑñie apit recolēs dominicam
paſſiōeꝫ. Qui ſi ad relicta vitia deſiderio rapit̄
a regno dei cū vxore loth excludit̄. Sācti eī po
ſterioꝝ obliti ſꝑ ī āteriora ſe extēdūt. iuges ſu-
os. i. corp⁹ et aīaꝫ q̄ſi bonos iugo dei ↄiūctos. a
iugo ei⁹ n̄ relaxātes. ſꝫ ſꝑ colla ſubdētes vt fru
ctū pl⁹ afferāt. Et ſciēdū. qꝫ q̄uis ſepelire p̄reꝫ ⁊
renūciare bonis vl̓ aīcis. ꝑ ſe n̄ īpediāt hoīeꝫ a
ꝑfectōe ⁊ regno dei. ꝑ accidēs tn̄ ⁊ ꝓpt̄ aliq̄ ſup-
uenientia īminet ꝑiculū retrocedēdi a via dei. q꞉
dū differt īplere ꝓpoſitū. pt̄ facilit̄ īmutari ab
eo qꝫ ꝓpoſuit ꝓpter intuitū eoꝝ q̄ dimiſit: vel re
uocari a ꝓpoſito. ꝓpter ſuaſū ꝑentū ſeu alioꝛuꝫ
q̄s reliq̄t. Ut aū (dicit Aug⁹) in hoc capitulo ⁊
hoc diſcim⁹. q꞉ q̄s voluit dn̄s hos elegit. Obtu-
lit ſe vn⁹ vt eū ſequeret̄ ⁊ reprobat⁹ ē. alius nō
audebat citat⁹ ē: terci⁹ differebat culpat⁹ ē. Nō
ſis ḡ doloſus ⁊ ſuꝑbus. ne cū p̄mo reproberis:
ſed magis ſis ſimplex ⁊ deuotus. vt cum duobꝫ
alijs eligi merearis. Oratio.

Domine ih̄u xp̄e mgr̄ bone. īſpector cor-
diū ⁊ cognitor ſecretoꝝ: exclude ⁊ r̄mo-
ue a me oēm doloſitatē ⁊ ſimulatōeꝫ. et
fac me veꝝ ⁊ fidelē tuū diſcipulū. ⁊ ſine fictōne
ſeq̄ te veracē mgr̄m. Da etiā mihi vt ꝓpter car-
nalē quoꝛūcūq; effectū te ſeq̄ nō differā. ⁊ min⁹
bonū maiori n̄ p̄ferā: p̄ſta mihi dn̄e de⁹ me⁹. ne
ad aratꝝ ꝑñie manū mittēs. ⁊ te ſeq̄ ꝑ melioris
vite ſtatū ꝓponēs. reſpiciā retro facto vel ꝓpoſi
to ad ſtatum priſtinū redeundo: vt non efficiar
ineptus regno dei conſequendo Amen.

De eo qꝫ dominus excitatus imꝑauit ventis
et mari. Capitulum .XLVI.

POſt hec domin⁹ ih̄s di-
mittēs turbas aſcēdit ſero in naui-
culā ad trāſeundū lacū genezareth
vt in locū remotū ꝓpter cauſas ſuꝑ
in p̄ncipio p̄cedētis capituli dictas. cū diſcipu-
lis iret. Ut eīn̄ dic Remigi⁹. Tria legit̄ habuiſ
ſe dn̄s refugia. ſcꝫ nauis. mōtis. ⁊ deſerti. et q̄-
tiens a turbis ↄprimebat̄. ad aliq̄d iſtoꝝ refu-
giebat. Ubi Oriḡn. Cū mlt̄a maḡ ⁊ mirāda dn̄s
oñdiſſet ī t̄ra. trāſijt ad mare vt ibi excellentia
oꝑa demōſtraret. q̄ten⁹ t̄re mariſq; dn̄m ſe oñ-
deret. Et ſecuti ſt̄ eū diſcipl̓i ei⁹. trāſfretātes. ſcꝫ
cū eo. n̄ tm̄ greſſus ſequētes ſꝫ magis ſctītateꝫ
ↄcomitātes. Secuti q̄de ſūt eū. q꞉ t̄hebāt̄ ſuaui
tate ſ̄mōis ei⁹ ⁊ admiratōe oꝑis. ⁊ benigna cō-
uerſatōe ipi⁹. ita vt eēt eis difficile ipm̄ relinq̄
re. Et ecce mot⁹ magn⁹. vt mai⁹ apparēt miracu
lū. fact⁹ ē ī mari: nō naturalit̄ ⁊ ex ſe. ſꝫ xp̄i im
ꝑio ⁊ v̄tute. ita vt navicl̓a opiret̄. ſ. fere flucti-
bus īundātibꝫ. Et bn̄ dic opiret̄. nō ſubmerge-
ret̄: q꞉ navicl̓a petri ↄcuti pt̄. ſꝫ ſubmergi n̄ pt̄
cui⁹ figura ī archa noe fuit. Ipe v̄o dormiebat ī
puppi. i. in poſteriori ꝑte nauis iuxta taberna-
culū. ſuꝑ ceruical nauis ligneū: oñdens ſ̄m cri
ſoſt. ſuā hūilitatē. Nec mirꝝ ſi dormiebat: ipe eī
multū de nocte ī orōnibꝫ vigilabat. multūq; de
die in p̄dicatōibꝫ laborabat. Dormiebat q̄de cor
pore. ſꝫ vigilabat deitate. Ūn̄ ipe in canticis di-
cit. ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Ubi Criſoſt.
Aſcēdit paruā naviculā vt nauigaret. ille qui
totū mundū diuina v̄tute gubernat. Dormit in
ſomnū. qui populū ſuum vigilia eterna cuſto-
dit. Uoluit autem dominus dormire: multi-
plici de cauſa. Pꝛīa vt veritatē hūane nature ī
ſe demōſtraret. ī miracul̓ eī xp̄i ſꝑ aliq̄d ponit̄
ad oñdendā veritatē hūanitatis: ⁊ aliq̄d ad oñ
dendum veritatem diuinitatis. Secunda vt di
ſcipulorum fidem probaret. non qꝫ ipſe corda
eorum ignoraret: ſed vt ipſi ſeipos agnoſcerēt.

Tercia vt diſcipuli magis timerēt et ſic eos ad
oꝛoꝫ ꝓuocaret. ſi ei (vt ait Criſ.) eo vigilāte tē-
ſtas facta eſſet: vl' nō timuiſſēt. vl' nō rogaſſent
Quarta vt veritatē diuine nature ⁊ ſuā poten
tiā demōſtraret. q̄ magis claruit ī eo ꝗ moꝛ ex
citat⁹ ip̄rauit vētis q̄ ei parebāt. Timētes ḡ
diſcipuli. et ī ꝑiculo poſiti: acceſſērt recurrētes
ad ip̄m: ⁊ ſuſcitauerūt eum: dicētes. Dn̄e ſalua
nos: tu ei potes ⁊ nos īdigem⁹: q: ꝑim⁹. ⁊ in
ꝑiculo ꝯſtituti ſum⁹. Ubi Origē. O veraces di-
ſcipli. ſaluatoꝛē vobiſcū habetis. ⁊ ꝑiculū time
tis. vita vobiſcū ē. ⁊ d̄ moꝛte ſoliciti eſtis: Et id
qd̄ dixerūt ſalua nos fuit fiducie. qd̄ ꝑim⁹ fuit pu
ſillanimitatis: qd̄ ſuſcitauerūt īfidelitatis. ꝓpt̄ qd̄
īcrepādo dixit eis. Quid timidi eſtis modice fi-
dei? Quaſi dicēt. ſi haberitis fidē n̄ timeretis. ſꝫ
faceretis qd̄ velletis. ⁊ vētos ⁊ mare placaretis
Ubi Cyrill⁹. In q̄ oſ̄dit ꝗ timoꝛē nō facit tem
ptatōnū īductō. ſꝫ inbecillitas mētis. Sicut eī
auꝝ ꝓbat̄ ī igne. ſic ī tēptatōnib⁹ fides. Redar
guit ḡ ī eis duo. ſ. mētis puſillanimitatē. q: nō
debebāt timē eo p̄ſente quē viderūt tot miracula
facē. ⁊ cui q̄ adheret ꝑire nō pt̄: ac fidei modici
tatē. q: nō credebāt eū tantū poſſe ī doꝛmiendo
q̄ntū ī vigilādo. vel tātū ī mari q̄ntū ī terra. Ar
gumētū hinc habem⁹. q: modice fidei eſt. q̄ ī ad
uerſitate famis p̄ſſure ⁊ hm̄oi ꝯſtitut⁹. murmu
rat timet ⁊ īpaciēter fert. Un̄ fides maxie neceſ
ſaria ē ī ꝑiculis. hec ē eñ victoria q̄ vincit mū-
dū. i. mūdi ꝑicula. fides n̄ra. Ut aūt dic Ambro.
iconia fuat̄ ī apoſtol'. vt aduerſitas ſine tēpta-
tōe neminē poſſe ex hoc vite curricl'o demigra-
re: q: exercitiū fidei temptatō ē. Subiecti ḡ ſu
m⁹ neq̄cie ſpirital' ꝓcellis. ſꝫ q̄ſi ꝑuigiles naute
gubernatoꝛē excitem⁹. ¶ Tūc ſurgēs ih̄s īpa-
uit vētis ⁊ mari ſeuientib⁹. ſic dn̄s creature. di
cēs. tace ⁊ obmuteſce. ⁊ ceſſauit tēpeſtas. ⁊ fc̄ta
ē trāquillitas mag̃. ita qd̄ nec ſemita. nec veſti-
giū alicui⁹ turbatōis remanēt. Sic itaqꝫ vtriuſ
qꝫ ſue nature. ſ. diuine et humane veritatē dn̄s
ih̄s xp̄c dignat⁹ ē h̄ ꝯmēdare. Quaſi eñ hō na-
uē aſcēdit. ſꝫ q̄ſi de⁹ mare ꝯturbat. Quaſi hō in
naui doꝛmit. ſed q̄ſi vētis ⁊ mari impat: ⁊ eoꝛuꝫ
furoꝛē v̄bo cohercet. nā ſentiūt dn̄i mādatē. q̄ꝛ
tn̄ inſenſibilis natura videt̄. Un̄ dicūt̄ deo obe-
dire inaīata. q: ſolo verbo de his facit qd̄ vult.
Sm̄ quē modū loquēdi ſolet dicit materia obe-
diēs. vel inobediēs medicine. Poꝛro homīes
ſm̄ Hiero. nō diſcipuli ſꝫ naute ⁊ ceteri q̄ erāt ī
naui. mirati ſūt ex effectu v̄tutē deitatis ei⁹ co-
gnoſcētes. ac etiā ꝯfitētes. ⁊ admirādo dicētes.
Qualis ē h̄ ⁊ q̄ntus. i. ꝗ̄ magn⁹. ꝗ̄ potēs. quāte
dignitatis ⁊ ꝑtatis. Quaſi diceret. nō ē hō pu-
rus: ſꝫ ver⁹ deus. Ubi Criſ. Somn⁹ hoīeꝫ. trā-
quillitas deū oſ̄debat. ideo dicūt: q̄lis ē h̄. quia
ſicut hō doꝛmit: ſicut de⁹ miracl'a facit. Tria ḡ
admirāt̄: ⁊ hoīeꝫ doꝛmiētē: ⁊ deū īꝑātē: ⁊ crea
turā obediētē. Un̄ addūt: q: vēti ⁊ mare q̄ īſen
ſibilia ſūt. obediūt ei ad nutū obſequendo. ſicut
creatura creatoꝛi ſuo. In q̄ redarguūt̄ creatu-
re ratōnales. q̄ nō obediūt creatoꝛi. cū creature
inſenſibiles obediāt ei. Qui ḡ p̄us miracula in
terra fecit: etiā ī mari facere voluit. vt dn̄s ter
re ⁊ maris appareat. ⁊ in ſignū qd̄ tota ei ſeruit
oꝛbis machina. ⁊ cūcta ad nutū ſuū ſūt creata
Per hoc aūt ꝗ a diſcipulis excitat⁹. ⁊ rogatus
eos liberauit: oſ̄dit̄. ꝗ ſemꝑ vult rogari a no-
bis. ſepe eñ exponit nos preſſuris: q: vult vt eū
oꝛem⁹. ⁊ ſic liberemur ab illis. Un̄ patet ꝗ mul
tomelioꝛ ē oratō ꝗ̄ lectō. Scd̄m Criſ. xp̄c fecit
in mari magnā turbatōem. vt magna turbatō
magnū diſcipulis incutēt timoꝛē: ⁊ magnus ti
moꝛ inducēt eos ad clamoſā oratōnē. ⁊ clamo-
ſa oratō inducēt xp̄m ad magnā miraculi opa-
tionē. ⁊ magnū miraculū inducēt hoīes ad fidē
⁊ admiratōnē. Un̄ Aug⁹. Ideo premūt̄ iuſti vt
preſſi clamēt. clamātes exaudiāt̄. exauditi glo
rificēt deum. Iſte aūt clamoꝛ nō tm̄ debet fieri
voce ⁊ coꝛde: ſed etiā ope. vt inſiſtant ieiunijs ⁊
elemoſinis et maceratōni coꝛꝑis. ¶ Miſtice iſtō
pt̄ exponi diuerſimode. Primo allegoꝛice ꝓut
ꝑtinet ad totū coꝛp⁹ eccleſie. vt nauicula intel-
ligat̄ eccl'ia fideliū. q̄ ad modū nauis ī p̄ncipio
fuit arta. q: paucos habuit credētes. in fine eti
am. ſcꝫ tp̄e antixp̄i erit anguſta. q: tunc pauci
erūt fideles: in medio autē ē lata. q: modo fides
ē multū dilatata. In hac naui ꝯtinent̄ fideles
qui cū xp̄o ꝑ mare ſeculi ad regnū celoꝝ ꝑue-
niūt. Hanc itaqꝫ nauē aſcēdit xp̄c ꝑ regimen et
gubernatōꝫ. q: ip̄e ē rectoꝛ eccl'ie ⁊ gubernator
in qua diſcipuli ꝯtinent̄. Hanc aūt aſcendit in
baptiſmo. q: baptiſmus ē ianua ſacramētoꝛum
In eccleſia ḡ tanq̄ in naue ſum⁹ ⁊ dn̄s nobiſcū
ꝓpter ſua ſacramēta. Sed ꝯtra eccleſiā flant vē
ti varij ⁊ validi maloꝝ. et eleuant̄ fluctus ꝯtra
eā vt ſic nauicula q̄ſi opiat̄ fluctib⁹: ſubmergi
tamē nō pt̄. Et inter hec oīa xp̄c doꝛmire videt̄
⁊ nō attēdere: q: ſcd̄m origē. paciētiā bonoꝛum
⁊ penitētiā impioꝝ expectat. xp̄i eñ doꝛmitō ē
diuina in tribulatōnib⁹ ꝑmiſſio. qui excitat̄ q̄n
bonoꝝ precib⁹ pulſat̄. Accedam⁹ ḡ ad eū dicen
tes. Exurge quare obdoꝛmis dn̄e. exurge et ne
repellas ī finē. Ip̄e aūt exurget ⁊ impabit ven
tis. i. demonib⁹ qui ꝯcitant fluctus. i. malos hu
ius mūdi ad imitēdū ꝑſecutōes ſāctis: facietqꝫ
trāquillitatē magnā pacē eccl'e ⁊ ſerenitatē mū
do ꝑ ceſſatōeꝫ tribulatōis ꝯferēdo. vel paciētiā
tribulatis dādo. De iſta nā ſic dicit Criſ. Non
dubiū ē nauē iſtā eccleſiā figuraſſe. q̄ nauigāti
bus apoſtolis gubernāte dn̄o flāte ſpiritu ſan-
cto p̄dicatōnis v̄bo vbiqꝫ diſcurrit. poꝛtās ſecū
magnā ineſtimabile p̄ciū. quo totū mūdū ſan-
guine xp̄i mercata ē. Mare v̄o ſeculū intelligi-
tur qd̄ a diuerſis pc̄tis ⁊ varijs tēptatōnib⁹ ve-
lut quibuſdaꝫ fluctib⁹ eſtuat. Uenti aūt neq̄cie
ſpirituales ⁊ īmūdi ſp̄us intelligūt̄. q̄ ad naufra
giū eccleſie ꝑ diuerſas ſeculi tēptatōes velut ꝑ
fluctus maris deſeuiūt. Doꝛmire v̄o dn̄s ī hac
naui intelligit̄. cū ad ꝓbatōeꝫ fidei eccleſiā ſuā
p̄ſſuris ⁊ ꝑſecutōnib⁹ mūdi iſtius tēptari ꝑmit
tit. Excitatō v̄o diſcipuloꝝ excitātium dn̄m et
auxiliū īplorātiū vt liberēt̄. p̄ces ſanctoꝝ oīm

oſtēdunt̄. Et q̄uis infeſtatōe inimici eccl'ia vel
ſeculi tēpeſtate laboret. q̄uis tēptatōnū fluctī-
bus pulſet̄: naufragiū tñ facē nō pt̄. qꝛ filiū dei
habꝫ gubernatorē. Inter ipos ei turbines mōi
inter ipas ſeculi pſecutōes. plꝰ glīe ac ɓtutis ac-
q̄rit: dū ī fide firma ꝛ indiſſolubili pmanet. Na
uigat ei inſtructa fidei gubernacl'o felici curſu
p huiꝰ ſecl'i mare. habēs deū gubnatorē. āgelos
remiges portās choros omniū ſctoꝝ. erecta in
medio ipa ſalutari arbore crucis. in q̄ euāgeli
ce fidei vela ſuſpēdēs. flāte ſpūſancto ad portuꝫ
padiſi ꝛ ſecuritatē q̄etis etne deducit̄. hec Cri-
ſoſt. Alio mō hoc idē pt̄ exponi allegorice p
ut ptinet ad caput eccl'ie qd ē xp̄c. vt nauicula
quā xp̄c aſcēdit. intelligat̄ arbor crucis. cū qua
mare huiꝰ mūdi ptrāſit̄ ſine piculis cuiuſqꝫ bñ-
ficio ꝛ auxilio fideles adiuti. Enſ̄retatis ꝛ emer
ſis mūdi fluctibꝰ. pueniūt ad litus ꝛ portū pa-
trie celeſtis. Hāc nauiculam xp̄c ī die paſceues
cū diſcipulis ſuis aſcēdit. p quā mare pñtis ſe-
culi trāſiuit. nō q̄dē qd ipi tūc paſſi fuerīt. ſꝫ qꝛ
tūc eis exēplū paciēdi reliq̄t. Vñ aſcēdēte eo in
hāc nauiculā ſūt eū ſecuti. qꝛ oēs ad tormēta ꝛ
vſqꝫ ad mortē fuerūt eū imitati. Cū ḡ xp̄c ī cru
ce poſitꝰ fuiſſet. magnꝰ motus ī mari factꝰ ē. qꝛ
mētes diſcipuloꝝ mote ſūt. qꝛ a ſtabilitate fidei
corruerūt. terremotꝰ magnꝰ factꝰ eſt. petre ſciſ-
ſe ſūt. ꝛ cetera ſigna q̄ tūc facta ſūt: ita qd naui
cula opta ē fluctibꝰ. qꝛ tota vis pſecutōis circa
crucē xp̄i fuit. ꝛ mētes oīm ꝯtra ipam fluctua-
bāt: ꝛ facta ē crux xp̄i iudeis ſcandalū. gentibꝰ
at̄ ſtulticia. Sꝫ inter has ꝯmotōes ipe dormie-
bat ī cruce moriēdo. qꝛ ſuum dormire hoc loco
mori ē. Excitāt at̄ diſcipl'i dñm. dū turbati mē
te maximis deſiderioꝝ clamoribꝰ reſurrectōꝫ ef
flagitāt dicētes. Salua nos reſurgēdo a mortu
is. qꝛ pimus pturbatōe tue mortis. Ipe ỏo re-
ſurgēs ꝛ p reſurrectōeꝫ excitatꝰ. pmo increpat
diſcipuloꝝ modicā fidē. qꝛ exprobrauit icreduli
tatē eoꝝ ꝛ duriciā cordis. Impauit aūt ventis.
qꝛ dyaboli ſupbiā ſtrauit: ipauit ꝛ mari. qꝛ ve-
ſaniā iudeoꝝ ꝯpeſcuit. Et facta ē trāq̄llitas ma
gna ꝛ ꝯſolatō qꝛ viſa reſurrectōe ſedate ſūt mē
tes diſcipl'oꝝ ꝛ gauiſe. Nos ỏo hoies vidētes hec
oia ꝛ cognoſcētes. dicimꝰ q̄lis eſt hͣ ꝛ q̄ntus. Di
ſcipuli ḡ. i. oēs fideles debēt euꝫ ſeq̄ iuxta illud.
Si q̄s vult pꝰ me veire. abneget ſemetipm ꝛ tol
lat crucē ſuā. ꝛ ſequat̄ me. Et qꝛ: p penitētiaꝫ
maxime crux tollit̄: iō etiā tropologice ſeu mo
ralit̄ p nauiculā penitētia deſignat̄. qꝛ p ipam
hō ad portū ſalutis deducit̄. ꝛ q̄cūqꝫ extra iſtaꝫ
nauiculā inuētus fuerit. ad portū ſalutis nō p
ueiet: ſꝫ ipm vnda īfernalis iuoluet. Ideo ſigni
ficata ē p archā noe. qꝛ illi q̄ ī eā aſcēderūt fue-
rūt ſaluati. q̄ ỏo nō aſcēderūt fuerūt ſubmerſi.
Tūc at̄ ihs nauiculā hāc aſcēdit. qñ q̄s ſalutis
ſue auidꝰ penitētiaꝫ aſſumit. Et ſepe ꝯtingit. ꝙ
qñ q̄s penitētiā inchoat. ḡuis tēptatō eum pul
ſat: nec deꝰ ipm liberat ſꝫ auxiliū ſubtrahit. Iō
recurrē debet ad deū p feruētē oratōeꝫ. ꝛ tam p
ſeuerāter inſtare: donec ipetret dei miſeratōeꝫ.

Tāta aūt grā ſepe eū ꝯſequit̄. ꝙ ipe etiā in ad-
miratōeꝫ excitat̄. Vñ ſm Bedā. cū ſigno domi-
nice crucis ībuti ſeculū relinq̄re diſponimꝰ na
uem cū ihu ꝯſcēdimus. mare trāſire conamur.
Qui eñ abnegās ipietatē ꝛ ſecularia deſideria.
crucifigit mēbra ſua cū vicijs ꝛ ꝯcupiſcētijs. et
cui crucifixus ē mūdus ꝛ ipe mūdo: q̄ſi cū dño
nauē aſcēdēs. mare huiꝰ ſeculi trāſire deſiderat.
Sed nobis nauigātibꝰ q̄ſi inter eq̄ris fremitꝰ
obdormit dñs. qñ crebreſcēte vel imūdoꝝ ſpiri-
tuū. vel hoim prauoꝝ. vl' nr̄aꝝ cogitatōnū ipe
tu. fidei ſplēdor obtenebreſcit: ſpei celſitudo ꝯta
beſcit. amoris flāma rfrigeſcit. Sꝫ tūc ad dñm
recurramꝰ. q̄tenus tēpeſtatē ꝯpeſcat. trāquilli-
tatē refūdat. ꝛ portū ſalutis idulgeat. Poteſt
etiaꝫ alit̄ tropologice ſeu moralit̄ exponi. vt p
nauiculā intelligat̄ q̄libꝫ fidel' aīa. Nec nauicu
la mari exponit̄. qꝛ corpi ſociat̄. Vere eñ cor-
pus noſtꝝ mare ē: qꝛ oīa opa eius amaritudi-
nē habēt annexā. In hāc nauiculā xp̄c aſcēdit
cū eā p grām inhabitat. Sequūt̄ aūt euꝫ diſci-
puli. i. ɓtutes tres theologice. ꝛ q̄tuor cardina-
les. ꝛ ſepteꝫ dona ſpūſancti. Ecce ꝙ pulcra xp̄i
comitiua q̄ eū ſemp comitabat̄. ꝛ q̄tidie cuꝫ in
aīam fidelē aſcēderit: comitat̄. Sed ꝛ hāc naui
culā ꝯmouent venti tēptatōnū. i. exteriores de
monū ipulſiones. ꝛ vnde ſeu pcelle paſſionuꝫ.
id eſt interiores vexatōnes carnales. q̄ frequē-
ter inſurgūt pie ī xp̄o viuētibꝰ: ꝛ nōnūꝙ ē tan-
tus temptatōnū ipetus. ꝙ q̄ſi aīa opitur flucti
bus. ex quibꝰ timēdū ē ɓtutes ꝛ dona piclitari ī
ea. Sed xp̄c ī nobis dormit. cū talia pmittit: eo
ꝙ ſomno nr̄o ꝯſopiat̄ ī nobis. ita qd videt̄ nos
dereliquiſſe: ſed nō eſt ita. imo ipe pmiſit dicēs
cū ipo ſum in tribulatōne ꝛc̄. Et ideo redeunte
aīa ad ſe. ɓtutes ꝛ dona excitāt dñm. exclaman
tes voce grādi ꝛ dicētes. Dñe ſalua nos pimꝰ.
Tūc xp̄c oēm t̄bulētiā ſedat. exteriores vētos
demonum ꝯpeſcit. fluctus carnis ꝯtra aīam ſe
erigētis mitigat: ꝛ ſic fit magna trāquillitas ex
terius. cū tribulatō ꝛ tēptatō ceſſat. vel interiꝰ
cū paciētiā bonā p̄ſtat. ꝛ hec trāquillitas virtu
tis. melior ē ꝙ trāquillitas corpalis. ſic dictum
fuit paulo. ſufficit tibi grā mea. pꝑter qd ſubiū
xit libēter igit̄ gloriabor ī īfirmitatibꝰ meis. vt
īhabitet ī me ɓtus xp̄i. Tā magna at̄ fit trāq̄lli
tas. ita vt ipe totꝰ hō miret̄ ꝛ dicat. Qualis ē hͣ
miſericordiſſimꝰ potentiſſimus ꝛ ſapientiſſimꝰ
dominus: quia mare et venti temptatōnum et
paſſionū obediūt ei ad nutū. Quid igit̄ tā beni
gniſſimū. ꝙ ꝙ deꝰ ī hāc nauiculā de celo veniēs
p delitijs habꝫ eē cū filijs hoim. Quid iter tam
āmirātiſſime vtilitatis eē poterit. ꝙ ꝙ deꝰ ꝯiun
ctus aīe ipam pmouet ad ſalutē. Qui deſcēdēs
in aīam dormire tūc dicit̄. cū ſubtracta grā ſpi
rituali. motꝰ tēptatōis inſurgūt: vigilare ỏo et
excitari tūc dicit̄. cū ſpūalis grā iā pñs ſentit̄.
ad cuiꝰ p̄ſentiā oīa tēptatōnū genera ꝯquieſcūt
Circa iſtud Augꝰ. q̄ſi de vno exēplū inducens
ſic ait. Intrāt vēti ī cor tuū. vtiqꝫ vbi nauigas
vbi hāc vitā tanꝙ pcelloſū ꝛ piculoſū pelagus

tráſis. Intrãt vẽti. mouẽt fluctus. turbãt nauẽ
Qui ſũt vẽti? Audiſti ↄuiciũ iraſceris. Cõuiciũ
ventus ẽ. iracũdia fluctꝰ ẽ. Periclitaris. diſpo-
nis rñdere. diſponis maledictũ maledicto red-
dere. Iã nauis ꝓpinquat naufragio. excita xp̃m
dormiẽtẽ. Ideo eñi fluctꝰ ⁊ mala ꝑ malis reddẽ
ꝑparas: qꝛ xp̃c dormit ĩ naui. In corde eñi tuo
ſomnus xp̃i obliuio fidei. Nã ſi excites xp̃m. id
eſt recolas fidẽ. qd tibi dic tãq̃ vigilãs xp̃c ĩ cor
de tuo. Ego audiui demoniũ habes ⁊ ꝓ eis ora-
ui. Audit dñs ⁊ patiẽ. audit ſuus ⁊ indignaẽ.
Sꝫ vindictã vis. Quid eñi? Ego iã ſũ vĩdicatꝰ.
Cũ tibi hec loquiẽ fides tua. quaſi impat vẽtis
⁊ fluctibꝫ. ⁊ fit trãqllitas Hec Augꝰ. Et ſimili-
ter de alijs q̃ nos tẽptant vel tribulãt itelligas
ſuo mõ. vt ex om̃i pte excludaẽ mala ↄditõ. qꝛ
ſicut modicũ foramẽ exñs ĩ naui ponit eã ĩ pi-
culo niſi obſtruaẽ. ſic aĩa ẽ in piculo dãnatio-
nis ꝓpter vnã malã ↄditõez niſi excludaẽ: et iõ
diciẽ ĩ ꝓuerbijs. om̃i cuſtodia ſua cor tuũ: ⁊ in
eccl'iaſtico. ſepi aures tuas ſpinis et ori facito
oſtia ⁊ ſeras auribꝫ. Igiẽ qñ tribulamur ⁊ tem
ptamur debemꝰ eſſe ↄſtãtes ĩ fide. ⁊ nihil heſita
re: qꝛ licet circa nos ⁊ facta nr̃a dñs videaẽ dor
mire. ip̃e tñ diligẽtiſſimꝰ ẽ ſup cuſtodia nr̃a q̃t-
tidie. Qui ⁊ ſi iam ſui corpis ſomno ñ dormiat.
caueamꝰ tñ ne nr̃i corpis ſomno nobis dormiat
⁊ q̃eſcat. Dormit eĩ qñ ab oratõibꝫ ⁊ bonis opi-
bus ceſſamꝰ. ⁊ ſuſcitãdꝰ tũc ẽ in nobis crebris ⁊
deuotis p̃cibꝫ: ⁊ ip̃e tũc facit trãqllitaẽ. qꝛ facit
in tẽptatõe ꝓuentũ. Sꝫ fatui ip̃m magis obdor
mire faciũt. in hoc. ſ. q̃ magis ad hũanũ ↄſiliũ
q̃ ad diuinũ ↄfugiũt. Vñ Augꝰ. Nihil maxime
ſuggeriẽ hũano cordi ab iuiſibiliter expugnã-
tibꝫ inimicis. niſi q̃ deꝰ nõ ẽ adiutor. vt reqren-
tes alia adiutoria iueniamur iualidi ⁊ ab iimi-
cis ip̃is capiamur Hec Augꝰ. Volẽs ḡ ad ſui-
tutẽ dei accedẽ ſcd̃m ↄſiliũ ſapiẽtis ꝑparet ſe ad
tẽptatões iminẽtes. Cũ eĩ qs a vicijs et pc̃tis ſe
ſubtrahẽ voluerit. vt ſoli deo vacare. i. intẽdere
poſſit: ↄmotõ magẽ fit ĩ mari ſeu mũdo. i. pſecu
tio m'tiplex. cuiꝰ cã ẽ triplex. ſ. impulſus vẽto-
rũ hoc ẽ tẽptatõ a dyabolo: turbatõ maris. hoc
eſt tẽptatõ a mũdo: ↄmotõ tẽpeſtatis. hoc ẽ tem
ptatõ a carne. q̃s tẽptatões ↄtra ſe ſentit inſur-
gere. Procella eĩ tẽptatõis ex inuidia dyaboli.
conatꝰ viri iuſti a bono ꝓpoſito ↄmouere optat
aliqñ prauoꝝ pſecutõibꝫ exterius. aliqñ in pul
ſũ malaꝝ cogitatõnũ interiꝰ. nõ nũq̃ etiã ex ꝓ
pria fragilitate carnis ſtimulꝰ: qꝛ quãto magis
q̃s deo appropinq̃re voluerit ⁊ ĩ deũ ꝓfecerit. tã
to ampliꝰ iuenit qd duriꝰ portet. In exẽplo vide
licꝫ iſrahelitaꝝ. q̃ tũc duriꝰ a pharaone ſẽ affli-
cti. qñ ꝑ moyſen ⁊ aaron ad ẽrã ꝓmiſſiõis ſunt
vocati. Qd dñs etiã ſuo exẽplo oñdit quãdo pꝰ
baptiſmũ ⁊ ieiuniũ tẽptatões dyaboli ꝑtulit.
Sepe eĩ pꝰ ↄuerſionẽ nos dyabolꝰ acrius tem-
ptat. q̃s a ſua ſuitute recedẽ ↄſiderat. Sꝫ ille q̃
nõ dormitat neqꝫ dormiet cuſtodiẽs iſrl'. q̃i dor-
mit ĩ naui: cũ mẽtẽ viri iuſti inter ꝓcellas tem
ptatõnũ duriꝰ ꝑmittit fatigari. Cũqꝫ ſentit tem
ptatõnes ſua ṽtute ſupare nõ poſſe. accedit ad
oĩpotẽtiã dei recurrẽs. ⁊ ſuſcitat dñm: cũ ꝑ mẽ
tis deuotõez illi appropiquãs. ⁊ ſuã fragilitatez
hũiliẽ recognoſcit. ac diuinã potẽtiã et dei mi-
ſericordiã deuotiſſime. totis viribꝫ mentis iplo
rare nõ ceſſat. q̃uſqꝫ ĩ ſui adiutoriũ diuinũ exci-
tet auxiliũ. Tũc eĩ ſurgẽs impat vẽtis ⁊ mari:
qꝛ tẽptamẽta dyaboli inſurgẽtia ↄ mẽtẽ viri iu
ſti ↄquieſcẽ facit. ⁊ eũ ſibi libẽ ſuire ꝑmittit. fit
aẽ tũc magẽ trãqllitas. qꝛ expulſis malaꝝ tẽpta
tõnũ radicibꝫ. ṽtutes aĩe ⁊ ea q̃ p̃us ñ ſiñ formi
die obſuabat. poſtmodũ velut naturaliẽ ꝑ bo-
nã ↄſuetudinẽ cuſtodiẽ icipit. gaudẽs cũ ꝓpha ⁊
cãtãs: dcliãte a me maligni. ⁊ ſcrutabar mãda
ta dei mei. ſicqꝫ ẽnſnauigatõ mari. ⁊ hꝰ ſecl'i flu
ctibꝫ calcatis ad portũ feliciẽ ꝑueñt padiſi. Orõ.

Domie ih̃u xp̃e ĩpera ſuggeſtionũ ⁊ tem
ptatõnũ flatibꝫ ⁊ motibꝫ. veni et gradẽ
ſup cordis fluctꝰ vt ſerena ⁊ ẽnqlla fiãt
oĩa mea. Reqeſcat ĩ te deꝰ meꝰ cor meũ. cor ma-
re magnũ tumẽs fluctibꝫ. dormiat ab oĩbꝫ q̃ ſub
celo ſẽ. vigilãs ĩ te: q̃tenꝰ ãplectar te vnũ bonuꝫ
meũ. ⁊ ↄtẽpler te lumẽ ocl'oꝝ meoꝝ. ⁊ letabũdꝰ
cantẽ ⁊ dicã ego dormio ⁊ cor meũ vigilat: ⁊ illõ
ĩ pace in idip̃m dormiã ⁊ requieſcã Amen.

De duobus demoniacis a legione obſeſſis. Capitulum .XLVII.

QVm aũt ih̃s et diſcipuli
eiꝰ ẽnſfretaſſẽt. ⁊ mare galilee ẽnſi-
uiſſẽt: venẽt ĩ ꝛ̃gione geraſenoꝝ ↄ
galileã. Geraſa q̃ppe ẽ inſignis ciui
tas arabie tráſiordanẽ. iuxta mõtez galaad. in
q̃ laban ↄp̃hẽdit iacob ĩ tribu manaſſe. ñ lõge
a ſtagno tyberiadis ex oppoĩto galilee. ſtagno ĩ
teriacẽte: a q̃ ciuitate õnomiaẽ regio geraſeno
rũ. Et cũ de naui eſſẽt ad ẽrã egreſſi. occurrerũt
ei duo hoĩes demõiaci. ſeui nimis: qꝛ ĩ ſe ⁊ ĩ ali
os ſeuiebãt. ñ qꝛ demõiaci aliq̃d poſſit niſi q̃tũ
deꝰ eis ꝑmittit: ita vt nemo poſſꝫ ꝑ viã illã ẽnſi
re. Hoc eĩ itendũt ſeuiẽtes ĩ nos demões. ſ. ob-
ſtruẽ nob viã vite: exeũtes õ monumẽtis ĩ q̃bꝫ
habitabãt ⁊ domiciliũ hẽbant. Ideo ĩ monumẽ
tis gẽtiliũ vbi corpa eoꝝ ſepulta erãt demones
habitabãt. tãq̃ dicturi ſup corpa eoꝝ ptãẽ pꝰ
iudiciũ. ſup q̃ꝝ aĩas ptaẽ iã hẽbãt. In monu-
mẽtis etiã aliqñ demõiaci habitãt. vt ꝑ hoc de-
mones terrorez hoĩbꝫ de aĩabꝫ defunctoꝝ inge-
rãt. ⁊ etiã qꝛ ĩ mortuis opibꝫ. i. ĩ pc̃tis delectãẽ
⁊ gaudẽt. Qui etiã vinciebãẽ catenis ⁊ ↄpedibꝫ
et ruptis vĩculis agebãẽ ĩ deſto a demonibus.
His ſiles ſũt mali religioſi. q̃s vincula obediẽ-
tie ⁊ ↄſtitutõez nõ pñt tenere. quin exeãt õ mo
numẽtis. id eſt de clauſtris in quibꝫ mũdo mor
tui dñt eſſe. ⁊ hoc ad negocia ſecularia vl' iuti-
lia ſeu etiã mala exercẽda. Et ṽtutẽ dei ſẽtiẽtes
atqꝫ ex magno timore nõ ex hũilitate añ ih̃m
ꝓcidentes. eũ adorauerũt: ⁊ clamãtes. ſ. coacti
voce magẽ (vt eñi dicit Hylariꝰ. nõ ẽ volũtatis
ↄfeſſio ſꝫ nc̃citatis extorſio) quia timẽt eiꝰ p̃ſen
tiã dixẽt. Quid nobis ⁊ tibi ih̃u fili dei? q̃ſi di-
cerẽt. nihil ẽ ↄñe tibi ⁊ nob: tu deꝰ nos dyaboli

tu hūilꝫ nos ſupbi. tu veniſti ſaluare nos ꝑdere.
Vñ apl's. Que ↄuētō xp̄i ad belial. i. ad dyabo
lū. certe nulla: qꝛ xp̄c oīa facit bñ: dyabolꝰ oīa
male. Supra dubitās dixit. ſi filiꝰ dei es: ħ eru-
ditus tormētis aſſerit. ihu fili dei: pena enī ocu
los apit. q̄s culpa claudit. Nō cognouerꝫ ex cer
ta ſciā ihm eē filiū dei. ſꝫ ex ↄiecturis q̄buſdam
opinabāꝫ. nō tñ de hoc certi. Vñ Augꝰ. Qꝛ de-
mones clamāt q̄d nob et tibi ihu fili dei. magis
ex ſuſpitōe q̄ ex cognitōe dixiſſe credēdi ſūt. Si
enī ↄgnouiſſēt. nūq̄ dñm glie crucifigi ꝑmiſiſ-
ſent. Iſtis demoniacis ex timore dñi adorātibꝫ
⁊ ↄfitētibꝫ. ſiles ſūt q̄ timore gehēne potiuſq̄ a-
more iuſticie deo ſuiūt: q̄ magis habēt oculuꝫ
ſiniſtꝝ ad gehēnā vl' ↄmodū trāſitoriū. q̄ oclm
dextꝝ ad celū ⁊ incōmutabile bonū. nō gratis
colētes deū. Veniſti añ tp̄us debitū torq̄re nos.
Sciebāt eī ī die iudicij ſibi futurā dānatōꝫ. ⁊ ſe
mittēdos ī abiſſū ⁊ torquēdos: ſꝫ iā torq̄ri ſe di-
cebāt. qꝛ ſcd̄m Hiero. p̄ſentia ſaluatoris tormē-
tū ē demonū. Vñ Criſ. Etenī flagellabāꝫ iuiſi-
biliter pūcti ⁊ infixi. ⁊ītolerabilia paciētes ex p̄
ſentia ſola. Vel ideo torq̄banꝫ. qꝛ ſuſpicabāꝫ q̄
exire ⁊ a leſione ceſſare cogereꝫ: nā ſm Hiero.
magnū tormētū ē demonibꝫ a leſiōe hominum
ceſſare. ꝓpꝫ odiū q̄d erga nos habēt: ⁊ tā graui-
uiꝰ dimittūt. q̄ntodiutiꝰ poſſederꝫ. Caueat ḡ le-
ſus a dyabolo vt cito eiꝰ iugū dirūpat. qꝛ tāto
faciliꝰ q̄ntocitius eiꝰ dominiū euitaꝫ. Et inter
rogabat ihs de noīe. nō qꝛ ignoraret. ſꝫ vt multi
tudo demonū ex ↄfeſſiōe eoꝝ apperet. et magis
credibile eſſet q̄ tot demones ī duobꝫ hoībꝫ fuiſ
ſent: ⁊ vt ↄfeſſa peſte. v̄tus curātis gratior emi
caret. Vñ dixerꝫ Legio mihi nomē ē. qꝛ multi
ſumꝰ. Legio aꝫ ꝓprie diciꝫ numerꝰ determīatꝰ ar-
matorū ī exercitu. ⁊ ↄtinet ſex milia ſexcentos
ſexagitaſex. ⁊ inde dr̄ legio ī demonibꝫ. qꝛ mili-
tāt ↄtra nos. Et qꝛ et ſi nō poſſint hoībꝫ nocē ī
ꝑſona. ſaltē appetūt eis nocē ī ſuba ideo roga-
bāt ihm ſi eos eicēt ne ſe expellēt extra regionē
id ē habitatōeꝫ hoīm. vl' ī abiſſuꝫ ⁊ īfernū. locꝰ
enī īferni debeꝫ demonibꝫ. ꝑmittūꝫ tñ inter ho
mines habitare vſqꝫ ad iudiciū. vt glorioſior ſit
victoria electoꝝ ī ſupatōe demonū tēptātiū: ſed
mittēt eos ī porcos. vt ſaltē ſic ī aliq̄ affligerēt
hoīes. qꝛ vbiqꝫ hoīes ī meſticiā mittē ſtudēt et
de ꝑditōe eoꝝ gaudēt. Ecce demonū infirmitas
qꝛ nihil pñt niſi ꝑmiſſi. Si ḡ porcis nocē ñ po-
terant niſi ꝑmiſſi: multominꝰ hoībꝫ factis ad
ymaginē dei. Oportet igiꝫ deū ſolū timē illos aūt
ↄtēnere. In quo etiā apparet eoꝝ vilitas. qꝛ in-
gredi volūt ī porcos. ¶ Et ꝑmiſit dñs ↄcedendo
eis petitōeꝫ ipoꝝ q̄d patet ꝑ ſequētē effectū. Nā
porcoꝝ gregē q̄ iuxta paſcebāꝫ: inuaſerꝫ. ⁊ duo
milia ī ſtagno genezareth ſeu tyberiadis ſub-
merſerūt. ⁊ ſic demoniaci liberati ſūt et curati.
Permiſit aūt hoc dñs. nō ꝓpꝫ eoꝝ ꝑſuaſionem
vel vt impiā eoꝝ ipleret volūtatē: ſꝫ ꝓpter mul
tiplicē cauſā ⁊ vtilitatē. Quarū p̄ma ē. qꝛ forte
hoīes illiꝰ terre pc̄tis ſuis illud dānuꝫ ſibi fieri
demeruerāt. Scd̄a vt ex euētu ⁊ iacture magni
tudine appeat hoībꝫ q̄ ſint crudeles ⁊ nocētes
ſibi ſubditis ⁊ obtēperātibꝫ: ⁊ q̄d hoīes q̄s ma-
gis odiūt plꝰ affligerēt. ſi deꝰ ꝑmittēt ⁊ eis licēt
Vñ Criſ. Et ↄceſſit eis volēs furiā quā ↄ homi
nes habēt demones oībꝫ demōſtrare: ⁊ q̄ mltō
peiora vellēt hoībꝫ inſligē. ſi poſſent v̄tute non
īpediti diuina. Et qꝛ in hoībꝫ hāc demōſtratōeꝫ
fieri eiꝰ pietas nō ferebat. ipos ī porcos ītrare
ꝑmiſit: vt ī illis v̄tus ⁊ furor demonū videatur.
Tercia ſm Criſ. vt diſcāt oēs. q̄m neqꝫ aduer-
ſus porcos audēt vel pñt. niſi deꝰ ↄceſſerit vel ꝑ-
miſerit. Quarta ꝓpꝫ ſalutē hoīm. vt inde hoībꝫ
ſalutis occaſio ꝑbereꝫ. et vt hoīes regiōis illiꝰ
diſcerēt dei v̄tutē. ⁊ ī eiꝰ venirēt cognitōꝫ. Huiꝰ
enī occaſione paſtores fugerꝫ. ⁊ hec oīa hoībꝫ ī
ciuitate geraſa nūciauerꝫ. Quīta ꝓpꝫ dignitatē
homī oñdenda. ſ. q̄ dignior ſit hō beſtijs: cū ꝑ-
pter ſalutē duoꝝ hoīm ꝑire ꝑmiſit deꝰ duo mi-
lia porcoꝝ. Multū ḡ peccant. q̄ hoīeꝫ ꝑdere vel
mutilare nō formidāt. Sexta ad ↄtumeliā de-
monū. qꝛ porcus aīal ē īmūdū. Elegerūt enī in
trare ī porcos: qꝛ hoc magis ſibi ꝑmitti puta-
bāt. ⁊ hoc magis ↄgruebat: porci enī ꝓpꝫ īmū-
ditiā. ⁊ ſerpētes ꝓpter aſtutiā magis eis ↄpetūt
Vñ Remigiꝰ. Ideo aūt nō pecierꝫ mitti in ho-
mines. qꝛ illū cuiꝰ v̄tute torq̄banꝫ. hūanā ſpēm
geſtare videbāt: nec pecierꝫ vt ī pecora mitterē
tur. qꝛ velut mūda aīalia ī tēplo dei offerebāꝫ.
Pecierūt autē vt ī porcos mitterēꝫ: qꝛ nullum
aīal īmūdius ē porco. ⁊ demones ſemꝑ ī ſpurci
tijs delectāꝫ. Septima ꝓpꝫ miſteriū nā porci q̄
nō habēt ad celū faciē. ſed ad terrā. ⁊ in luto ia
cere delectāꝫ: ſignificāt illos q̄ deū p̄ oculis nō
habēt. ſꝫ vicijs ſordidāꝫ: ⁊ hi in p̄tateꝫ demonū
traduntꝫ. ⁊ ī infernū cū eis finaliter demergūꝫ.
⁊ nūc ſuffocati ī aq̄s ⁊ voluptatibꝫ huiꝰ mūdi.
tūc ſuffocabūꝫ ī abiſſis et puteo inferni. Vnde
glo. Niſi q̄s more porci vixerit. dyabolꝰ p̄tatē ī
eo nō habebit. niſi forte ad ꝓbandū nō ad ꝑdē
dū. Vñ ⁊ Augꝰ. Certi miſterij gr̄a. et certa di-
ſpenſatōe dimiſit demones ī porcos: vt oñderet
dyabolū ī eis dominari. q̄ vitā porcoꝝ gerunt.
Vbi ſcd̄m Ambro. clemētiā dñi debemꝰ aduerte
re. q̄ nullū prius ipe ↄdēnat: ſed vnuſq̄ſqꝫ ipe ſi
bi auctor ē pene. Timeāt ergo libidinoſi. caſtri-
margi ⁊ īmūdi. q̄ in ſordibꝫ luxurie ⁊ volupta-
tū viuūt: ne in p̄tatē dyaboli etiā viuētes dño
iubēte. vel ꝑmittēte tradāꝫ. ⁊ poſtea cū eo ī in-
fernū demergāꝫ. Diciꝫ etiā q̄ demones nobili-
ores pc̄ta deteſtāꝫ vilia. q̄ntomagis hō debꝫ de
teſtari ea. Patet aūt ex hoc q̄ deteſtabilis ſit li-
bido caſtrimargia ſicut et ſupbia. nō enī legiꝫ
dyabolū ī aliq̄d aīalis organuꝫ intraſſe p̄ter q̄
porci ſerpētis ⁊ hoīs. Vbi Criſ. Cū porcini ho-
mines ſūt. facile capi pñt ab actionibꝫ. Porcini
ſūt hoīes auide ↄmedentes ꝑ gulā. pingues ad
luxuriā. in luto iacētes ꝑ accidiā. in terra fodi
entes ꝑ auaritiā. ſpumātes ꝑ iracūdiam. Per
porcos etiā ſignificāꝫ detractores ⁊ referēdarij
qui paſcunꝫ de fecibꝫ ⁊ īmunditijs alioꝝ tanq̄
porci. referentes que vidēt vel audiūt. rodunt

uitá eoꝝ.q̄s etiá demões intrãt ⁊ demergũt i in
fernuꝫ. Erubeſce miſer de hoc deteſtabili offitio
pacis ꝑbamēto ⁊ diſcordie ſemiãrio ⁊ iſup time
de aíe ꝑiclo:qꝛ dyabol⁹ i te ꝑtatẽ accepit.qñ te
ad hoc officiũ ꝑduxit:⁊ q̄ nunc te ſuffocauit in
hoc uitio.poſtea te ſuffocabit i iferno. Timeat
etiá ⁊ caueat auditor.ne talibꝰ ꝯſẽtiẽdo ⁊ aures
ꝓbẽdo.eis ſilis fiat: qꝛ ſicᷓ ſup liguã detractoris
ſic ſup aures auditoris dyabol⁹ ſedet.⁊ ſi ñ eẽt
auditor ñ eẽt detractor. Uñ glo. ſup illõ. uẽt⁹ aq
lo diſſipat pluuias.⁊ facies triſtis linguã detꝫ
hentẽ ſic dic. Si hilari uultu detꝫctorẽ audieris
tu illi das fomitẽ detꝫhendi.ſi uo triſti:diſcit nõ
libẽter dicẽ.qõ didicerit ñ libẽter audiri. Aufer
dñe obprobriũ taliũ hoim peſtiferoꝝ a religiõe
ſuoꝝ tuoꝝ. Miſtice ꝑ demoniacuꝫ ſignificatꝫ
dyabol⁹ q̄ i monumẽtis ⁊ i mõtibꝰ.i.i ſedis ⁊ ſu
ꝑbis hitat hoibꝰ. Nomẽ ei⁹ legio dꝛ.qꝛ multis i
malũ aſſociatꝫ. Ei⁹ aũt eiectio ꝑ xp̄m.ſignificauit
demonũ mltitudinẽ deuincẽdã ꝑ ipm. Legio q̄ꝫ
ab hoibꝰ pulſa porcos igredit.qꝛ demões ab ilꝫ
q̄ ad uitá eẽnã ꝑdeſtiati ſt.ꝑ grãm eiecti:male
uiuẽtibꝰ ⁊ ꝫrenis itendẽtibꝰ dominãtꝫ. Qõ tñ nõ
faciũt niſi ihs ꝯcedat.qꝛ nec malos tẽptare poſ
ſũt.niſi potẽtia diuina ꝑmittat. Grex uo por
coꝝ a legiõe i mare ꝑcitꝫ.dũ ꝑ demões maloꝝ
uniuerſitas ad iſernalẽ amaritudinẽ ꝑducitur.

Nõ repugnat aũt qõ mathe⁹ de duobꝰ demõia
cis.marc⁹ uo ⁊ lucas de uno loquũtꝫ:ſꝫ ſm Au
g⁹.itelligas unũ eoꝝ fuiſſe ꝑſone alicui⁹ clario
ris ⁊ famoſioris:uꝫ ſm Criſ. ſeuioris ⁊ inſanie
maioris.ꝑ q̄ illa regio maxie dolebat.qõ uolẽ
tes ſignificare duo euãgeliſte.ſolũ unũ ꝯmemo
rãdũ iudicauerũt.de q̄ fcti h⁹ fama lati⁹ ꝑclari⁹
q̄ꝫ fragrauerat. Illi aũt hoies de ciuitate exeũ
tes.ueneũt ad ihm. Ubi tex⁹. Illos aũt ad ſalua
torẽ duxit dãni ncẽitas.freqñt ei de⁹ hoies dã
nat i rebꝰ poſſeſſis.⁊ ꝯfert bñficiũ aiabꝰ. Et ho
mies ihm ac fcta uidẽtes.ꝯſcij fragilitatis ſue.
uelut adhuc ifirmi.⁊ ꝑſentia dñi indigni:roga
bãt euꝫ ex hũilitate.ut a finibꝰ eoꝝ diſcedẽt.qꝛ
tiore magno admirationis ⁊ reuerẽtie tenebantꝫ
Reputabãt ei ſe idignos tãto doctore ⁊ ei⁹ ꝯuer
ſatiõe.ſic cẽturio ꝫputabat ſe indignũ tãto ho
ſpite:⁊ ſic petr⁹ fragilitatis ſue memor ait exi a
me dñe.qꝛ hõ pctõr ſũ. Uel forte iſti geraſeni ex
pctis ſuis territi.timebãt offẽdẽ ꝑſentiã xp̄i.⁊
ꝑ ꝯſequẽs icurrẽ penã maiorẽ ꝑcedẽti.⁊ ꝑ eum
ã pli⁹ q̄ i amiſſione porcoꝝ dãnificari.ſi ut oza
tãgerẽt archã dei. Ipe aũt aſcẽdit nauẽ ut in
firmos deſerẽt.qbꝰ onerĩ ſuã ꝑſentiã eẽ uidebat
Ubi Criſ. Attẽde aũt xp̄i hũilitatẽ poſtq̄ ei col
latis a ſe talibꝰ bñficijs emittebãt eũ:ñ obſtat.
ſꝫ diſcedit.⁊ eos q̄ ſeip̄os idignos ſua doctrina
ꝓmulgauerãt dereliq̄t.dãs eis doctores. libera
tos a demõibꝰ ⁊ porcoꝝ paſtores. Cũq̄ꝫ ihs na
uẽ aſcendẽt.rogabat illũ ex deuotiõe ſanat⁹.ut
cũ eo eẽt.qꝛ gr̄t⁹ de bñfitio ſibi collato eũ ſeq̄ uole
bat. Ihs aũt ñ admiſit.i.ñ ꝫcepit eũ ad diſcipu
latũ:ꝓpter ꝑcedẽtes paſſiõis horrorẽ:⁊ ne aſcri
beretꝫ demoni qõ iſte facẽt.ſi diſcipul⁹ xp̄i eſſet.

Ex hoc loco accipitꝫ ⁊ ꝯſuetũ ẽ i ecclia.qõ demo
niaci ⁊ furioſi p⁹ curatiõꝫ ñ ꝓmouẽtꝫ ad eccleſia
ſtica officia. Sꝫ dñs eũ quẽ curauerat: ſecũ du
cẽ noluit.ut iactãtie cauſã uitare docẽt:⁊ ꝓpter
fructũ ꝑdicatiõis ipm ad ſuos remiſit.ut ꝑ euꝫ
alijs ꝓcuraretꝫ ſal⁹.⁊ ifidelibꝰ eẽt exẽplo ip̄e ſa
nat⁹. Uñ eũ a ſua ſeq̄la ſimplꝛ ñ ꝫpellit.ſꝫ ipm
ꝑdicatorẽ magliũ diuini ꝯſtituit:dicẽs. Uade i
domũ tuã ad tuos.qbꝰ ex offitio caritatis pl⁹ te
neris.⁊ nũcia ilꝫ q̄nta tibi dñs fecit.⁊ tui miſtꝫ⁹
ſit.ſanãs te i aia ⁊ in corpe. Ubi Theophilus.
Uide ſaluatoris hũilitatẽ. Nõ dixit denũcia oia
q̄ feci tibi.ſed oia q̄ fecit tibi dñs. Sic tu cũ bo
nũ aliqõ oparis:ñ tibi ſꝫ deo attribuas. Ubi et
Criſ. Licet aũt alijs ſanatis ꝑcepit nemĩ dicere
ꝯueniẽter tñ huic ꝑcepit qõ ãnũciet:qm̄ oĩs il
la regio demonibꝰ detẽta ſine deo manebat. Uñ
etiã Aug⁹. Qꝛ aũt ille ſanat⁹ cupit iã eẽ cũ xp̄o.
⁊ dꝛ ei redi in domũ tuã ⁊ narra q̄nta tibi fecit
de⁹.ſic itelligitꝫ.ut ſic q̄ſq̄ꝫ itelligat p⁹ ꝫmiſſiõeꝫ
pctoꝝ redeũdũ ſibi eẽ i ꝯſciaꝫ bonã ſic i domũ.
⁊ ſuiẽdũ euãgelio ꝓpt alioꝝ ſalutẽ.ut deinde cũ
xp̄o req̄eſcat. Ne dũ ꝑprope uult iã eẽ cũ xp̄o.
negligat ꝑdicatiõis miſteriũ.fraꝫne redẽptiõi ac
comodatũ. Et Greg. Cũ ei quãtũlibꝫ paꝝ de di
uina cogitatiõe ꝑcepim⁹.redire iã ad hũana no
lum⁹.q̄etẽ ꝯtẽplatiõis q̄rẽtes. Sꝫ dñs ꝑcepit ut
mens ꝑus exſudet i ope.⁊ poſtmodũ refici debe
at ꝑ ꝯtẽplatiõꝫ. Et abijt nõ mẽte ſꝫ corpe ſepa
t⁹ a dño.⁊ ꝑdicauit i decapoli.i.i regiõe decẽ ci
uitatũ.q̄nta ſibi feciſſꝫ ihs magnalia.⁊ oẽs mi
rabãtꝫ ⁊ ꝑ eũ ad fidem edificabãtꝫ. Ecce mutatio
dextre excelſi.qꝛ ex ifideli ⁊ demõiaco.fact⁹ ẽ ꝑ
dicator fidelꝫ ⁊ deuot⁹.opãte dño:⁊ uere fidelꝫ.qꝛ
ad glãꝫ dei ⁊ ad utilitatẽ ꝓximi effect⁹ ẽ talꝫ. Qõ
uo h̄ dicitꝫ de uno.itelligẽdũ ẽ etiã de alio q̄ erat
cũ eo:qꝛ ambo uolẽtes xp̄m ſeq̄.ad ſuos miſſi ſt
⁊ ãbo ſalutẽ ſibi factã ⁊ magliã dei ꝑdicauerũt.
Hoc q̄ꝫ exẽplo docetꝫ quēq̄ ſuo ꝓrio ſalutẽ ſibi
factã ꝑdicare.⁊ a dyabolo ſe liberatũ eẽ: ũbis
⁊ opibꝰ bonis demõſtrare.⁊ alios ad eãdẽ ſalu
tẽ ꝑcipiẽdã uocare. Studeam⁹ ḡ ⁊ nos ſi nõduꝫ
liberati ſum⁹ a dyabolo liberari.⁊ ſi iã nos libe
ratos eẽ ꝯgnoſcim⁹.ſalutem alijs ꝑdicem⁹ quã
nos obtinuiſſe gaudem⁹.mẽores qõ ſcp̄tuꝫ ẽ.q̄
audit:dicat ueĩ. Sꝫ mlti hoc exemplũ mĩme ſe
quũtꝫ.⁊ õ his q̄ ad corpa ꝑtinẽt ẽca aĩcos ſuos
ſoliciti ſt ⁊ inq̄rũt: ſꝫ õ his q̄ ad ſalutẽ aiaꝝ ꝑ
tinẽt.ſolicitudinem nullã gerunt. Oratio.

Domine ihu xp̄e amator hominum beni
gniſſime. ſupplico lacrimabilitꝫ bonita
ti tue:libera me ab oĩbꝰ pctõꝝ ſordibꝰ.
⁊ demonũ infeſtatiõibꝰ:me q̄ꝫ ab eis liberatũ uſ
q̄ꝫ in finẽ miſericorditer cuſtodi illeſũ.ut ad tu
am gloriã ⁊ ꝓximoꝝ utilitatem ualeam uerbis
narrare.⁊ operibꝰ demõſtrare: q̄nta magnalia
feceris aie mee.ꝑ tuam graciaꝫ liberare:q̄ten⁹
cognoſcẽtes ceteri.qꝛ hec mutatio dextre excel
ſi.omnes meo exemplo ꝓuocentur.⁊ te miſerã
te ad meliora conuertantur Amen.

De curatõne paralitici per tectum dimiſſi. Capitulum .XLVIII.

Et cũ domin⁹ ihs aſcendiſſet ĩ nauiculã. vt ď tra geraſenorũ rediret ĩ galileã. vñ illuc ṽerat. Scđm Criſ. nauigio trãſierat q̃ poterat pede ꝑtrãſire. ñ ſꝑ ei voluit potẽtiã oñdẽ ĩ mirabilibꝫ. ne ĩcarnatõis nocẽt miſterio. At ꝯ hoĩes hui⁹ mũdi. ſi vllã habẽt potẽtiã. ſemꝑ volũt ea vti: magis ꝙ̃ veritate iuſticie. Ideo etiã ſine vehiculo nauis trãſire noluit. vt nos doceret naui ⁊ ſuffragio pñie vti ĩ mari ſeculi hui⁹. vt ĩ ciuitatẽ celeſtẽ ꝑueniam⁹. Hec eĩ nauis penitẽtie ĩ ciuitatẽ celeſtẽ deducit. iđ ſeqꝛ. Et venit ĩ ciuitatẽ ſuã. ſ. capharnaũ. ĩ q̃ frequẽti⁹ ꝯuerſari ſolebat: ⁊ miracula oꝑari. Scđm Criſ. ciuitatẽ ſuã h̄ dic capharnaũ. quã nõ naſcẽdo ſed miracul' illuſtrãdo ſuã ip̃e fecerat. Alia q̃dẽ eũ extulit. i. extra ĩ lucẽ duxit vt bethleẽ. Alia aũt nutriuit vt nazareth. Alia aũt diu ĩhabitãdo habuit. vt capharnaũ. Hãc eĩ ciuitatẽ magis frequẽtauit ꝯuerſatõe et ĩ miraculoꝝ oꝑatõne. qꝛ ſcđm Aug. erat q̃ metropol' et ĩſignior ciuitas galilee: vbi plurimoꝝ ꝯcurſu fides ⁊ doctrina ei⁹ clari⁹ patẽt: ⁊ miraculis ꝯfirmata ad mltos ſalubrit̃ ꝑueniret. Vl' qꝛ (vt ſuꝑ dictũ ẽ) capharnaum inꝑ̃tatꝛ villa pulchritudĩs et pinguedĩs ⁊ ꝯſolatõis. q̃ ſũt occaſio peccãdi mltis: ideo ad ſui ꝯuerſionẽ pluribꝫ ĩdigebat miracul'. Vel ſic metropoli regiõis alicui⁹ ciuitatẽ nr̃aꝫ dicim⁹ exñtes tñ de ciuitate ſubiecta illi: ita ⁊ capharnaũ metropol' nazareth galilee. ſita inter nazareth ⁊ ſtagnũ. dicit̃ ciuitas dñi ĩ nazareth ꝯcepti et nutriti. Et cũ ĩ domo docẽt turbas viri q̃tuor portãtes ĩ lecto paliticũ. ĩueniẽteſqꝫ multitudĩe ianuã obturatã. ⁊ nõ valẽtes ĩtroire ꝑ eã. ⁊ illũ ĩferre ꝑ̃ turba: aſcẽdeꝛt ſuꝑ tectũ. ⁊ nudãtes illud. ꝑ tegulas ſubmiſeꝛt illũ cũ lecto in mediũ ante ihm. et hoc fuit ſignũ magnũ fidei ip̃oꝝ. Vñ poſt fidẽ eoꝝ oñdit dñs diuine ꝑ̃tatis actũ. ⁊ ſuꝑ aĩaꝫ ⁊ ſuꝑ corp⁹ ip̃m. ⁊ hoc triplicit̃. Pmo ĩ remiſſiõe crimĩs. Scđo ĩ cognitõe cogitatõnis. ⁊ hec duo ꝑtinẽt ad aĩaꝫ. tertio ĩ ſubita curatõe egritudĩs corꝑal'. Nã vidẽs ihs fidẽ illorũ. ſ. offerẽtiũ. ⁊ etiã ꝑalitici oblati. nõ eĩ ſe portari ⁊ ꝑ tectũ ſubmitti ſuſtinuiſſꝫ. niſi curatõis fidẽ habuiſſꝫ: dimiſit ei pc̃ta dicens. Cõfide fili remittũt̃ tibi pc̃ta tua. Et nõ dic remitto. ſꝫ remittũt̃ cauſa hũilitatis ⁊ pietatis ĩſinuãde. Ex hoc patꝫ ꝙ fides ꝑalitici aderat. qꝛ licꝫ ſanitas corꝑal' vl' aliq̃d hmõi det̃ alicui ꝓpter fidẽ alienã: remiſſio tñ pc̃oꝝ nõ dat̃ alicui adulto ſiñ fide ꝓpria. ⁊ ideo bñ filiũ vocat qꝛ iaꝫ credebat. Vbi Hiero. O mira hũilitas. deſpectũ ⁊ debilem totiſqꝫ mẽbrorũ ꝯpagibꝫ diſſolutũ filiuꝫ vocat. quẽ ſacerdotes nõ dignabãt̃ attingẽ. Aut certe ideo filiũ. qꝛ dimittũt̃ ei pc̃ta ſua. Et q̃daꝫ de ſcribis. i. legiſꝑitis dixeꝛt intra ſe. i. cogitabãt qꝛ extra dicẽ ꝓpt̃ populũ nõ audebãt. vbũ eĩ intrinſecũ ẽ cogitatõ mẽtis. Hic blaſphemat. i. q̃đ dei ẽ ſibi vſurpat. Eſt eĩ blaſphemare deo iniuriam irrogare: q̃đ fit tripl'r. vel cũ deo attribuitur q̃đ ei nõ ꝯuenit. vel ab eo remouet̃ q̃đ ei cõuenit. vel cũ hõ ſibi q̃đ ꝓpriũ ẽ dei tribuit: ⁊ hoc mõ tertiõ indicabãt eũ blaſphemare. qꝛ ip̃m putabãt hoĩeꝫ tm̃ ⁊ non deũ eſſe. dimittẽ aũt pc̃ta ſoli deo ꝯuenit. Sꝫ xp̃c ꝯueniẽter eos redarguit oñdens ſe eſſe deũ dupl'r. Pmo qꝛ rñdet eorũ cogitatõnibꝫ q̃s cognoſcẽ ꝑ certitudinẽ ſoli deo ꝓpriũ ẽ: dicẽs. Vt q̃d cogitatis mala in cordibꝫ vr̃is: imponẽdo mihi falſo blaſphemiã. ſ. me nõ poſſe pc̃ta dimittere. ⁊ q̃đ dei ẽ vſurpare. Quaſi dicẽt. Qua ꝑ̃tate cogitatões vr̃as video. etiã pc̃ta dimittẽ poſſũ. Quia cogitatões ſũt fons boni ⁊ origo mali. ideo ſaluator nr̃ cũ vidiſſet malas ſcribaꝝ cogitatões. ne vlteri⁹ ꝓdirẽt ĩ peius. ſtatĩ redarguit eos dicẽs. vt quid cogitatis mala ĩ cordibꝫ vr̃is. dãs nobis doctrinam. vt ꝙ̃cito ꝑpenderim⁹ nos mala cogitatõe pulſari. ſtatĩ debeam⁹ noſmetip̃os reprehẽdere vt q̃ſi dicas tibip̃i. hec xp̃i vba: vt quid cogitas mala ĩ corde tuo? Deinde hoc etiã oñdit ſanãdo paliticũ ꝑ imperiũ tãꝙ̃ ꝓpria vtute. q̃đ ẽ euſdeꝫ ꝑ̃tatis ſic ⁊ pc̃ta dimittẽ. licet eñ ꝑaliſis vtute nature aliqñ poſſit curari. nõ tñ ſubito nec ita ꝑfecte. vt ſtatĩ hõ poſſit lectũ ĩ q̃ iacet portare. vt h̄ dicit̃ factuꝫ eẽ. Vñ ſubiũgit. Quid ẽ facili⁹ ĩter duo iſta. ſ. dicẽ dimittũt̃ tibi pc̃ta tua. aut dicẽ ſurge ⁊ ãbula? hoc eſt ſolo vbo efficẽ vt dimittãt̃ pc̃ta. an vbo efficẽ vt ꝑalitic⁹ ſurgat ſanus ⁊ ãbulet? Quaſi dicẽt. Si vobis hoc manifeſtius ⁊ mai⁹ videt̃. ſ. ſubita curatõ corꝑoꝝ ꝙ̃ aĩarũ. ⁊ poſſũ hoꝝ ꝑ̃muꝫ: ꝗ ⁊ reliquũ. qꝛ eq̃lis ꝑ̃tatis ẽ vtrũqꝫ. ⁊ vtrũqꝫ ẽ vtutis infinite. Vñ ex hoc ꝯcludit vtutẽ diuinitatis ſue ꝑ factũ dicẽs. Vt aũt ſciatis qꝛ fili⁹ hoĩs habꝫ ꝑ̃tatẽ ĩ terra dimittẽdi pc̃ta. tũc ait ꝑalitico. ꝙ vbũ ĩterponit̃ ab euãgeliſta. Surge. ſ. ſanus a lecto. tolle lectũ tuũ ĩ q̃ diu decubueras ĩfirmãdo. vt q̃đ fuit teſtimoniũ ĩfirmitatis. ſit ꝓbatõ ſanitatis: ⁊ vade ĩ domũ tuã ꝑ te ñ indigẽs vt ꝑ̃us portitore. Et fecit ſic. magnificãs deũ q̃ ſanauit eũ. Mag̃ vtus vbi ſine mora. ſal⁹ imperiũ comitat̃. vt nemo iã dubitaret eũ ꝑalitico dimiſiſſe pc̃ta. q̃ eũ deꝫ ſublato grabato ãbulare ꝑ̃cepit. Vñ merito q̃ aderãt ſtupẽtes ⁊ mirãtes ꝛlictis blaſphemijs ad laudẽ ꝯuertũt̃ tãte maieſtatis. ꝓpt̃ q̃đ ſeq̃t̃. Videntes aũt turbe. ſ. miraculũ factuꝫ ĩ ꝑalitico. timuerũt reuerẽdo ⁊ admirãdo. ⁊ glorificaueꝛt laudãdo deũ. q̃ dedit ꝑ̃tatẽ talẽ. ſ. dimittẽdi pc̃ta ⁊ curãdi ſolo vbo ĩfirmos. hoĩbꝫ ad eoꝝ. ſ. ſalutem. Vel ſm gloſã hoĩeꝫ tãpotẽter inter hoĩes oꝑantẽ. Et hãc ꝑ̃tatẽ dedit de⁹ pr̃ xp̃o cauſatiue hoĩbꝫ aũt receptiue. Xp̃c q̃ppe tribꝫ de cauſis miracula faciebat. primo ꝓpter illoꝝ circa q̃s hec faciebat vtilitatẽ. qꝛ eos ĩ corꝑe ⁊ ĩ aĩa curabat ſcđo ꝓpter alioꝝ ꝯuerſionem. quia multi videntes ea ꝯuertebant̃. tertiõ ꝓpter dei gloriam ⁊ honorem. ⁊ iſta triplex cauſa hic tangit̃. Ex hoc tamen quod timuerunt videtur. ꝙ nec de xp̃o plenam cognitionem habebant. quia purũ hominẽ eſſe ⁊ poſſe ⁊ hãc ꝑ̃tatem a deo credebant.

Unde gloſa. Spectāt ſurgentē increduli mitā-
tur abeuntē: ⁊ diuini opis miracula malunt ti
mere ꝙ̄ credere: nā ſi crederēt nō timerēt. ſed di
ligerēt: ꝑfecta eñ caritas foras mittit timorē.
Conſidera hic. ꝙ dñs curādo paraliticū. ince-
pit a morbo ſpūali. q̄ erat cauſa ⁊ radix morbi
corꝑalis. q2 primo remiſit pccā eiꝰ que fuerunt
cauſa morbi. ad modū boni medici. qui p̄mo re-
mouet cauſā morbi. ⁊ tūc poſtmodū intēdit cu
rationē. Infirmitas aūt hec fuerat īflicta para
litico ꝓpter pccā ſua vt purgarent. ⁊ ideo dñs
p̄mo remouit cauſā. q2 ceſſante cauſa ceſſat et
effectus ītroductꝰ ob illā cauſā. Nulla eñ noce
bit aduerſitas. ſi nulla dominet̄ iniq̄tas. Unde
ſm̄ gloſā. quinq3 modis īfirmitates ꝯtingūt. vl̄
vt iuſtis merita ꝑ paciētiā augeāt̄ vt Job. vel
ad cuſtodiā virtutū ne ſupbia tēptet vt Paulo
vel ad corrigendū pccā vt Marie lepra. ⁊ ſicut
huic paralitico. vel ad gloriā dei vt ceco nato ⁊
Lazaro. vel ad initiū pene vt Herodi. quatenꝰ
hic videat̄ quid ī inferno ſequat̄. Hic ḡ ſm̄ hie
ronimū dat̄ intelligi. pleraſq3 corpoꝝ debilita-
tes euenire ꝓpter pccā. Et ideo prius pccā dimit
tunt̄. vt cauſis debilitatis ablatis ſanitas reſti
tuat̄. ⁊ fit viſibile ſignū vt inuiſibile ꝓbet̄. Unde
⁊ Beda. Curaturus aūt hominē a paraliſi do-
minus. p̄mo peccatoꝝ vincula diſſoluit. vt oñ-
deret eum ob nexus culparū artuū diſſolutio-
ne fuiſſe damnatū. nec niſi his relaxatis mēbro
rū poſſe recuꝑatōe ſanari. Sed heu nos ecō-
uerſo magis ſatagimus d̄ curatōe corꝑis ꝙ̄ ani
me: ideo ſepe deſtituimur vtrobiq3. Unde Criſ.
Nos autē ſi corꝑaliter patimur. ſatagimus no
cium abicere. Cum do male ſit aīe. differimus:
atq3 ideo nec a corꝑis nociuis curamur. Abſci
damus ḡ fontē maloꝝ: ⁊ ceſſabūt egretudinu3
fluxus Hec Criſ. Ergo quia ꝯſtat. ꝙ ꝓpter pec
cata quādoq3 homo egrotat: medicꝰ egrum viſi
tans. p̄mo eum ad penitētiā ⁊ ꝯfeſſionē mone-
re debet: ne pcc̄o tanꝙ̄ ferro manēte ī vulnere.
fruſtra ſit emplaſtꝝ appone̅. Unde peccāt medi-
ci. qui curā materialē adhibēt corꝑi: priuſꝙ̄ cu
ra ſpūalis ſit adhibita aīe: ignorātes cauſā mor
bi ſi videlic3 ꝑ pcc̄o anime. inflictus ſit corpo-
ri. Ubi Criſ. Sed q2 hec ip̄a dñi geſta ſpirita-
liū in ſe reꝝ ꝯtinēt ratōem. cuiꝰ typū paraliticꝰ
iſte gerat. debemꝰ aduertē. Figurā nāq3 ī eo po-
puli gentiliū oſtenſā eſſe cognoſcimꝰ: q̄ pecca
tis grauibꝫ aīo diſſolutꝰ. q̄ſi quadā inſanabili ī
firmitate plagatꝰ: ī q̄tuor āgulis mūdi iſtiꝰ ve
lut ī lecto iacebat. Uñ et ī eo paralitico cui re-
miſſa ſūt pccā. id oſtēſū ē. q2 populꝰ gentiū qui
graui valitudīe pcc̄oꝝ laborabat. data ſibi re-
miſſione ꝑ medicinā. celeſtē integrā ⁊ ꝑfectā ſa-
nitatē ſcd̄m corpꝰ ⁊ aīam eterne ſalutis accepe
rit. Cui nō īmerito poſt remiſſionē pcc̄oꝝ red-
dita ſalute iā dicit̄: redi ī domū tuā. i. in domū
paradiſi: de q̄ adā iā dudū expulſus fuerat. qui
huiꝰ infirmitatis auctor extiterat. Et merito ſe
quit̄. Hoc viſo turbe timuerūt. ⁊ magnifica-
uerūt deū: qui tantā poteſtatē dedit hominibꝫ

Magnificat̄ eñ deus. q̄ vel ap̄lis ſuis ꝑtatē re-
mittēdi pccā donauit: vl̄ hoibꝫ tātā grā3 ꝯceſſit
vt pꝰ remiſſionē pcc̄oꝝ ꝑ meritū fidei atq3 iuſti
tie. ꝑtatē accipiāt ad ꝑadiſū redeūdi. Ubi ⁊ Hi
larius. Uidētes aūt turbe timuerūt. Magni eñ
timoris res ē. nō dimiſſis pcc̄is a xp̄o ī morte3
reſolui. q2 nullꝰ ē in domū eternā reditꝰ. ſi cui ī
dulta nō fuerit venia delictoꝝ. Ceſſāte aūt timo
re honor deo reddit̄. q2 poteſtas hoibꝫ hac vita
data ſit ꝑ v̄bū eiꝰ. ⁊ remiſſionis pcc̄oꝝ ⁊ corpo
rū reſurrectōis ⁊ reuerſionis ī celū Hec Hilari
us. Moralit̄ ꝑ paraliticū. q̄ ꝑuatus ē vſu mē-
broꝝ corꝑaliū. ſignificat̄ hō pcc̄or opibꝫ meri-
torijs ꝑuatꝰ ⁊ turpi marcēs ocio. Talis eñ ꝑua
tur greſſu meritorie affectōis. ⁊ tactu bone oꝑa
tōnis. ⁊ guſtu ſuauitatis celeſtis. et viſu diuine
ꝯtēplatōis. ⁊ auditu diuini ſmōis. ⁊ odoratu di
uine ꝯſolatōis. Et tūc iacet ī lecto. qñ ſuꝑueni
ens tenet eū ꝑua ꝯſuetudo. hec eñ lectꝰ dici pt̄
hoc loco. Ip̄m q3 peccatū more paliſis facit tre
mulū ꝑ mali dilectōnē: reddit inſenſibilē ꝑ ob-
ſtinatōe3: impedit loquelā ꝑ deſperatō3. Ubi
ſciendū ꝙ ſicut dñs legit̄ reſuſcitaſſe tres mor-
tuos. ſed multo plures ſūt. ſic legit̄ curaſſe tres
paraliticos lic3 etiā plures ſint. ſ. paraliticū in
domo. paraliticū iuxta ꝓbaticā piſcinā. para-
liticū ī lecto vt ī propoſito. Et q2 paraliticꝰ vt di
ctum ē pcc̄orē ſignat. ideo notandū ꝙ tria ſunt
genera pcc̄oꝝ. ſ. peccator occultus. publicus. et
ꝯſuetudinarius. Paraliticꝰ in domo ē pcc̄or oc
cultꝰ. paraliticꝰ iuxta piſcinā eſt pcc̄or manife
ſtus. paraliticꝰ in lecto ē pcc̄or ꝯſuetudinarius
⁊ hoc peccatu3 in ꝯſuetudine dictū difficulter
relinquit̄. ⁊ paraliticꝰ hic in lecto iacere dicit̄.
i. peccatū ꝯtinuare dicit̄. Predictos pcc̄ores q̄-
tuor exportant extra domū ꝓprie ꝯſcientie. ⁊ eti
am extra eccleſiā tam militantē ꝙ̄ triumphan
tem. Primū ē tepeditas boni. qñ eñ homo in-
cipit ex deſidia tepeſcē in bono inchoato. talis
dimittit deū ⁊ ꝑ ꝯſequēs dimittit̄ a deo. Secū-
dū ē delectatō mali. quod ꝯiungit̄ quaſi ſocius
eiꝰ. cū eñ deus derelinquit̄. ſtatim aīa in malo
delectat̄. Et hi duo ſocij ꝑcedūt. Terciū ē mali
oꝑatio. cum delectatō ad opus ducit̄. Quartu3
eſt mali opis ꝯſuetudo. cum ip̄m malum freq̄n
tatur. Et hi duo ſequūtur portātes peccatorem
extra ſuffragia eccleſie quibus ipſe priuatur.
Sūt aūt quatuor que ip̄m reportāt ⁊ recōci-
liant. Primū ē vite breuitas. vt homo ꝯſideret
ꝙ̄ breuis ſit vita ꝑſens ⁊ incerta. Secundū eſt
timor pene gehennalis. vt homo cōſideret eius
acerbitatem. diuerſitatem. eternitatem. Terci
um eſt ꝯſideratō culpe. vt homo ꝯſideret q̄d gra
uedinis. quid īmundicie. quid malitie ſit ī pec-
catis. Quartū ē ſpes venie vt ꝙ̄uis in mltis of
fenderimꝰ. nihilominꝰ tñ veniā ſperemus. Qui
hec quatuor habuerit. ante deum portabitur ⁊
miſericordiam conſequetur. Uel portitores eiꝰ
vt ſanetur a xp̄o. ſunt quatuor ſue ſalutis ꝓcu
ratores. ſ. monens ſecrete. ꝑdicās publice orās
pro eo. et inuitans exemplo. et ſic iſti offerunt

eū xp̄o. ſolicitātes ꝑ iꝑo. ⁊ ipe offert quādo eis
ꝯformat ꝯſcīēdo. et meritis eoꝝ obicē nō po-
nēdo. Xp̄c aūt fidē illoꝝ īſpicit. cū ꝑces eoꝝ ex-
audit. ⁊ paliticus curat qñ pcm̄ ſibi dimittit. ⁊
donat ſibi grā ꝑ quā ad actꝰ meritorios reſti-
tuit. ⁊ tūc ſuū male ꝯſuetudīs lectū tollit. quā-
do ab ea ꝑ exercitiū boni opis recedit. ⁊ ſic ꝓce-
dēs de ꝟtute in ꝟtutē. vadit in domū ſuā: quādo
bonis actib᷒ ad celeſtē feſtinat patriā. ⁊ ꝑplus
eū glorificat de mutatōe tali. qm̄ hec ē dextere
excelſi. Illi ꝟo qui inde murmurāt ſignt demo
nes. q̄ inde valde dolēt. ¶ Xp̄c ꝟo curans. q̄tuor
īpat penitēti. Primo ante oīa vt ꝯfidat ⁊ ſpem
de venia ꝯſequēda habeat. quē etiā iā filium ꝑ
adoptōem vocat. Deinde volēs eū ſanare iubet
eū ſurgere ac lectū tollere ⁊ in domū ſuā abire
Surgere: inq̄. a pctō ⁊ mētis deiectōe: in pctō
em̄ male delectādo pctōr q̄ſi in lecto quieſcit. et
ex pctō ita mens deicit. vt nunq̄ poſſit eſſe le-
ta. q: ſemꝑ ꝓſumit ſeu a ꝑturbata cōſciētia. tūc
aūt ſurgit quādo iſta deſerit. Tollere ꝟo lectū
⁊ portare ē vt pcm̄ qd̄ erat ſibi q̄eti ⁊ delectatō
ni. incipiat ſibi eſſe oneri et dolori. Abire q̄ꝫ in
domū ſuā vt in celū meditatōe ꝑgat. vel ꝯſcien
tiā ſuā que domus aīe ē: diſcuciat. ⁊ ſi qd̄ ibi i-
mundū īuenerit. ꝑ eos q̄ſi poſtiū ꝯfitēdo ꝓici-
at. a qua hō ꝑ mltitudinē pctoꝝ ita alienat q̄
q̄ſi ip̄am ꝓbat et ſeip̄m nō cognoſcat. Homo ḡ
paliticus. hoc ē mollicie ⁊ illecebris carnis vel
voluptate ſeculi reſolutꝰ ⁊ torpēs ac ꝑ turba co
gitatōnū ⁊ cauſaꝝ ſeculi vidē deū n̄ valēs. poſt
q̄ ſup̄ tectū carnis aſcēderit. vt ſpūs dominet
carni. videt deū. ⁊ ad cognitōeꝫ dei vere redit. ⁊
tunc deꝰ eum ſanat ꝑ grām ab om̄i qd̄ deliq̄t. ⁊
vocat filiū ꝑ adoptōeꝫ: ⁊ iubet ſurgē de torpore
negligētie. ⁊ ſe erigē a carnalib᷒ deſiderijs ꝑ pe
nitētiā. ⁊ corpꝰ in cuiꝰ deſiderijs iacuit ad volu-
ptatē ſpūs attollere. ac carni dominari ꝑ ꝯtinē
tiā: ⁊ ire ac tendē ꝑ bonā opatōeꝫ ⁊ honeſtam
ꝯuerſatōneꝫ ī domū ſuā. ſcꝫ padyſū q̄ ꝓma fuit
hoīs domꝰ. hoc ē in habitatōeꝫ eternā. vel ī bo
nā ꝯſciētiā. ſegregatꝰ a terrenis ⁊ cuſtodiēs il-
lam. vl̄ ne iteꝝ peccet ad internā ſui cuſtodiā.
Ubi Beda. Spiritaliter de lecto ſurgē. eſt aīāꝫ
ſe a carnalib᷒ deſiderijs. vbi egra quieſcebat ab-
ſtrahere. Lectū ꝟo tollē. eſt ip̄am q̄ꝫ carnē ꝑ ꝯti
nētie frena correptā. ſpe celeſtiū ꝓmioꝝ delicijs
ꝓuare terrenis. Ipe ē em̄ lectꝰ q̄ ꝑ ſingulas no-
ctes lauat a dauid. i. ꝑ vniuſcuiuſq̄ꝫ noxe ma-
culis. digno penitētie flumīe caſtigat. Sublato
aūt lecto domū ire ad padiſū redire ē. Ip̄a ē em̄
vera domꝰ. que homineꝫ ꝓma ſuſcepit: nō iure
amiſſa ſꝫ fraude: tandēq̄ꝫ reſtituta ꝑ eū q̄ frau-
dulēto hoſti nihil debuit. Ubi ⁊ Anſhel᷑. Sed ⁊
domū illā nō ꝓteribis. vbi ꝑ tegulas paliticus
ante pedes eiꝰ ſubmittit. vbi pietas et ꝑtās ob-
uiauerūt ſibi. Fili: inq̄t. remittūt tibi pctā tua
O mira clemētia. O īdicibilis miſcdia. Accepit
felix remiſſioneꝫ pctoꝝ ſuoꝝ quā nō petebat:
quā nō ꝓceſſerat ꝯfeſſio. nō meruerat ſatiſfactō
nō exigebat ꝯtritō. Corꝑis ſalutē petebat non

aīe. ⁊ ſalutē corꝑis ⁊ aīe recepit. Uere dñe: vita
in volūtate tua. Si decreueris ſaluare nos ne
mo poterit ꝓhibē. ſi aliud decreueris: nō ē qui
audeat dicē cur ita facis. Pharizee qd̄ murmu
ras. An oculꝰ tuꝰ neq̄ eſt. q: ip̄e bonꝰ ē. Certe mi
ſeret cui ip̄e voluerit. Ploremꝰ ⁊ oremꝰ. vt velit
Bonis etiā opib᷒ ꝓigueſcat orō. augeat deuo-
tio. excitet dilectio. leuēt pure manꝰ ī orōne q̄s
nō ſāguis īmūdicie maculauit. tactꝰ illicitꝰ fe-
dauit. auaritia nō exaſꝑauit: leuetur ⁊ cor ſine
ira ⁊ diſceptatōne. qd̄ trāquillitas ſedauit. pax
ꝯpoſuit. puritas ꝯſcīe lauit. Sꝫ nihil hoꝝ pa-
liticꝰ ille legit ꝓmiſiſſe. q̄ tn̄ legit remiſſiōꝫ oīm
pctoꝝ meruiſſe. Hec ē aūt ineffabilis miſcdie eiꝰ
ꝟtꝰ: cui ſic blaſphemū ē derogare. ita ⁊ hoc ſibi
ꝓſumē ſtultiſſimum. Poteſt cuicūq̄ꝫ vult. ⁊ hoc
ip̄m efficacit dicē qd̄ dixit palitico. dimittūt ti-
bi pctā tua. Sꝫ q̄cūq̄ꝫ ſine ſuo labore l᷑ ꝯtritōne
vl̄ ꝯfeſſioue vl̄ etiā orōne ſibi hoc dicēdo expe-
ctat: nūq̄ ei remittūt pctā Hec Anſhel᷑. Oratō.

Domine ihū xp̄e q̄ ī paſſiōe tua naucu
lā crucis aſcēdiſti. ī reſurrectōe trāſfre
taſti. ⁊ ī aſcēſiōe ī ciuitatē tuā veniſti:
ecce timor de pctīs. de ira dei. de ꝑiculo ſuꝑueni
entis īfirmitatis. ⁊ de īcertitudīe mortis: offert
tibi aīāꝫ. pctī morbo diſſolutā. Dic iacēti ī pec
catis. vt ꝯfidat ō grā remiſſiōis. reſurgat ꝑ cō
tritōꝫ ⁊ ꝯfeſſionē. tollat lectū ſuū ꝑ ſatiſfactōꝫ
ābulet ꝑ ꝑfectū ꝟtutū ī domū ſuā eternā btītu
dinē. vt turbe fideliū videāt. timeāt. ⁊ glorificēt
deū: qui talē ꝑtātem dedit ad hominū vtilita-
tem Amen.

¶ De emorroiſſa ⁊ archiſyna-
gogi filia. Capitulum .XLIX.

Poſt hec quidā ꝓnceps
ſynagoge nomīe Iairus acceſſit ad
ihm̄ tā fidei q̄ corꝑis greſſib᷒. ⁊ ado
rabat eū faciēdo ſibi reuerētiā de-
bitā. ⁊ ꝓcidendo ad pedes eiꝰ q̄b᷒ circūportauit
oīb᷒ ſalutē. rogās ꝑ vnica filia ānoꝝ. xij. dicēs
Dñe filia mea mō defūcta ē ⁊ mortua. Hoc di-
xit ſcd̄m reputatōꝫ. q: ei deſꝑabat filiā poſſe in
uenire viuā. de ea loq̄bat vt iā defūcta. deſide-
rās a dn̄o vl̄ morientē ſanari. vl̄ mortuā ſuſcita-
ri. Sꝫ marcꝰ dic. q̄ erat ī extremis. tn̄ erat mor
ti ita ꝓpinq̄. q̄ reputabat mortua. Uñ ſm̄ cōeꝫ
modū loquēdi. de illo q̄ ſic ē morti ꝓpiquꝰ dicit.
q̄ ē mortuꝰ: q: qd̄ modicū diſtare videt. q̄ nihil
reputat. Sꝫ veni ⁊ ꝑ miſcdiāꝫ appropinq̄. ⁊ ipo-
ne manū tuā adiutricē ſuꝑ eāꝫ. ⁊ viuet ſanitate
ſibi rēſtituta. Duo petit ꝓpt̄ terciū. ſ. vt veiat ⁊
manū īponat ⁊ ſic filia reuiuiſcat. ignorās. ſ. q̄
⁊ abſēs liberare poterat. Sic moralit cū q̄lib᷒ꝫ
nō habeat niſi vnicā aīam maḡ debꝫ curare de
eiꝰ ſanatōe q: ſi eā amittit totū amittit. Spiri
tualiter aūt veit deꝰ ꝑ grāꝫ ꝓuenitē. manū ipo
nit ꝑ grāꝫ ꝯcomitātē. ⁊ tūc aīa viuit ꝑ grāꝫ co-
opantē. Et ſurgēs ihs ſeq̄bat eūꝫ ⁊ diſcipuli
eiꝰ ⁊ t̄ba mlta cū eo. In hoc dat ſubditis forma
obediēdi. ac parib᷒ mutuo obſequēdi. et ꝓlatis
aīas mortuas ſuſcitādi. Uñ remigiꝰ. Mira aūt
ꝑiter atq̄ꝫ imitanda dn̄i hūilitas ⁊ māſuetudo.

Nam mox vt rogatus eſt.rogātem cepit ſequi
Hic ſubditos et p̄latos pit̄er iſtruxit.ſubditis
exemplū obedientie reliq̄t. p̄latis ūo inſtātiam
⁊ ſolicitudīe ȝ docēdi ō mōſtrauit:vt q̄tiēs audi
erit aliquē mortuū in aīa.ſtatī adeſſe ſtudeant
Unde ⁊ Criſ. Cū rogat⁹ eſſet dn̄s a yairo. vt ad
ſuſcitandā filiā ipi⁹ veniret:nō morat̄.ſȝ ſtatiȝ
ſurgēs ſecut⁹ ē eū. Quo exemplo docuit nos i-
pigros in oī ope dei eſſe debē. Et dum ihs p-
geret:ecce mulier emorroyſſa.a morbo quem
paciebat̄ ſic dicta.ab ānis duodecī ſanguis flu
xum paſſa.q̄ in medicos erogauerat oēm ſub-
ſtātiā ſuā:acceſſit retro ⁊ a tergo.tū q: verecū
dabat̄ de infirmitate fetida.tū q: ſm̄ legē rpu-
tabat̄ imūda:tū quia an̄ facieȝ nō potuiſſȝ ac
cedere p̄ turba.tū pp̄ter miſteriū ꝯfuſiōis quā
debet hō habere p culpa ſua:⁊ tetigit fimbriaȝ
veſtimēti ei⁹.nō ſolū tactu corꝑali.ſed ⁊ deuo-
tōne fidei:in q̄ laudāda ē hūilitas ei⁹.q̄a indi-
gnam ſe reputabat tāgere pedes dn̄i.vel pleni
tudinē veſtimēti.Habebat enī xp̄c fimbrias iu
xta ꝯſuetudinē iudeoꝝ ſcd̄m legis p̄ceptū. Ec-
ce quia nō habebat dn̄s ianitores vel ſtipatōēs
ſeu maſſerios.nec aliquē qui ꝯprimētes eū ver
beraret:⁊ ideo libere mulier accedit et turbe cō
primūt. Ubi Remigi⁹. In q̄ fides ei⁹ admirāda
eſt.q: deſperās de ſalute medicoꝝ in q̄s ſua ero-
gauerat:intellexit celeſtem adeſſe medicū.⁊ in
eo totā ſuā intentōnē collocauit.et ideo ſalua-
ri p meruit. Un̄ raba. Docet mulier quātuȝ ſit
corp⁹ xp̄i qd̄ in fimbria tantā demōſtrauit eſſe
virtutē. Quid ḡ nos ſperare debem⁹.q̄ nō ſolū
corpus dn̄icuȝ ꝯtingim⁹.ſed ꝯficim⁹ ⁊ ſumim⁹:
Illa quidem medicinam accepit ex vulnere.ve
illis quibꝫ ipſa medicina in vulnus ꝯuertatur.
Dicebat enī intra ſe firmiter.ſ.credēdo: ſi teti-
gero tm̄ veſtimentuȝ ei⁹. ſalua ab infirmitate
mea ero:nō q: veſtimēta aliquā ūtuteȝ ſanādi
habebāt.ſed quia p hoc declarat̄ virtus illorū
quoꝝ veſtimēta ſūt. Tangēs aūt ꝯfeſtim eſt ſa-
nata a plaga ſua. Et ē notabile.q͛ acceſſit.acce
dens dixit.dicens tetigit.tangēs curatōem acce
pit:quia his tribꝫ.ſcȝ ūbo.fide et ope oīm̄s ſal⁹
acquirit̄. Et cognoſcēs ihs ex ſe exiſſe ūtutē
dixit. Quis me tetigit? Non querit ex ignorā-
cia vt doceat̄.ſed vt mulier ſanata ꝯfiteat̄:⁊ p
ꝯfeſſionem appareat fides eius.et a xp̄o ꝯmen
detur.tum pp̄ter mulieris meritum p humilem
confeſſionem.tum pp̄ter aſtantiū edificatōnē:
tum pp̄ter dei laudem et glorificatōeȝ.tuȝ pp̄ter
ſpem archiſynagogi augendā:et ei⁹ de ſanatōe
filie ſue aſſecuratōeȝ. Et dicentibꝫ diſcipulis q͛
turbe eū ꝯprimerēt:dixit. Tetigit me aliq̄s.nā
⁊ ego noui ūtutē de me exiſſe.i.effectū ūtutis ī
curatōe infirmitatis. Nā licet turbe q̄ in ip̄m p̄
deuotōe audiēdi irruebāt eū ꝯprimerēt.⁊ ī tali
p̄ſſura corꝑaliter tāgerēt:nō tn̄ tāgebāt eū cū
tali deuotōe et fide.ſicut iſta mulier tetigerat.
et de tali tactu ſingularit̄ dn̄s q̄rebat. Uidēs
aūt mlier quia nō latuit.timēs corde ⁊ tremēs
corꝑe ad maieſtatē diuinitatis cui⁹ ūtutē in ſe

expta fuit: venit.et ante pedes illius pcidit.ac
cauſā tactus et ſanatōeȝ coraȝ hoībus indica-
uit:ꝯfitēdo veritatē de quātitate et plixitate i-
firmitatis.et de pceptōe integre ſanitatis. hoc
enī dn̄s ſciri voluit ad laudē dei.et alioꝝ vtili-
tatē. Sed querit Criſ. quare ip̄am maīfeſtat
deus.cū ip̄a latēter acceſſerit:et r̄ndens ponit
ad hoc ſex ratōes. Prima ē vt mulier ſanguīa
ria xp̄m tangēs.non haberet inde ꝯſciencie re-
morſū. Scd̄a vt mulierē emendet. q̄m eſtiabat
hoc latere xp̄m. Tercia vt fidem eius oñdat oī
bus ad exēplar celeriter credendi. Quarta vt
mōſtraret ſe cognitorē oīm. Quinta vt oñdat
q͛ vt deus ſiſtit ſāguinis fluxū. Sexta vt ī fideȝ
dirigat archiſynagogum. At ihs ꝯuerſus et
vidēs eā.i.approbans ip̄ius fidem:dixit illi. Cō
fide filia:fides tua te ſaluā fecit.i. hanc tibi ſa-
lutem meruit. Cum enī operatō miraculoſa ſit
ſupra naturā.fidei attribuit eā. eo q͛ fides ē de
his q̄ ſunt ſup̄ naturā. Ubi Hiero. Nō autē di-
xit q: fides tua te ſaluā factura ē.ſȝ ſaluā fecit
q̄ſi diceret:in eo q͛ credidiſti iā ſalua facta es.
Ubi et Criſ. Quia formidoloſa erat hec mlier
pp̄ter hoc ait.ꝯfide et filiā eā fecerat. Filiam
ūo vocat ſanatā fidei rōne.fides enī xp̄i dei fili
atōem p̄ſtat. Notandū etiā q͛ dn̄s nō dicit ego
ſanaui te ſȝ fides tua vt vitandā oſtētatōeȝ do
ceat.et meritū fidei extollat. Un̄ ſcd̄m Criſ.do
minus ait q͛ fides ſua ip̄am ſanauerat.nolens
ſue ūtuti ſed fidei eius ſanitatis beneficiuȝ ar-
rogare.docēs p hoc in ūtuoſis actibꝫ nr̄is.non
nr̄am ſed dei laudē querere debere ⁊ p̄dicare.et
addidit dn̄s. Uade in pace.q̄ ſcilȝ prius eras in
perturbatōne.pp̄ter longā infirmitatē tuā cor
ꝑalē. Ubi Criſ. Dicit aūt ei. Uade ī pace. mittēs
in finē bonoꝝ. In pace enī deus habitat vt co
gnoſcat q͛ nō ſolū corꝑe curata ē.ſȝ etiā a cau-
ſis corꝑalis paſſionis.i. pc̄tis mutata. Et ſal-
ua facta ē mulier ex illa hora. Ubi gloſa. Intel
ligendū ē:ex illa hora ex qua tetigit fimbriaȝ.
nō ex illa hora ex qua ihs ꝯuerſus ē ad eā: iaȝ
enī ſalua facta erat.vt ex ūbis dn̄i ꝑpendi pōt
Ex ūbis Ambro. quibuſdā videt̄.q͛ hec mulier
martha fuerit.qui in quodā ſmone inter bn̄fi-
cia xp̄i que enumerat ſic dicit. Dum largū ſan
guis fluxū ſiccauit ī martha.dū demōes expu-
lit de maria.dū corp⁹ rediuiui ſp̄ūs calore con
ſtrixit ī lazaro. Sȝ ex iſtis ūbis ambro. bn̄ ha-
bet̄.q͛ martha fuerit a xp̄o curata a fluxu ſan-
guinis.q͛ autē martha fuerit hec mulier de q̄ h
agit̄.nō habet̄ ex ūbis illis. Et q͛ hec mulier n̄
fuerit martha ex hoc videt̄.q: de hac muliere di
cit̄ q͛ oēm ſubſtātiā ſuā ī medicos erogauerat
martha aūt diues erat. Hoc etiā patet p euſebi
um q̄ dicit hāc mulierē fuiſſe quandaȝ ceſaree
philippi ciuē. Nā ſcd̄m eū mulier emorroiſſa p⁹-
q̄ ſanata ē.fecit in ceſarea philippi (vn̄ oriunda
ē) ſtatuā eneā in curia ſua fieri ad ymaginem
xp̄i cū fimbrijs veſtimenti ip̄amq; ymaginē in
mag̃ reuerētia hēbat.⁊ deuote adorabat. Fecit
⁊ ex oppoſito imaginē ſuā flexis genibꝫ.⁊ mānibꝫ

iunctis ac cancellatis. q̄ſi ꝓcararetur et ſupplica-
ret verſus quā ymaginē xp̄i manū extendebat
Cōtigit aūt ꝙ ſubtꝰ ymaginē xp̄i. creuit herba q̄-
dā nulliꝰ efficacie ⁊ v̄tutis. q̄ cum fimbriā attin
gebat. tāte v̄tutis erat qđ oīs infirmitates ſa-
nabat. Jtez dicit Hiero. ꝙ iulianꝰ apoſtata
cū ꝯgnouiſſet ꝙ ī ceſarea philippi eēt ſimulacꝝ
qđ ſcꝫ ſāguīs libēata ꝑ fluuio femīa fecerat: eo
depoſito ſuā ymaginē ibi collocauit q̄ fulmīs
ictu fracta eſt. Hic habes q̄ddā valde notabile
ad hūilitatis cuſtodiā. ſic Bern̄. hoc modo in-
troducit: dicēs. Quilibꝫ dn̄o ꝑfecte hūiēs. pōt
appellari fimbria q̄i vltīa ps veſtimēti dn̄i. ꝓpt̄
ſuā hūilē reputatōꝫ. Qui ḡ ad tātū ſtatū ꝑue-
nerit: ꝙ ſciat ſe a dn̄o exaudiri. in liberādis in
firmis vel alijs miracl'is: nō extollat̄ ꝓpterea. qꝛ
nō ip̄e. ſed dn̄s facit. Quis em̄ hec mulier tāge
ret fimbriā. ad cuiꝰ tactū ſe liberari ꝯfidebat. et
ſic ꝯtigit: nō t̄n a fimbria. ſed a dn̄o v̄tus libe-
ratōis exiuit. Et ꝓpterea ipſe dixit ſenſi de me v̄-
tutē exiſſe. Nota igit̄ hoc bn̄. et nihil boni tibi
ī ꝑpetuū attribuas: qꝛ totū eſt a dn̄o. Alle-
gorice mulier ſanguīe fluēs ſꝫ a dn̄o curata. eſt
eccl'ia de gētibꝰ cōgregata: q̄ fedata fuit ſāguīs
martirū effuſione et ydolatrie pollutōe. et his
q̄ carnis et ſāguīs gerunt̄ delectatōe. Que ⁊ fī-
briaꝫ veſtimēti xp̄i tetigit. q̄n fidē incarnatōis
credidit: hūanitas em̄ veſtimentū diuinitatis ē
in xp̄o. De q̄ dicit̄ ꝙ in ſilitudine hoīm factus
ē. et habitu inuentꝰ vt hō. Et tunc a fluxu ſan-
guīs ſanata fuit. qꝛ fundē ſanguīeꝫ catholicuꝫ
deſtitit. et ab ydolatrie ac carnis delectatōne ⁊
ſanguinis effuſione ſanata fuit ac ab eius pol
lutōe ceſſauit. Pergēte aūt dn̄o ad filiā archiſy
nagogi. mlier morboſa ſanata ē. qꝛ ſic diſpēſa-
ta ē ſalꝰ hūani generis. vt ꝑmo aliq̄ ex iſrahel.
deinde plenitudo gēciū intraret: ⁊ ſic oīs iſrl'
ſaluꝰ fieret. Emorroiſſa aūt ſanata. archiſinago
gi filia nūciat̄ mortua. qꝛ dū gentilitas ad deū
ꝯuertit̄: ſynagoga ꝑfidie ⁊ īuidie rcē mortua
nūciat̄. Hoc etiaꝫ ſignificatū fuit in ꝑabola de
duobꝰ filijs: quoꝝ ſenior de ꝯuerſiōe triſtabat̄
iunioris. Vn̄ Ambro. Quē aūt putamꝰ ſynago-
ge ꝑncipē eſſe. niſi legē cuiꝰ ꝯtēplatōe dn̄s ſina-
gogā nō penitus dereliq̄t. Ab hāc aūt principis
filiā dum ꝓperat dei v̄buꝫ. vt ſaluos faceret fili-
os iſrael ſc̄ta eccl'ia ex gentibꝰ ꝯgregata. que ī-
ferioꝝ lapſu criminū deperiebat. paratā alijs
fide ꝑripuit ſanitateꝫ. Quid aūt ſibi vult. ꝙ hec
principis filia annoꝝ. xij. moriebat̄. et mulier
iſta fluxu ſāguinis ab ānis xij. laborabat: niſi
vt intelligat̄. qꝛ q̄diu ſynagoga viguit labora-
uit eccl'ia. Vn̄ ⁊ Hiero. Nota ḡ ꝙ eo t̄pe hec mu
lier. i. genciū ꝓpl'us ceperat egrotare. q̄ genus
credidit iudeoꝝ. Niſi em̄ ex ꝯpatōne criminuꝫ
viciū nō oñditur. Moraliter etiā ꝑ mulierē
ſanguīs fluxū pacientē. ꝑſona peccatrix a lon
go t̄pe. et de pc̄c̄o in pc̄m cadēs pōt intellgi. q̄
tamē remediū q̄rit a dn̄o. dicēs ei: libera me de
ſanguinibꝰ deꝰ deus ſalutis mee. Dn̄s ḡ quotti
dit mulierē ſanguine fluentē ſanat. dū aīaꝫ di-
uerſis vicijs corruptā ꝑ grām curat. Deinde
cū nūcij ad archiſynagogū veniſſent: dicētes.
eꝰ filiā iā eſſe mortuā: dixit ihs archiſinagogo
eum ad fidē ꝯfortando: noli timere in fide dubi
tando: tantūmodo crede: et ſalua erit a morte.
Et veniēs dn̄s ihs ad domū ꝑncipis. inuenit fi
liam eiꝰ iam defunctā: ⁊ tibicines ꝯductitios:
carmē lugubre canētes. diuerſe em̄ melodie di
uerſas paſſiones excitāt in hoīe. aliq̄ em̄ exci-
tant audaciā. vt patet in tubis bellicis: et aliq̄
deuotōeꝫ. vt pꝫ ī cātibꝰ eccl'iaſticis: aliq̄ leticiā
vt pꝫ ī diuerſ̄ iſtrumētis muſicis: aliq̄ excitāt
fletū ⁊ deuotā lamētatōꝫ: et talibꝰ vtebant̄ anti
quitꝰ in exequijs magnaꝝ ꝑſonaꝝ. vt ꝓuocare-
tur ml'titudo ad fletū et luctū. Xp̄ianis t̄n non
ꝯuenit tales hr̄e. qꝛ nō debēt incōſolabilit̄ fle-
re: ⁊ inuenit etiā turbā tuml'tuantē ī fletu plā-
ctu et vlulatu multo. qđ vocat̄ tumultꝰ. q̄a ide
cauſat̄ ſonus ꝯfuſus ac etiā in ꝑparatōe fune-
raliū. Et dicebat. Nolite flere. nō eſt mortua
puella. i. in morte manſura: ſꝫ dormit ſcꝫ mihi.
qꝛ ita defacili poſſum eā ſuſcitare. vt de ſomno
excitare. Vn̄ Beda. hoībus mortua erat. quia
ſuſcitare neq̄uerāt: deo dormiebat. ī cuiꝰ diſpo-
ſitōe et aīa recepta viuebat. et caro r̄ſuſcitāda
q̄eſcebat. Vnđ mos apud xp̄ianos obtinuit. ꝙ
mortui q̄ reſurrecturi eſſe nō dubitant̄. dormi
entes vocent̄. Et deridebāt euꝫ putātes ꝙ de
dormitōe ſomni diceret. ⁊ eā eſſe mortuā neſci-
ret. Ecce deridet̄ in curijs ꝑncipiū. nec iraſcitur
nec arguit eos: qꝛ q̄nto maior fuit deriſio. tāto
poſtea maior v̄tutis oñſio. Vbi Hiero. Nō aūt
erāt digni vt viderēt miſteriū reſurgētis. q̄ re-
ſuſcitātē īdignis ꝯtumelijs irridebāt. Quis aūt
dn̄s deridebat̄ ab eis. nō t̄n deſtitit ab īcepto: ī
q̄ inſtruūt̄ boni. ꝙ cuꝫ deridēt̄ a malis. nō ideo
debēt deſiſtere a bono inchoato. Et cū eijeciſſet
turbā ſcꝫ lamētantiū. tumultuāciū ⁊ deridētiū
qui ꝓpt̄ incredulitatē ⁊ deriſiōeꝫ non erāt digni
vidē miracl'm:ītrauit cū p̄re et mr̄e puelle. q̄s
in fide ꝯfortare tāto miracl'o diſponebat. ac pe
tro. iacobo et iohē: q̄s ſpāliter inſtrui volebat.
hos em̄ q̄nq̧ voluit hr̄e teſtes miraculi. vt ī ore
duoꝝ ꝑntū. vel triū apl'oꝝ ſtaret oē v̄bū. Jn
hoc etiā facto oñdit nob dn̄s. qꝛ blaſphēis ⁊ ir-
riſoribꝰ nō ſūt reuelanda miſteria. ſꝫ fidelibꝰ q̄
honorēt ea. Et ſm Criſ̄. in hoc ꝙ turba eijcit̄.
et diſcipuli ſolū in domū intrant. et neq̧ hi oēs
erudit nos gl'am q̄ eſt a multis euitare. Vnde ⁊
Theophi. Mortuā ſuſcitās eiecit oēs: q̄ſi nos
docēs abſq̧ inani gloria eſſe. ⁊ nihil ad demon-
ſtratōeꝫ facē: nō em̄ humilis xp̄c ad oſtētatōeꝫ
volebat aliq̄d oꝑari. Predictos aūt tres diſci-
pulos t̄m ꝑmiſit dn̄s intereſſe ſue trāſfiguratō
ni. item agonis ſui orōni. itē huic ſuſcitatōni:
primo ꝓpter eoꝝ dignitatē. ſcđo ꝓpter ſignandā
trinitatis fidem. tertō ꝓpter teſtiū numeꝝ ſuffi
cientē. quarto ꝓpter omniū ſtatuū eccl'ie ſigni-
ficatōnē ⁊ ꝯmendatōem. Per petꝝ em̄ q̄ vxorē
habuit. ſignificantur coniugati: ꝑ iohānēꝫ qui
virgo fuit virgines: ꝑ iacobum q̄ neſcit̄ virgo

fuiſſe vel vxorē habuiſſe vidualis ſtatus. Pāēʒ
aūt et mr̄em ꝑmiſit intrare ꝓpter eoꝝ crudeli-
tatē. et ꝓpter eoꝝ teſtificatōeʒ. Et tenēs ma-
nū puelle ait illi. tibi dico ſurge. Per tactum et
vocē eā curabat. vt oñderet ꝙ hūanitas eſſet i-
ſtrumentū diuitatis miracl'a faciētis. Vñ ſm
Criſ. man⁹ ihū viuificatiua exñs. mortuū cor-
pus viuificat. vox aūt iacentē excitat. Et ꝯfeſti
ſurrexit puella et āmbulabat. q2 nulla mora īter
verbū ei⁹ et factū erat. Vbi Criſ. In āmbulatōne
eius nō ſolū ſuſcitata. ſʒ ⁊ ꝑfecte ſanata oñdiť
Et iuſſit illi dari mādicare ad demōſtrādum ꝙ
eam vere ſuſcitauit. ⁊ nō vt videat fātaſma eſſe
qḋ factū eſt. Miſtice puella ī domo mortua ē
aīa mortua ꝑ pcēm in cogitatōe. Dicit aūt dñs
ꝙ puella dormit. q2 q̄ peccant ī pñti adhuc per
pniam reſuſcitari poſſūt. Tibicines ſūt demo-
nes ſuggerentes vel hoīes adulatores q̄ fouent
mortuā. ⁊ tenēt h̄ corpus ī carnis laſciuia ⁊ ſo
lacijs. q̄ faciliter termianť ad luctū inferni et
deſolatōis. Sed nos ad pñiam tendētes morti-
feros. ſyrenaꝝ cant⁹ ſurda aure ꝑteream⁹. Vñ
Hercules fecit ſe ligari ī malo nauis. et aures
ſuas obturauit. ne deceptus ſyrenaꝝ cantibus
in mare ſaltaret. Turbe tumultuātes ſūt affe-
ctōes vel amici carnales. deriſores ſūt ſcl'ares
vel detractores. Turba ḡ foris eijciť vt puella
ſuſciteť. q2 aīa intus iacēs mortua nō reſurgit
niſi prius affectōnes carnales et cure ſeculaēs
de corde expellanť. hec enī impediunt ne q̄s ad
ꝯſideratōeʒ ſue ſalutis ſe collegat. Tibicines eī
eijci debēt q̄ tanꝙ̄ magiſtri in errorē aīaʒ demul
cēt. Deriſores q̄ʒ eijciēdi ſūt. q2 ꝯtemnēdi et mi-
nime curādi. Et tūc puella ſuſcitať. qñ xp̄c do-
mū cordis ingrediť. ducēs ſecū iohem grāʒ. pe
trū cognitōem. et iacobū ſupplantatōeʒ vicioꝝ
Qui ꝰo a ſpiritali morte ſcʒ a vicijs reſuſcita-
tus fuerit. nō ſolu a ſordibꝰ ſceleꝝ exurgere. ſʒ
etiā in bonis āmbulare ⁊ ꝓficere debet: ⁊ moꝝ ce-
leſti pane ſcʒ ꝟbi dei ⁊ ſacr̄mento altaris ſaciati
nccē habet. Poſſūt aūt hic notari tria. ſ. pcto-
ris ꝑiculū in filia. i. in aīa moriente: penitētis
remediū in principe. i. in eccl'ia deū rogāte: cre
atoris beneficiū in xp̄o ꝓpiciante. Periculū ſic
ꝓcedit. nam morti appropinq̄t cū delectabile il
licitū ꝯcipit. in extremis laborat cū ad ꝯſenſū
accedit. ſed moriť cū ꝯſentit. ⁊ tūc oꝑa ſūt mor
tificata. Remediū queriť. cum ꝑnceps ad xp̄m
accedit credēdo. adorat diligēdo. dñm appellat.
metuēdo. Beneficiū datur cū xp̄c ſurgit preces
exaudiēdo: turbā eijcit peccata expellēdo. vel i-
pediēcia remouēdo: domū intrat grāʒ infūden
do pri⁹ enī eijciť culpa ⁊ ſic ingrediť grā. Et ad
inſinuandū hūilitatē docēs dñs ihs fugē oſten
tatōnē et inanē gl'aʒ: ꝑcepit pntibus ne alicui
dicerent qḋ factū erat: oñdens vt dicit grecus
qḋ largitor bonorū eſt nō aūt cupid⁹ gl'ie. datq̄ʒ
totū. nihil recipiēs. Et tñ exiuit fama hec ī vni
uerſaʒ terrā illā. ſcʒ ꝓuintie galilee ad maiſe-
ſtandā miraculi magnitudinē et veritatē; vbiq̄ʒ
Prohibuit quidē dñs iactātiā. nō miracl'i ma-
feſtatōnem. quia res ipſa ſe indicabat et mani-
feſtā faciebat. Ac ſi diceret. Nolite gl'ari in bo-
nis opibꝰ veſtris. ſicut nec ego ī eis. Vbi ſcien-
dum qḋ xp̄c publicari ꝑcepit oꝑa miraculoruʒ
ꝓpter mundi honorē. et laudes hoīm. ſeu vanā
gloriā publicari. ſed non ad glorificandum de-
um ⁊ ad fidem probandaʒ: ꝓpter qui dominus
miracula faciebat nō ꝓhibuit enarrare. Vnḋ ⁊
parētes puelle ꝑceptum dñi ſeruauerūt. ꝓpter
humanū applauſū ipſum miraculū nō publicā
do. nec ꝯtra ꝓhibitōnem dei fecerunt hoc ad dei
gloriā ꝑdicādo. Et ſimiliter fecerūt duo a ceci-
tate curati. de quibꝰ mox ſubiūgiť. et plēs alij
de quibꝰ alubi ſimile repitur. Oratio.

DOmine ihū xp̄e adoro pedes miſcḋie et
ꝟitatis tue. et deprecor te piiſſime: ſana
tactu gratie tue aīam meam ſanguino
lentā. et pctis varijs maculata: ac reſuſcitata
eaʒ a morte volūtatis. ꝓpoſitiq̄ʒ peſſimi ⁊ occul
ti: ac reſtitue me deo et patri tuo. cui filiū īter
coheredes tuos adoptaſti. Ne memineris bone
dñe iuſticie tue aduerſus pctōrē tuum. neq̄ʒ ire
aduerſ⁹ reū tuū ſʒ memor eſto benignitatis tue
erga creaturam tuam. et miſeratōnis tue erga
miſerum tuum. domine deus meus Amen.

De duobus cecis et vno muto. Capitu. L.

ET tranſeunte inde ihū
ſcʒ de domo ꝑncipis ſecuti ſunt euʒ
duo ceci. miſericordiā cum clamo-
re in via petentes: et deuota orati-
one: dicentes. Miſerere noſtri fili dauid. Vul-
gata enī erat fama apud iudeos. quod xp̄c na-
ſciturus erat de ſemine dauid ſcḋm carnem. Et
ideo quia credebant ipſum eſſe xp̄m. ipi Dauid
promiſſum. vocant ſic eum ſic dauid filiū. Cla
mabant autēʒ quia ad lr̄am non videbant. qñ
ꝓpe eſt dñs. Vbi Criſ. Vide aūt eoꝝ deſideriū. et
a clamore ⁊ ab ipa inťpellatōe. Neq̄ʒ ei ſimplici
ter acceſſerūt. ſʒ magne clamātes. et nihil aliud
ꝙ̄ miſcḋiaʒ poſtulātes. Filiū aūt dḋ vocabāt: q2
nomē honoris eē videbať. Cū aūt veniſſet do-
mū. i. ad hoſpiciū ſuum in illa regiōe: inťroga
uit eos ſi crederēt eū hoc poſſe facē. Quaſi dice
ret. ꝯfeſſi eſtis hūanitatē. me dicēdo filiū dḋ. ſi
creditis qḋ poſſū hoc facē vt de⁹. op⁹ ei ē diuini
tatis. Nō inťrogat q̄ſi ignorās eoꝝ fidē. q2 oīa
ſciebat ꝑ certitudinē. ſʒ vt ꝯfeſſio exterior adde
reť fidei interiori. ⁊ ſic eſſent digniores illuia-
ri. et mercede āpliori quia ſm aplm̄. corde cre-
diť ad iuſticiaʒ ore autem confeſſio fit ad ſalu-
tem. Vnde rabanus. Non quaſi neſcius inter-
rogabat. ſed vt fidem cōfeſſio promat. cōfeſſio
nem virtus ſaluſq̄ʒ comitetur ꝟtuteʒ. Dicūt
ei. fidē confitēdo. vtiq̄ʒ domie. Vbi Criſ. Nō vl-
tra filium dauid vocāt: ſed alti⁹ extendūť. et do
minū ꝯfitenť. qḋ eſt nomen p̄tatis. Tunc poſt
confeſſionē fidei. tetigit oculos eoꝝ. Vbi Rab.
Confeſſio oris tactum meruit diuine pietatis.
Felix tactus. ad quem tanta ſequitur ꝟtus. et
dixit ſcḋm fidem veſtram fiat vobis. id ē ſicut

fides mentē illūiat: ita oculus lucē rſtituat. Et
ſtatī illumīati ſūt et apti oculi eoꝝ. Ecce q̄nta
ē fides ſimpl'r credētiū. q̄ meret̄ tot donoꝝ col-
latōem ⁊ augmentū a deo. vt oīa poſſibilia ſint
credēti. Nō eos ī via curat. vt laudes hoīm ⁊ ia
ctātie gl'am vitare doceat. Vñ Criſ. Rurſus aūt
hoc erudit nos gloriaꝫ mltitudis expellere: q̄a
eñ ꝑpe erat dom⁹. ducit eos illuc ſingl'arit̄ cu-
ratur⁹. Vñ et ꝓpter hūilitatē etiā ꝯmiat̄ eis. ne
cui dicāt. vt ad fugiēdā iactātiā ⁊ inanē gl'aꝫ
nos īſtruat. Vt eñ dicit Criſ. iuſt⁹ cū laudat̄ ī
facie. flagellat̄ in mēte. Sꝫ illi ceci illuīati ex-
eūtes ſcꝫ d̄ domo: diffamauerūt eū. i. famā ei⁹ ꝑ
miraculū factū diuulgauerūt ī tota t̄ra illa. et
publice nūciauerūt: et ꝓpter memoriā gr̄e non
potuerūt bñficiū tacē. ſed nō ingrati gr̄e dei fa-
cti ſūt e⁹ p̄cones ⁊ euāgeliſte. Vñ Hiero. Dñs q̄-
dē ꝓpt̄ hūilitatē fugiēs iactātie gl'am hoc p̄cepe
rat. ⁊ illi ꝓpter memoriā gr̄e nō poſſūt tacē be
neficiū. Vñ ⁊ Criſ. Si aūt alteri videt̄: dicens
Vade ⁊ enarra gl'am dei: nō eſt ꝯriū illi hoc. ſꝫ
vt valde ꝯueniēs. Erudit eñ nosipos quidē de
nobiſipſis nihil dicē. ſꝫ ⁊ eos q̄ volūt nos ꝓpter
nos laudare ꝓhibere. Si aūt ad dei gl'am referet̄
nō ſolū ꝓhibere. ſꝫ ⁊ iniūgē hoc facē. Vt eñ ſu
pra dictuꝫ ē ſolū ꝓhibet dñs publicari bñficia
ad laudē hūanā. ſꝫ nō ꝓhibꝫ hec enarrari ad d̄i
gl'aꝫ. Ubi ſciendū q̄ p̄ceptū dat̄ vel exeq̄ndum
vel ad ꝓbādū: vel ad īſtruēdū. Primuꝫ obligat
ad faciendū rem p̄cepti. Scōm ad ſeq̄ndū vo-
lūtatē ſeu intentōꝫ p̄cipiētis. Terciū ad diſcen
dū aliq̄d ex p̄cepto: ⁊ hoc tertō mō ꝯmiatus eſt
eis ne alicui dicerēt. Vñ nō fuit ſimpl'r inhibi-
tio dicēdi: ſꝫ poti⁹ moralis inſtructō. vt exēplo
ſui bona q̄ faciūt hoīes velint latē: ſꝫ tñ vt ꝓſit
alijs ꝓdant inuiti. et ideo iſti nō ſūt trāſgreſſi:
q̄ nō fecerūt ꝯ intentōꝫ p̄cipiētis. Vñ deus iuſ
ſit taceri nō ſimpl'r: ſed ꝓpter gl'am. ſꝫ taceri nō
potuit. veꝝ eſt vtiliter: ꝓpter alioꝝ ſalutē. Naꝫ
nō poſſe vtilit̄ fieri. dicit̄ ſm ius nō poſſe fieri
De hoc etiaꝫ habes ſupra de curatōne leproſi.

Allegorice vterq̄ꝫ ꝑpl's cec⁹ ⁊ ſine luīe d̄itatis
erat. dño ꝑ hoc ſcl'm trāſeūte. ⁊ niſi vterq̄ꝫ ī do-
mū. i. in ſcām eccl'iam veniat ⁊ v̄bo dei credat
lumē nō meret̄ recipe. In ipa eñ eccl'ia ī quā
venit xp̄c ꝑ carnē. illuīant̄ ceci. ꝑ fidē xp̄i īcar
nati. Vñ. Remi. Allegorice aūt ꝑ hos duos ce-
cos duo ꝑpl'i deſignant̄. i. iudaicus ⁊ gētilis. De
vtroq̄ꝫ aūt ꝑpl'o in ſe credētes xp̄c illuīauit ī do-
mo. ꝑ quā intelligit̄ eccl'ia. q̄ abſq̄ꝫ vnitate ec
cleſie null⁹ ſaluari meret̄. Illi aūt q̄ crediderunt
aduentū dñi: ꝑ vniuerſū orbē diffamauert. hec
Remigi⁹. Sp̄ūaliter etiā duo ceci ſūt intel-
lect⁹ ⁊ affect⁹. duo aūt ſūt oculi ītellect⁹. dexter
fides diuīitatis. ſiniſter fides hūanitatis: duo ſi
militer ſūt oculi affect⁹. dexter amor bōitatis
ſiue gl'e diuine. ſiniſter timor iuſticie vel gehē-
ne. Et ſic ē quadruplex cecitas in q̄tuor oculis
Prima ē error circa diuītatē. ſcōa ē error circa
hūanitatē. tercia ē malignitas cōtēnens boni-
tatē ſiue gl'aꝫ diuinā. q̄rta ē p̄ſūptuoſitas non

videns gehēnā et nō timens iuſticiā. Egreſ-
ſus aūt de domo illis ſcꝫ duob⁹ cecis iā illuīatis
obtulerūt ei hoīes illi⁹ terre hoīem mutuꝫ. et q̄
pei⁹ ē hñtē demoniū. Hic ſm Criſ. nō erat mu-
tus a natura. ſꝫ a demone inſidiāte et linguam
tenēte: ⁊ ideo eiecto ⁊ expulſo ꝑ dñm demonio
locut⁹ ē. q̄ amoto impedimento habuit loq̄ndi
officiū ſicut pri⁹. In q̄ ſm Hilarium rex ordo
ſuatus ē. nam demoniū prius eijcit̄. ⁊ tūc reli-
qua corꝑis officia ſuccedūt. Et mirate ſūt tur
be ſcꝫ ex ſignoꝝ nouitate: dicētes. Nunq̄ appa-
ruit ſic in iſrl'. i. talia miracl'a nō ſūt viſa inter
iudeos. Ubi Criſ. Preponebāt quidem ceteris
eū. nō q̄ curabat ſolū. ſꝫ q̄ñ facile ⁊ velociter ⁊
infinitas egritudines et inſanabiles ſanabat.

Phariſei aūt dicebāt. in p̄ncipe d̄monioꝝ eij-
cit demōia. Quaſi dicēnt: n̄ ē hec p̄tas a ſe vl' a
deo. ſꝫ a diabolo. Ubi Hiero. Quia v̄tutē nega-
re nō poſſūt. op⁹ calūniant̄. Et Remi. Scribe
nāq̄ꝫ ⁊ phariſei facta dñi negabāt q̄ poterāt. et
nō poterāt negare: in ſiniſtrā ꝑtē interp̄tabāt̄.
Turbe nāq̄ꝫ deuoti ⁊ ſimplices oꝑa dei ꝯfitebā
tur. ⁊ cū dei reuerēcia et laude admirabāt̄: ſed
phariſei īuidi ⁊ inſidiātes. expulſiōꝫ demonis
p̄ncipi demōioꝝ aſſcribebāt. ⁊ oꝑa dei calūni-
abant̄. Odiū eñ ⁊ īuidia faciūt interp̄tari fc̄ta
in deteriorē ꝑtē. et ꝑuerti iudicia. Phariſei aūt
odiebāt xp̄m. q̄ acriter arguebat vicia eoꝝ. et
ideo miracl'a a xp̄o facta v̄tute diuina dicebāt
eē facta arte magica: ⁊ eodē mō eiectōꝫ demo-
num factā ꝑ xp̄m dicebāt fieri v̄tute cuiuſdaꝫ
demōis ſuꝑioris ſibi faīliaris ⁊ p̄uati. quē voca
bāt beelzebub. cui īferiores demōes obediebāt
ad nutū d̄ corꝑib⁹ exeūdo. Sꝫ iſtō īferi⁹ de alio
demōiaco. rōnabilit̄ rꝑrobat̄ a xp̄o. Miſtice
aūt in t̄bis ꝯfeſſio natōnū: ī phariſeis īfidelitas
ſiḡtur iudeoꝝ. Et ſicut ī duob⁹ cecis ſiḡtus eſt
vterq̄ꝫ ꝑpl's iudeoꝝ et gēciū: ita in hoīe muto et
demōiaco generalit̄ ſiḡtū ē oē gen⁹ hūanū. Vñ
p̄dicatores obtulerūt dño hoīem mutū. i. genus
hūanū mutū a ꝯfeſſiōe fidei. demoniū hñteꝫ et
ydolatrie deditū. Sꝫ eiecto demōio ⁊ ydolatria
relicta. locut⁹ ē mut⁹: et xp̄m ꝯfeſſus. Per iſtū
etiā mutū ſignat̄ q̄libet hō poſſeſſus a demone
ꝑ pcc̄m mortale. ⁊ dr̄ mut⁹ q̄ loq̄ nō p̄t merito
rie. ſed deo curandus offertur. quādo iuſti pro
eo deprecantur. Et tūc demon eijcitur quando
peccatū ipſius a deo ꝑ infuſionem gratie rela-
xatur. tunc q̄ꝫ ſoluitur eius līgua ad dei preco-
nia ꝑſoluenda. Qñ eñ a demone per peccatuꝫ
poſſidetur q̄s: ſi ꝯuertat̄ ⁊ ad penitentiam re-
deat. mox videbis mutū loquentē deum laudan
tem. ſeipſū accuſantē: et veritatem p̄dicanteꝫ.
Phariſei autē hoc demonioꝝ principi attribu
entes. ſūt homines maligni bona alioꝝ depra-
uare. et ꝑuertere ſtudentes. Dñs auteꝫ nō de-
ſiſtebat a predicatōne ꝓpter illoꝝ deprauatōem
docens nos accuſatorib⁹ nr̄is retribuere. non
accuſatōnes ſed beneficia. Vñ Criſ. Voluit do
min⁹ ip̄o facto accuſatōem redarguere pharife
oꝝ dicenciū in p̄ncipe demonioꝝ eijcit demōia.

demon enim conuiciũ paſſus non benefacit ſed nocet eis q̃ eũ inhonorãt. dñs aũt ↄtrariũ facit qui poſt ↄuicia ⁊ ↄtumelias. nõ ſolũ nõ punit ſed nec etiã icrepauit q̃nimmo bñficia pſtitit. Un̄ ſeq̃tur. Et circuibat ih̃s: hoc ẽ ↄ negligentes oẽs ciuitates et caſtella. i. om̄ia loca maiora et miora: hoc ẽ ↄ locoꝝ vel pſonaꝝ acceptores. Un̄ Theophil⁹. Non ſolũ in ciuitatibꝰ dñs p̄dicabat. ſed etiã in caſtellis: vt diſcam⁹ pua loca nõ ſpnere. neq; magnas ſemꝑ q̃rere ciuitates: ſed v̄bũ dei in vicis abiectis ⁊ vilibꝰ ſemĩare. Circuibat inq̃ docẽs in ſynagogis eoꝝ. i. in locis cõibꝰ et debitis vbi erat ↄuent⁹ hoĩm. non in latibulis ſicut mos eſt hereticis. et predicãs euãgeliũ regni. i. legẽ nouã. q̃ immediate ducit ad regnũ. qd̄ nõ faciebat lex vet⁹: nõ fabuloſa inutilia vel curioſa. ⁊ curãs oẽm lãguorez plurum. qui licet nõ ſit multũ vehemẽs. grauat tñ ex diuturnitate: et oẽm infirmitatẽ. ſ. vehementem. q̃ grauat ex paſſiõis acerbitate. vt nõ ſermone tm̄ ſed ⁊ ope pſuaderet. Ex q̊ patet m̄lta miracl'a h̄ in q̊dã generali ↄcluſa ad ↄfirmatõnẽ legis euãgelice a xp̄o facta. Hic eñ ponũt miracl'a in generali. q̊a euãgeliſte nõ poterãt oĩa facta xp̄i ſcribẽ in pticulari. Nã (vt dicit Johãnes) m̄lta alia ſigna fecit ih̃s. q̃ nõ ſũt ſcp̄ta ĩ libro hoc. Sicut eñ in eccl'ia legit̃ ⁊ dicitur in martirilogio et alioꝝ plurimoꝝ ſctoꝝ martiꝝ et ↄfeſſoꝝ atq; v̊ginũ: hac ſc; de cã. q̊a karolus magn⁹ fecit inq̊ri diligẽter obit⁹ et act⁹ martiꝝ et alioꝝ ſctoꝝ. ⁊ inuentũ eſt. q̊ diebꝰ ſingl'is occurrebãt plus q̃ trecẽta feſta. ꝓpter qd̄ ſtatutũ eſt vt in fine martirilogij addat̃ clauſula p̄dicta: vt ſaltẽ in generali fiat mẽoria ſctoꝝ ĩ die trãſitus eoꝝ: ita ſimilit̃ euãgeliſte q: nõ poterant oĩa miracl'a xp̄i in pticulari ſcribere. ideo freq̃nter multa ↄcludũt in q̊dã generalitate. ſicut patet hic. et alubi in diuerſis locis euãgelij Circuibat ergo ih̄s nõ deuorandũ ⁊ ꝑdendum ſed ad maxĩa bñficia eis afferendũ. vnũ quidez regni euãgeliũ. aliud aũt oĩm egritudinuz curatõnem. in q̊ꝝ primo ſal⁹ aĩaꝝ in ſcd̄o ſal⁹ corpoꝝ exprimit̃. et illos q̊s corpe ſanabat extrinſec⁹. etiã mẽte ſanabat intrinſec⁹. Oĩm quidez ſalutem affectabat. ⁊ bonuz cõmune magis q̃ priuatũ ꝓcurabat. Sz prochdolor hodie bonũ priuatũ magis q̃ comune q̃ritur: et per hoc in magna pte mũdus deſtruit̃. Hoc aũt ꝓcedit ex defectu caritatis. q̃ nõ q̃rit que ſua ſũt: ſ; q̃ alioꝝ. Un̄ Criſ. Hec ẽ pfecta grã caritatis. q̃n q̊s alijs feſtinat ãpli⁹ vtilis ⁊ lucroſius eſſe q̃ ſibi. Igr̃ ad tam piũ ſamaritanũ. ad tã ſalutarem paſtorẽ et medicũ. in oĩ neceſſitate ſemꝑ eſt recurrendũ: et nõ ſolũ aĩaꝝ ſed corpoꝝ ſalus ab ip̄o ſolo ẽ q̃rẽda. et ĩ eo tota ſpes nr̃a ẽ ponẽda ipſe eñ meli⁹ nouit ⁊ ↄſiderat qd̄ cuilibet expediat. Un̄ Aug⁹. Bonũ ẽ vt de ſalute corpis non ſatagas. niſi vt a deo illa petas. Si ſcit ti bi ꝓdeſſe. dabit illã. Si nõ tibi dederit: nõ tibi ꝓderat habere illã. Nouit deus. qd̄ nobis expediat. Id agam⁹ vt ſanum ſit cor nr̃m a pctĩs. Et q̃n

forte flagellamur in corpore. ipſum dep̄cemur Hec fr̃es ideo dixi: ne quis q̃rat aliquid preter auxiliũ dei Hec Aug⁹. Permittit quidẽ de⁹ tribulatõnes et temptatões aduenire. ⁊ ſcit q̊diu debeãt durare. Ipſe eñ qui earũ nouit p̄ncipiũ et introitũ. nouit etiã finẽ et exitum. Et id̄ oĩa pacienter feram⁹ et ad ipſum ſolũ recurrentes omnia ſibi ↄmittam⁹. Unde Criſ. Oratõibꝰ cuz diligencia intendam⁹. et ſi nõ accepim⁹: imoremur vt accipiam⁹. Ideo eñ aliq̊diu ⁊ annuere p̄cantibꝰ differt. et tribulatões irruere ꝑmittit vt ↄtinue ad ipſuz refugiam⁹. nec ab eo aliq̃n diſcedam⁹. Q: ſi quales in tribulatõe ſum⁹ t'les eſſemus. etiam in requie nequaq̃ egerem⁹ afflictõnibꝰ erudiri. Et qd̄ dico de vobis. Etenĩ oẽs quicunq; vnq̃ clariores induti ſũt coronas. a tribulatõnibꝰ et temptatõibꝰ coronati ſũt. ⁊ famoſi effecti. Que oĩa cognoſcẽtes ne feſtinem⁹ in tp̄e inductõis mali: ſed vnũ ſolũ erudiamur vt viriliter cuncta toleremus. nec de his q̃ nob accidũt queſtiõz curoſitatis moueam⁹. Scire eñ quando oportet ſolui tribulatões ꝑmittẽtis eſt eas aduenire: illatas aũt cũ omni ferre grãꝝ actõe. nr̃e ẽ bone mẽtis opus. Q: ſi fiet oĩa bõa ſequentur. Ut igit̃ hec ↄſeq̃mur. et ꝓbabiliores hic et clariores illic fiam⁹. om̄e qd̄cũq; ſupuenerit equo aĩo ſuſcipiam⁹. grãs agẽtes ei. q̃ ſup om̄s ſcit magis id qd̄ nobis expediat. ⁊ his qui genuerũt vehemẽci⁹ nos diligenti. et ad ſingl'a queq; diſcrimĩa has vtraſq; excogitatões ĩ nobiſip̄is cãtãtes triſticiã ↄp̄mam⁹. glificemus aũt in oĩbus deũ ꝓ nobis cũcta facientẽ. nobiſq; oĩa ꝓuidentẽ. Sic eñ facile et eas qui v̄tuti opponunt̃ expellem⁹ iſidias. ⁊ imarceſſibiles cõſeq̃mur coronas Hec Criſ. Oratio.

Domine ih̄u xp̄e. lumen claritatis eterne. illumina oculos meos interiores: ne vnq̃ obdormiam in morte anime vt per tuam gratiam illuminatus. oĩa que agenda ſunt videam. et ꝑ eandẽ adiutus adimplẽdũ que videro ↄualeſcã. ac inde tua beneficia enarrem ad tui gloriã et alioꝝ vtilitatẽ. Aperi etiam dñe os meũ mutũ. pctã mea ꝑ infuſiouem gratie relaxando. et linguã meã ad tua p̄conia ſoluẽdo: vt loquẽdi grã ꝓcepta. meip̄m accuſez te deũ laudẽ. ꝓximũ edificem. et predicem veritatem Amen.

De miſſione ap̄loꝝ ad p̄dicãdũ cũ ptãte curatõnum. Capitulum .LI.

Poſita euãgelice legiſlatõe ꝑ xp̄i p̄dicatõz. ⁊ deſcp̄ta eiuſdẽ legis ↄfirmatõe ꝑ miracl'oꝝ opatõnẽ: nũc ↄñter ponit̃ p̄dicte legis ꝓmulgatõ ꝑ diſcipuloꝝ miſſiõz. Ubi Criſ. Attẽde aũt oportunitatem miſſionis. Poſtq̃ eum viderunt mortuos ſuſcitantem. mare increpãtem. et cetera huiuſmodi. et ſufficienter virtutis eius demonſtratõem ſuſceperant per verba et opera. tunc eos emittit. Unde et gloſa. Non ab initio miſit illos: ſed poſtq̃ viderunt para-